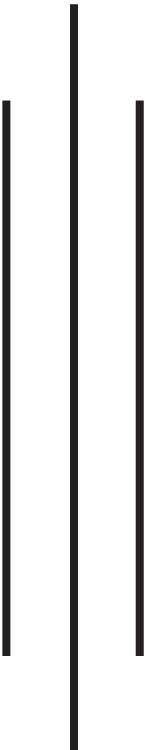


“सुन्दर, सुरक्षित, समृद्ध धार्चे”

प्रथम आवधिक योजना

(आ.व. २०७६/७७-२०८०/८१)



धार्चे गाउँ कार्यपालिकाको कार्यालय
माछीखोला, गोरखा
गण्डकी प्रदेश, नेपाल

फोन: ९८४६१२७१४६, ९८५११६४६४६, टोल फ्रि नं. : १६६००१७६५५५
website: www.dharchemun.gov.np, email: rmdharche@gmail.com

धार्चे गाउँपालिकाको आवधिक योजना
आ.व. २०७६/७७ - २०८०/८१

तयार गर्ने
सेन्टर फर इम्पावरमेन्ट इनोभेसन एण्ड डेभलपमेन्ट,
CMID Nepal
परामर्श दाता

प्राविधिक सहयोग
पूर्णिमा परियोजना, Mott Mac Donald / DFID
आषाढ, २०७६



धार्चे गाउँपालिका

Dharche Rural Municipality

गाउँ कर्पोलालको क्रांतिलय

Office of the Rural Municipal Executive

माध्यमिक संस्थाको प्रबन्ध संस्था, नेपाल

Machhikholo, माध्यमिक संस्थाको प्रबन्ध संस्था, नेपाल
Machhikholo, Gorkha, Gandaki Province, Nepal

दुई शब्द

स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४ ले स्थानीय सरकारले नेपालको संविधानको अनुसूचि द र ९ ले निर्दिष्ट गरेका आफ्नो अधिकार क्षेत्रका विषयमा आवधिक विकास योजना बनाई लागू गर्नु पर्ने व्यवस्था गरेको छ । यसै प्रावधान बमोजिम धार्चे गाउँपालिकाले सहभागितामूलक प्रक्रियाबाट पहिलो आवधिक गाउँ विकास योजना तर्जुमा गरेको छ । यस गाउँपालिकाको दीर्घकालिन सोच “सुन्दर, सुरक्षित, समृद्धार्चे” र आवधिक योजनाका नतिजा सूचकहरू हासिल गर्न, लगानीलाई उत्पादनशील कार्यहरू तर्फ उन्मुख गराउन र गाउँवासीको सामाजिक, आर्थिक स्थिति सुधार्न यस योजनाको उल्लेख्य योगदान रहने अपेक्षा राखेको छु ।

यस गाउँपालिकाको पाँचौ गाउँ सभाले यो पहिलो आवधिक योजना स्वीकृत गरेको छ । आगामी दिनमा गाउँपालिकाले यसै योजनामा आधारित रही वार्षिक योजना तथा बजेट तयार गर्ने छ । यस आवधिक योजना तर्जुमा प्रक्रियामा सहभागी भई योगदान पुऱ्याउनु हुने उपाध्यक्ष लगायतका सबै कार्यपालिकाका सदस्य, राजनीतिक दलका प्रमुख तथा प्रतिनिधिहरू, गाउँ सभाका सदस्य, शिक्षक, बुद्धिजीवी एवं गैर सरकारी, निजी र सहकारी क्षेत्र, विभिन्न संघ-संस्थाहरू प्रति वहांहरूको सक्रिय सहभागिता, सुझाव र योगदानका लागि आभार व्यक्त गर्दछु । यसै गरी आवधिक योजना तर्जुमामा महत्वपूर्ण जिम्मेवारी निर्वाह गर्नु हुने प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत लगाएत सबै गाउँपालिकाका कर्मचारी प्रति धन्यवाद प्रकट गर्दछु ।

यस महत्वपूर्ण कार्यमा सहयोग प्रदान गरेर स्थानीय सरकारको विकास प्रयासमा योगदान पुऱ्याउनु भएकोमा पूर्णमा परियोजना (Mott MacDonald/DFID), परियोजनाको सिनियर गर्भनेस्स म्यानेजर श्री सन्तोष विष्ट, परियोजनाका समन्वयकर्ता, सल्लाहकार र विज्ञहरू प्रति हार्दिक आभार व्यक्त गर्दछु । यसै गरी गाउँपालिकाको आवधिक योजनातर्जुमा गर्न विशेषज्ञ सेवा प्रदान गर्ने सेमिड नेपाल (CEMID- Nepal) लाई विशेष धन्यवाद दिन चाहन्छ । अन्त्यमा धार्चे गाउँपालिकाको आवधिक योजनाले गाउँवासीको आर्थिक तथा सामाजिक समृद्धिमा ठोस योगदान पुऱ्याउने अपेक्षा राखेको छु ।

मिति: २०७७/०३/११

(सन्त बहादुर गुरुङ)

गा.पा.अध्यक्ष

कृतशता शापन

धार्चे गाउँपालिकाले सहभागितामूलक प्रक्रिया बाट पहिलो आवधिक गाउँ विकास योजना तर्जुमा गरेको छ। साथै यस गाउँ पालिकाको आवधिक गाउँ विकास योजनाको दीर्घकालिन सोच “सुन्दर, सुरक्षित, समृद्ध धार्चे” निर्धारण भएको छ, र यस गाउँ विकास आवधिक योजनाका नितिजा तथा सूचकहरू हासिल गर्न, लगानीलाई उत्पादनशील कार्यहरू तर्फ उन्मुख गराउन र गाउँ वासीको सामाजिक, आर्थिक स्थिति सुधार्न यस योजनाको उल्येख्य योगदान रहनेमा धार्चे वासी, जनप्रतिनीधि तथा राष्ट्र सेवक कर्मचारीहरू विस्वस्त छन्।

धार्चे गाउँपालिकाको प्रथम आवधिक गाउँ विकास योजना तर्जुमा कार्यलाई शुरू देखि अनत्य सम्म अविभावकत्व र रचनात्मक सल्लाह तथा सहयोग प्रदान गरी सफल बनाउन सहयोग पुऱ्याउनु हुने गाउँपालिकाका अध्यक्ष श्री सन्त वहादुर गुरुङ, उपाध्यक्ष श्री फुलमाया गुरुङ, वडा अध्यक्ष श्री दिलिप गुरुङ, सुक वहादुर गुरुङ, इन्द्र प्रसाद गुरुङ, राज गुरुङ, तुल वहादुर गुरुङ, धन कुमार घले, सूर्यमान गुरुङ, गाउँ कार्यपालिका सदस्य श्री निशा गुरुङ, सरिता गुरुङ, अनार्त गुरुङ, चिन माया गुरुङ, आश वहादुर घले, धन वहादुर सुनार, गाउँ सभा सदस्य ज्यूहरू, प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत श्री बाबुराम पाण्डे, लेखा प्रमुख गणेश राना मगर, इन्जीनियर श्री प्रविन वस्ती, सब इन्जीनियर श्री राम नारायण चौधरी, कमप्युटर अपरेटर कमल गुरुङ, मुल समिति, विषय क्षेत्रगत समितिहरू, प्राविधिक समिति तथा कृषि तथा पशु शाखा प्रमुख श्री इन्द्रहरी खनाल, स्वास्थ्य शाखा प्रमुख श्री डिल प्रसाद गुरुङ, केशव गुरुङ, सम्पूर्ण राजनीतिक दलका प्रमुख तथा प्रतिनीधि ज्यूहरू, वुद्धिजीवि तथा समाज सेवीहरू प्रति हार्दिक आभार व्यक्त गर्दछौं।

प्रथम गाउँ विकास योजना निर्माण कार्यमा सहयोग गर्ने धार्चे गाउँपालिकामा कार्यरत विकास साझेदार (गैसस) तथा परियोजनाहरू, UK Aid/Mott MacDonald - पूर्णिमा परियोजनाका टिम सिनियर गर्भनेन्स म्यानेजर श्री सन्तोष विष्ट, परियोजना समन्वयकर्ता गिता लिम्बु, धार्चे गाउँपालिकाको योजना सल्लाहकार श्री सूर्य बरामु, इन्जीनियर युवराज मरासिनि, स्थानीय होटल व्यवसायीहरू लगायत सबैमा हार्दिक आभार व्यक्त गर्दछौं। त्यसै गरी, यस कार्यमा रचनात्मक सुझाव तथा सहयोग प्रदान गर्नुहुने विज्ञहरू तथा सम्पुर्ण सरोकार वाला निकायहरूमा हार्दिक धन्यवाद व्यक्त गर्दछौं।

शब्द संक्षेप

अ.मु.	: अनुगमन तथा मूल्यांकन
अ/गै.स.स	: अन्तर्राष्ट्रीयरगैर सरकारी संस्था
आ.व.	: आर्थिक वर्ष
आ.ले.प.	: आन्तरिक लेखा परिक्षण
आ.वि.	: आधारभूत विद्यालय
उ.स.	: उपभोक्ता समिति
क.व.	: कवुलियत बन
कि.मि.	: किलो मिटर
गा.वि.स	: गाउँ विकास समिति
गा.पा.	: गाउँपालिका
गाकापा	: गाउँ कार्यपालिका
जिसस	: जिल्ला समन्वय समिति
न.पा	: नगर पालिका
नकापा	: नगर कार्यपालिका
प्रा.वि.	: प्राथमिक विद्यालय
मा.वि.	: माध्यमिक विद्यालय
रायोआ	: राष्ट्रीय योजना आयोग
रु.	: रुपैयाँ
लि	: लिटर
व.नं.	: वडा नम्बर
स.सं	: सहकारी संस्था
सा.ब.	: सामुदायिक वन
सा.सं	: सामुदायिक संस्था
हे.	: हेक्टर

विषयसूची

परिच्छेद १ : प्रारम्भिक

१.१ पृष्ठभूमि	१
१.२ आवधिक योजना तजुर्माको उद्देश्य	१
१.३ आवधिक योजना तजुर्माको प्रक्रिया	२
१.४ योजना तजुर्माका आधारहरू	२
१.५ संघीय र प्रादेशिक योजना सँगको तादाम्यता	३
१.६ गाउँपालिकाको वस्तुस्थिति विवरण	३
१.७ हालसम्मको विकासको समीक्षा	३
१.८ अवसर र चुनौती	३
१.९ आवधिक योजना तजुर्माको सीमा	४

परिच्छेद २ : दीर्घकालीन सोच तथा लक्ष्य तथा समिटिगत आर्थिक खाका

२.१ पृष्ठभूमि	५
२.२ दीर्घकालीन सोच	५
२.३ लक्ष्य	५
२.४ उद्देश्य	५
२.५ रणनीति	५
२.६ परिमाणात्मक लक्ष्य	६
२.७ सार्वजनिक खर्च र खर्च व्यहोर्ने स्रोतको व्यवस्था	६

परिच्छेद ३ : आर्थिक क्षेत्र

३.१ कृषि	१४
३.२ पर्यटन तथा संस्कृति	१६
३.३ उद्योग, व्यापार, व्यवसाय	१८
३.४ सहकारी तथा वित्तीय सेवा	२०

परिच्छेद ४ : सामाजिक क्षेत्र

४.१ शिक्षा	२३
४.२ स्वास्थ्य र पोषण	२५
४.३ युवा तथा खेलकुद	२८
४.४ लैङ्गिक समानता तथा सामाजिक समावेशिकरण	३०
४.५ खानेपानी तथा सरसफाइ	३३

परिच्छेद ५ : पूर्वाधार विकास

५.१ स्थानिय यातायात	३५
५.२ आवास, भवन तथा बस्ती विकास	३७
५.३ सिचाइ तथा नदी नियन्त्रण	३९
५.४ विद्युत तथा वैकल्पिक ऊर्जा	४०
५.५ सूचना तथा सञ्चार	४१

परिच्छेद ६ : वन वातावरण तथा विपद् व्यवस्थापन

६.१ वन वातावरण र जैविक विविधता	४३
६.२ विपद् व्यवस्थापन	४५

परिच्छेद ७ : सुशासन तथा संस्थागत विकास

७.१ योजना तथा तथ्याङ्क	४८
७.२ सुशासन तथा सेवा प्रवाह	५०

परिच्छेद ८ : नतिजा खाका

८.१ पष्ठभूमि	५३
८.२ एकीकृत नतिजा खाका	५३
८.३ विषयगत तर्क बद्ध खाका	५३

अनुसूचीहरू

अनुसूची १	: वार्षिक योजनाको बजेट तथा कार्यक्रम फारम	६०
अनुसूची २	: आवधिक योजना तर्जुमाको चरणगत कार्यतालिका	६१
अनुसूची ३	: सोच कार्यशालाको उपस्थिति विवरण	६८
अनुसूची ४	: विभिन्न कार्यशालाहरूमा उपस्थिति विवरण	६८
अनुसूची ५	: धार्चे गाउँपालिका	६८

परिच्छेद (१)

प्रारम्भिक

१.१ पृष्ठभूमि

नेपालको संविधान, २०७२ ले संघीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्रात्मक शासन व्यवस्थालाई संस्थागत गर्दै संघ, प्रदेश र स्थानीय गरी तिन तहको सरकारद्वारा शासन सञ्चालन हुने व्यवस्था गरेको छ। नेपालमा हाल संघीय सरकार सहित ७ वटा प्रदेश सरकार र ७५३ वटा स्थानीय सरकार निर्वाचित भई कार्यरत रहेका छन्। संविधानले हरेक तहका सरकारका स्पष्ट अधिकार किटान गरी अनुसूचीकृत समेत गरेको छ।

लोकतान्त्रिक लाभहरूलाई नागरिकको घर दैलोमा पुऱ्याउने, स्थानीय नेतृत्वको विकास गर्ने, स्थानीय श्रोत साधनको दिगो उपयोग गरी विकास र वातावरणबीच सन्तुलन कायम गर्ने, स्थानीय विकास निर्माण र सेवा प्रवाहमा प्रभावकारीता ल्याउने, समावेशी विकास, जन सहभागिता, मानवाधिकार संरक्षण, संविधान प्रदूत अधिकारको कार्यान्वयन, राजनैतिक सामाजिक तथा आर्थिक रूपले पछाडि परेका र पारिएका लिङ्ग, वर्ग, जातजातिको संरक्षण, उत्थान र सहभागिता सुनिश्चित गर्ने आदि कार्य गर्दै जनताको नजिकको अभिभावकको रूपमा स्थानीय तहले काम गर्नु पर्ने गरी संविधानले स्थानीय तहलाई २२ वटा एकल अधिकार र १५ वटा साभा अधिकार प्रदान गरी कार्यकारिणी, व्यवस्थापकीय र न्यायिक अधिकार सहितको स्थायी सरकारको रूपमा व्यवस्थित गरेको छ।

संविधानका यी व्यवस्था कार्यान्वयन गर्न स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४ तर्जुमा भई कार्यान्वयनमा आएको छ। ऐनको परिच्छेद ६ दफा २४ को उपदफा १ मा गाउँपालिकाले आफ्नो अधिकार क्षेत्रका विषयमा स्थानीय स्तरको विकासका लागि आवधिक, मध्यकालीन योजना तर्जुमा गरी सोही आधारमा वार्षिक योजना बनाई लागु गर्नु पर्ने व्यवस्था भए वमोजिम धार्चे गाउँपालिकाले यो आवधिक योजना तर्जुमा गरी लागू गरेको छ।

१.२ आवधिक योजना तर्जुमाको उद्देश्य

यस आवधिक योजना तर्जुमाका देहायका उद्देश्यहरू रहेका छन्:

- क) स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४ को दफा २४ को कार्यान्वयन गर्नु,
- ख) रणनीतिक प्राथमिकता निर्धारण गरी विकासका सम्भावनाहरूलाई समृद्धि तर्फ उन्मुख गर्नु,
- ग) वार्षिक विकास कार्यक्रमहरूलाई निश्चित गन्तव्यमा ढोय्याउनु,
- ड) थानीय श्रोत, साधन र सीपको परिचालन र दिगो उपयोग गर्नु,
- च) राजनैतिक दलहरूले निर्वाचनमा गरेका प्रतिवद्वताहरूलाई कार्यरूपमा उतार्नु,
- छ) विकासमा सबै वर्ग, लिङ्ग र समुदायको समावेशी सहभागिता, समतामूलक पहुँच र अपनत्व स्थापित गर्नु,
- ज) विकासका आवश्यकताहरूको प्राथमिकीकरण गरी क्रमश सम्बोधन गर्दै जानु,
- झ) दिगो विकासका लक्ष्यहरू स्थानीय परिवेश अनुसार प्राथमिकीकरण गरी कार्यान्वयन गर्नु,
- ञ) आर्थिक रूपले विपन्न र सामाजिक रूपले पाइँडाएका वर्ग र लिङ्गको संरक्षण र विकास गर्नु,
- ट) आयको न्यायोचित वितरण गर्दै गरिबी न्यूनीकरण गर्नु।

१.३ आवधिक योजना तर्जुमाको प्रक्रिया

- क) **प्रारम्भिक छलफल:** वस्तुगत विवरण सङ्गलन र आवधिक योजना तर्जुमाका प्रकृया सम्बन्धमा परामर्श टोलीद्वारा मिति ०७५/१२/१३ मा धार्चे गाउँपालिकाका अध्यक्ष, उपाध्यक्ष, प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत लगायत गाउँपालिकाका अन्य पदाधिकारी ज्यूहरू सँग प्रारम्भिक छलफल गरियो। छलफलबाट सम्पर्क व्यक्ति तोकिनुका साथै गणकहरूको छनौट तालिम, वस्तुगत विवरण तयारी र योजना पूर्व तयारी गोष्टिको मिति तय गरियो।
- ख) **वस्तुगत विवरण तयारी:** वस्तुगत विवरण तयारीका लागि गाउँपालिकाले संघीय मामिला तथा सामान्य प्रशासन मन्त्रालय सँग समन्वय गरी घर धुरी र सस्थागत सर्वेक्षणको “एप्स” प्राप्त गरिएको थियो। त्यस पछि गाउँपालिकाले तोकेको

सम्पर्क व्यक्ति र गाउँपालिकाको योजना सल्लाहाकारलाई काठमाण्डौमा मिति २०७५/१२/२५ र २६ गते मन्त्रालयका विज्ञहरूबाट दुई दिने “एप्स” सञ्चालन सम्बन्धी तालिम दिइएको थियो । सोही सिलसिलामा प्रयोग हुने मोवाइल एप्सलाई धार्चे गा.पा.को परिवेश अनुसार परिमार्जन समेत गरिएको थियो । त्यस पछि गाउँपालिकाले तथ्याङ्क सङ्कलन गर्न सार्वजनिक सूचनाद्वारा दरखास्त आह्वान गरी प्रतिस्पर्धात्मक परीक्षाद्वारा १५ जना गणकबाट “एप्स” प्रयोग गरी तथ्याङ्क सङ्कलन गरियो ।

- ग) गणक तालिम तथा पूर्व तयारी गोष्ठी सञ्चालन:** तथ्याङ्क सङ्कलनको लागि एप्सको प्रयोग विधि सम्बन्धित मिति २०७६/१/९-१० मा परामर्श टोलीद्वारा २ दिने गणकहरूलाई तालिम दिई प्रयोगात्मक अभ्यास समेत गराइएको थियो । त्यस पछि वडा अध्यक्षको प्रत्यक्ष निगरानीमा हरेक वडामा गणकहरू परिचालन गर्ने निर्णय समेत गरिएको थियो । सोही समयमा गाउँपालिकाको अध्यक्ष, उपाध्यक्ष लगायत कार्यपालिकाका सदस्यहरू, प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत, गाउँपालिकाका कर्मचारीहरूको उपस्थितिमा वस्तुगत विवरण तयारी र योजना तर्जुमाका विविध पक्ष र चरणहरूबारेमा समेत विस्तृत छलफल गरियो । गोष्ठि पछि गाउँपालिकाको अध्यक्षको अध्यक्षतामा निर्देशक समिति, कार्यपालिकाका सदस्यहरूको अध्यक्षतामा विषय क्षेत्रगत समितिहरू र प्रमुख प्रशासकीय अधिकृतको अध्यक्षतामा प्राविधिक समिति गठन गरिएको थियो ।
- घ) योजना तर्जुमा गोष्ठी सञ्चालन:** कार्यपालिकाका सदस्यहरू, वडा सदस्यहरू, प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत, विषयगत शाखाका प्रमुख एवं अन्य पदाधिकारीहरू, सम्बन्धित क्षेत्रका प्रतिनिधि सभाका सदस्य, पूर्व राज्य मन्त्री, राजनीतिक दलका प्रतिनिधिहरू, गाउँपालिका स्थित मा.वि. तथा उच्च मा.वि.का प्रधानाध्यापक लगायत विभिन्न संघ संस्थाका प्रतिनिधिहरूको उपस्थितिमा मिति २०७६ जेष्ठ २७, २८ र २९ गते ३ दिने योजना तर्जुमा गोष्ठी सञ्चालन गरिएको थियो, जसमा योजना तर्जुमा सम्बन्धी निम्न कार्य गरिएको थियो ।
- अ) तथ्याङ्क प्रस्तुत गोष्ठीमा गणकहरूबाट सङ्कलन भई परामर्श टोलीबाट प्रशोधित तथ्याङ्क छलफल र प्रमाणीकरणको लागि प्रस्तुत गरियो । तथ्याङ्क देखिएका कमी कमजोरीहरूलाई वडा अध्यक्ष र सदस्यहरूसँग छलफल गरी परिमार्जित तथ्याङ्क परामर्श टोलीलाई आषाढ ५ गतेभित्र उपलब्ध गराउने निर्णय गरियो ।
 - आ) दीर्घकालीन सोच, समष्टिगत लक्ष्य, उद्देश्य रणनीति निर्धारण र गाउँपालिकाको दीर्घकालीन सोच निर्धारणका लागि सबै सहभागीहरूको संलग्नतामा समस्याको विश्लेषण तथा अवसर र चुनौतीको विश्लेषणका साथै दीर्घकालीन सोच र सोका आधारमा समष्टिगत लक्ष्य, उद्देश्य रणनीति निर्धारण गरिएको थियो । दीर्घकालीन सोच निर्धारण भैसके पछि गोष्ठिका सहभागीहरूलाई आर्थिक, सामाजिक, पूर्वाधार विकास, वन तथा वातावरण तथा विपद् व्यवस्थापन र सस्थागत विकास एवं सुशासन गरी ५ वटा क्षेत्रगत समूहमा विभाजन भई समूह कार्य गरिएको थियो ।
 - इ) क्षेत्रगत उद्देश्य, रणनीति, प्राथमिकता निर्धारण सोच र समष्टिगत लक्ष्य, उद्देश्य र रणनीति निर्धारण पछि सोही आधारमा समूह कार्यबाटै क्षेत्रगत उद्देश्य, रणनीति निर्धारण गर्नुका साथै रणनीतिक प्राथमिकताका क्षेत्र, प्राथमिकता प्राप्त कार्यक्रमहरू र विषयगत रूपमा नतिजा सूचकहरू समेत निर्धारण गरिएका थिए ।
 - ঁ) योजना मस्यौदा तयारी योजना तर्जुमा गोष्ठीबाट तयार भएको खाका दस्तावेजमा सम्बन्धित गाउँपालिकाबाट प्राप्त राय सुभावको आधारमा विज्ञ परामर्श टोलीबाट परिमार्जन गरी आवधिक योजनाको परिमार्जित दस्तावेज तयार गरियो ।
 - চ) प्रमाणीकरण गोष्ठीले परिमार्जित मस्यौदालाई मिति ०७६/४/१२ मा गाउँ कार्यपालिका सहित सरोकारवालाहरू सहभागी भएको परामर्श गोष्ठीमा प्रस्तुत गरी प्राप्त सुभावको आधारमा अन्तिम मस्यौदा तयार गरियो ।

१.४ योजना तर्जुमाका आधारहरू

नेपालको संविधान, विद्यमान ऐन, नियमहरू, विद्यमान राष्ट्रिय तथा प्रादेशिक नीति, संघीय, धार्चे गाउँपालिकाको दीर्घकालीन सोच, संघीय पन्थौं योजनाको आधार पत्रका लक्ष्य तथा उद्देश्यहरू, दिगो विकासका लक्ष्य, राष्ट्रिय तथा प्रादेशिक सरकारका मार्ग निर्देशन, धार्चे गाउँपालिकाका प्रमुख समस्या र सम्भावना, धार्चे गाउँपालिकामा प्रतिनिधित्व गर्ने राजनैतिक दलका घोषणा पत्रहरू, पुनर्निर्माण योजना र जोखिममा रहेका परिवारको अध्ययन प्रतिवेदनलाई महत्वपूर्ण आधारका रूपमा लिइएको छ ।

१.५ संघीय र प्रादेशिक योजनासँगको तादामम्यता

यस आवधिक योजनाले संघीय योजनाको दीर्घकालीन सोच “समृद्ध नेपाल, सुखी नेपाली” र “समृद्ध अर्थतन्त्र, सामाजिक न्याय तथा परिष्कृत जिवन सहितको समाजबाद उन्मुख राज्यको रूपमा रूपान्तरण गर्दै उच्च आय स्तर भएको मुलुकमा स्तरोन्नति हुने आधार निर्माण गर्ने” भन्ने लक्ष्य एवं निर्धारित उद्देश्य एवं प्राथमिकताहरू र आ.व. २०७६/०७७ को गण्डकी प्रदेशको वार्षिक नीति र कार्यक्रमले निर्दिष्ट गरेका उद्देश्यहरूसँग तादामम्यता हुने गरी यस गाउँपालिकाको आवश्यकता र प्राथमिकता अनुसार यो योजना तर्जुमा गरिएको छ।

१.६ गाउँपालिकाको वस्तुस्थिति विवरण

यो गाउँपालिका २८.१३५७ डिग्री उत्तरी अक्षांस र ८४.५२२८ डिग्री पूर्वी देशान्तरमा फैलिएको छ। यसको जम्मा क्षेत्रफल ६५२ वर्ग कि.मी. छ, भने समुद्री सतह देखि ६३०-७३०९ मिटर उचाईमा रहेको छ। ७ वटा बडा रहेको यो गाउँपालिका साविकका केरोजा, उहिया, लाप्राक, गुम्दा, काशीगाउँ र लापु गरी ६ वटा गाउँ विकास समिति मिलेर पुनसंरचना भएको हो। यसको पूर्वमा धादिङ जिल्ला, पश्चिममा गोरखाको वारपाक सुलिकोट, उत्तरमा चुम्नुवारी र दक्षिणमा आरुघाट गाउँपालिका पर्दछ, र यसको पूर्वतर सिमाना चीन सँग जोडिएको छ। यस गाउँपालिकाको तापक्रम अधिकतम २९ डिग्री र न्युनतम ५ डिग्रीको बीचमा रहने गरेको छ। हालको घर धुरी सर्वेक्षण अनुसार जम्मा घर धुरी ३९३२ र जनसंख्या १८७२४ रहेको छ, भने जनसंख्याको वार्षिक वृद्धि दर २.१८ छ। यस गाउँपालिकामा सबै भन्दा बढी बौद्ध, त्यस पछि हिन्दू, त्यस पछि वोन र क्रिश्चियन धर्मा लम्बीहरू वसोबास गर्दछन्। पेशाको हिसावले हेर्दा सबै भन्दा बढी लगभग ४० प्रतिशत कृषि, २३ प्रतिशत ज्याला मजदुरी, २२.५ प्रतिशत विद्यार्थी ७.५ प्रतिशत वैदेशिक रोजगारी र बाँकी अन्य पेशामा संलग्न भएको देखिन्छ। वसोबासको हिसावले हेर्दा यहाँ ८.९ प्रतिशत गुरुङ, ११ प्रतिशत घर्ले, ४.९ प्रतिशत विश्वकर्मा र बाँकी ०.२ प्रतिशत मात्र अन्य जातजातिका मानिसहरू वसोबास गर्दछन्। यस गाउँपालिकाको भू-उपयोग स्थिति हेर्दा कृषि जमिन ९.८२ प्रतिशत, वनले ढाकेको क्षेत्रफल ३६.६७ प्रतिशत, घास तथा भाडी २० प्रतिशत, बाँझो तथा चट्टान युक्त जमिन ३०.३८ प्रतिशत र हिउँले ढाकेको क्षेत्रफल २.५३ र बाँकी ताल तलैया आदि रहेको छ।

१.७ हालसम्मको विकासको समीक्षा

यस गाउँपालिकामा विकासको अवस्थालाई संश्लेषण गर्दा प्रति व्यक्ति आय राष्ट्रिय रु.११८,८९३ को तुलनामा ८४६८२, कूल गार्हस्थ वचत राष्ट्रिय २०.४८ प्रतिशतको तुलनामा १४.१७ प्रतिशत, वेरोजगार प्रतिशत राष्ट्रिय ११ प्रतिशतको तुलनामा २.२४ प्रतिशत, साक्षरता राष्ट्रिय ५८ प्रतिशतको तुलनामा ७०.७२ प्रतिशत, माध्यमिक तहमा भर्ना दर राष्ट्रिय ४४ प्रतिशतको तुलनामा ९५.३ प्रतिशत, विद्युतमा पहुँच घर परिवारको राष्ट्रिय ९१ प्रतिशतको तुलनामा ९९ प्रतिशत (सोलार समेत), गरीबी राष्ट्रिय १८.६ प्रतिशतको तुलनामा २१.३२ प्रतिशत रहेको छ।

१.८ अवसर र चुनौती

(क) अवसर

व्यावसायिक कृषिको लागि जमिनको उपलब्धता, पशुपालनको लागि चरन क्षेत्र र घासको पन्चाप्तता, मनास्तु पद मार्गको प्रवेश द्वारको अवस्थिति र रमणीय प्राकृतिक सुन्दरता, गणेश हिमालको पद मार्ग प्रवेश विन्दु, २०७२ सालको भूकम्पीय केन्द्र विन्दु सम्म जाने पद मार्ग निर्माण भै रहेको अवस्था, सरकारी, गैँड सरकारी र निजि क्षेत्रबाट सामाजिक आर्थिक क्षेत्रको पूनर्स्थापना एवं लाप्राक वस्ती विकासमा गैँड आवासीय नेपालीहरूको संगठनबाट लगानी हुनु, कृषि, वन र जडि वुट्टि जन्य उद्योगको अनुकूलता, वन, जलाधार तथा जैविक विविधताको हिसावले समुन्नत, उत्पादक उमेर समूहका मानव संसाधनको वाहल्यता, लैङ्गिक विभेद न्युन रहनु, निर्वाचित जन प्रतिनिधिहरूमा विकास प्रतिको प्रतिवद्धता र समर्पण आदि यस गाउँपालिकाको प्रमुख अवसरहरू हुन्।

(ख) चुनौती

व्यावसायिक कृषि, पशुपालन र जडिवुट्टी खेतीमा कृषकहरूलाई आकर्षण गर्नु, सडक, विद्युत, सिचाइ आदि विकासका पूर्वाधारहरूको पहुँच विस्तार गर्नु, विकास र वातावरण बीच सन्तुलन कायम गर्नु, औद्योगिक पूर्वाधारहरूको निर्माण गर्नु,

पर्यटकीय पूर्वाधार र उपजको विकास गर्नु, पदयात्रा पर्यटनको संरक्षण गर्नु, जनशक्तिको उत्पादनशील क्षेत्रमा उपयोग गर्नु, सस्थागत विकास र सुशासन कायम गर्नु आदि प्रमुख चुनौतीका रूपमा देखा परेका छन् ।

१.९ आवधिक योजना तर्जुमाको सीमा

- (क) गण्डकी प्रदेशको प्रादेशिक योजनाको तर्जुमा भै नसकेकोले संघीय योजनाका सोच, लक्ष्य र उद्देश्यका अतिरिक्त प्रदेशको आ.व. २०७६/०७७ को वजेटमा लिइएका उद्देश्य र नीतिलाई मात्र आधारमा लिन सकिएको छ ।
- (ख) योजना तर्जुमाका क्रममा उपयुक्त कठिपय तथ्याङ्कहरू सर्वेक्षणाबाट प्राप्त हुन नसकेकोले गोष्ठीबाट प्राप्त सूचना र प्रमाणीकरण भए वर्मोजिमका तथ्याङ्कहरूलाई नै आधार मानी प्रयोग गरिएको छ ।
- (ग) दिगो विकासका लक्ष्यहरूको स्थानीय करण भै नसकेकोले धार्चेको स्थानीय परिवेश अनुसार स्थानीयकरण गर्ने कोसिस गरिएको छ ।

परिच्छेद (२)

दीर्घकालीन सोच तथा लक्ष्य तथा समष्टिगत आर्थिक खाका

२.१ पृष्ठभूमि

यस परिच्छेदमा योजनाको दीर्घकालीन सोच, आवधिक योजनाको समष्टिगत लक्ष्य, उद्देश्य, रणनीति, परिमाणात्मक लक्ष्य, लगानीको स्रोत, सार्वजनिक स्रोतको व्यवस्था, सरकारी, सहकारी र निजी क्षेत्रको भूमिका, अन्तर सरकारी वित्त, स्रोत साधनको वाँडफाँड तथा परिचालनका आधारहरू आदि समावेश गरिएको छ।

२.२ दीर्घकालीन सोच

“सुन्दर, सुरक्षित, समृद्ध धार्चे”

दीर्घकालीन सोचको व्याख्या

सुन्दर: प्राकृतिक श्रोतको दिगो उपयोग, वातावरण मैत्री विकास, प्रदुषण मुक्त, हराभरा, साँस्कृतिक मूल्य र मान्यता।

सुरक्षित: विपद प्रतिरोधी आवास र पुर्वाधार विकास भएको, विपद जोखिम न्यूनीकरण भएको, आधारभूत स्वास्थ्य, शिक्षा र खाद्य सुरक्षा सुनिश्चित भएको, शान्ति सुरक्षा प्रभावकारी भएको, सबै प्रकारका विभेद र द्वन्द्वको अन्त्य भएको।

समृद्ध : १. आय वृद्धि भई समतामूलक वितरण भएको ।

२. मानव विकास सूचकाङ्कमा उल्लेख्य वृद्धि भएको ।

३. रोजगारका अवसरहरू विस्तार भएको ।

४. दिगो विकास तथा आवधिक योजनाका लक्ष्य प्राप्त भएको ।

२.३ लक्ष्य

प्राकृतिक श्रोतको दिगो उपयोग, कृषिको व्यावसायिकरण, वातावरण मैत्री पूर्वाधार विकास, परम्परागत लोक संस्कृतिको संरक्षण र पञ्चापर्यटनको सम्बद्धन गर्दै समष्टिगत सामाजिक तथा आर्थिक विकासद्वारा नागरिकको जीवन स्तरमा गुणात्मक सुधार भएको हुनेछ।

२.४ उद्देश्य

१. व्यावसायिक कृषि तथा पशुपालन, पर्यटन र उद्योग व्यवसायका माध्यमबाट रोजगारी र आयमा वृद्धि गर्नु,
२. आधारभूत स्वास्थ्य र सरसफाइ तथा गुणस्तरीय शिक्षाका माध्यमबाट समावेशी विकास गर्नु,
३. वातावरण मैत्री दिगो भौतिक पूर्वाधारको विकास गर्नु,
४. प्राकृतिक श्रोत र साधनहरूको दिगो उपयोग गर्नु,
५. संस्थागत सुशासन कायम भई प्रभावकारी सेवा प्रवाह हुनु ।

२.५ रणनीति

१. प्राकृतिक श्रोतमा आधारित आर्थिक उत्पादनका अवसरहरूको अत्याधिक उपयोग गर्ने,
२. आर्कर्षक पर्यटनको प्रवर्द्धनका साथै उद्यम, व्यापार तथा व्यवसायको विकास गर्ने,
३. सामाजिक विकासका सूचकहरूमा सुधार गर्ने,
४. सामाजिक सूरक्षा तथा समावेशीतालाई सुनिश्चित गर्ने,
५. यातायात, जलश्रोत, सञ्चार तथा वस्ती विकास लगायतका पूर्वाधारको विकास गर्ने,
६. वन, वातावरण संरक्षण तथा जैविक विविधता कायम गर्दै विपद जोखिम न्यूनीकरणबाट विकास र वातावरण वीच सन्तुलन कायम गर्ने,
७. विकास कार्यको प्रभावकारिता र सेवा प्रवाह सुदृढ गरी सुशासन अभिवृद्धि गर्ने ।

२.६ परिमाणात्मक लक्ष्य

तालिका-१ आवधिक योजनाको समर्पित परिमाणात्मक लक्ष्य

आवधिक योजनाको समर्पित लक्ष्य	सूचक	इकाई	आधार रेखा (आ.व. ०७५/०७६ सम्मको अवस्था)	लक्ष्य (सम्मको अवस्था)	
				०७८/०७९	०८०/०८१
मानव विकास सूचकांक	सूचकांक	सूचकांक	०.५७४	०.६००	०.६२४
आर्थिक वृद्धि दर	प्रतिशत	प्रतिशत	७.०६	९.५	९.५
कुल गार्हस्थ्य उत्पादन दर	रु अर्ब	रु अर्ब	१.५९	२.०८	२.५०
प्रति व्यक्ति वार्षिक आय दर	रु हजार	रु हजार	६४	१०४	१२०
आफ्नो उत्पादनबाट वर्ष भरि खान पुग्ने परिवार	प्रतिशत	प्रतिशत	२२	२५	३५
कृषि क्षेत्रमा संलग्न घर परिवार (कृषि र पशुपन्थी पालन)	प्रतिशत	प्रतिशत	८३	७८	७०
आम्दानीको दुई तिहाई भन्दा बढी खानामा खर्च गर्ने परिवार	प्रतिशत	प्रतिशत	७८	७०	६५
मापदण्ड अनुसार बनेका आवास घर	प्रतिशत	प्रतिशत	७०	८५	९०
बाहै महिना सञ्चालन हुने सडक	कि.मि.	कि.मि.	१५	३०	६०
रुख विरुद्धाले ढाकेको क्षेत्र	प्रतिशत	प्रतिशत	३७	४०	४५
वेरोजगारी	प्रतिशत	प्रतिशत	२.२४	२	१
व्यावसायिक र प्राविधिक सीप युक्त जनशक्ति	संख्या	संख्या	३७६	५००	१,०००
वैदेशिक रोजगारीमा गएकाको संख्या	प्रतिशत	प्रतिशत	७.८	६	५
काम गर्ने उमेर समूह मध्ये	प्रतिशत	प्रतिशत	९७	९८	१००
पाइपवाट खानेपानी सुविधा पुगेको परिवार	सूचकांक	सूचकांक	२१.३२	१८	१३
गरिवीको रेखामुनि रहेको परिवार	प्रतिशत	प्रतिशत	७९	८०	९५

* राष्ट्रिय आँकडामा आधारित ।

**प्रदेशको आर्थिक वृद्धिलाई आधार मानिएको ।

२.७ वित्तीय व्यवस्थापन

२.७.१ सार्वजनिक स्रोत परिचालनको आधार

धार्चे गाउँपालिकाको आवधिक योजनाका लागि वहुपक्षीय स्रोतहरू परिचालन गरिनेछ । यसका लागि विद्यमान स्रोतहरूको आंकलन र सम्भाव्य नयाँ स्रोतहरूको समेत पहिचान तथा उपयोग गरिनेछ । आवधिक योजनामा यस गाउँपालिकाद्वारा निम्न वर्मोजिम विभिन्न वित्तीय स्रोतहरू परिचालन गरिनेछ :

(क) वित्तीय हस्तान्तरण

- (१) प्रत्येक आर्थिक वर्षका लागि यस गाउँपालिकाले नेपाल सरकारबाट समानीकरण अनुदान, सर्त अनुदान, राजस्व वाँडफाँटको रकम प्राप्त गर्नेछ । संघबाट समानीकरण अनुदान तर्फ आ.व. २०७५/०७६ र आ.व. २०७६/०७७ का लागि उपलब्ध सीमालाई आधार मानी औषतमा ५ प्रतिशत, सर्त अनुदानतर्फ औषतमा १० प्रतिशत र राजस्व वाँडफाँटको रकम औषतमा १५ प्रतिशतको वार्षिक वृद्धि प्रक्षेपण गरिएको छ ।
- (२) नेपाल सरकारबाट प्राप्त हुने विशेष अनुदान र समपूरक अनुदान आर्थिक वर्ष शुरु भए पछि परियोजना प्रस्तावको आधारमा संघीय अर्थ मन्त्रालयद्वारा निर्णय गरिने हुँदा प्रारम्भिक अनुमान सम्म मात्र गरिएको छ । साथै समपूरक अनुदान परियोजना लागतको अधिकतम ४० प्रतिशत सम्म प्राप्त गर्न सक्ने हुँदा गाउँपालिकाले परियोजना लागतको ६० प्रतिशत रकम स्वलगानी गर्नु पर्ने हुन्छ ।
- (३) प्रदेश सरकारबाट समेत गाउँपालिकाले समानीकरण अनुदान, सर्त अनुदान, विशेष अनुदान र समपूरक अनुदान, राजस्व वाँडफाँटको रकम प्राप्त गर्दछ । प्रदेश सरकारको आ.व. २०७५/०७६ र आ.व. २०७६/०७७ का लागि उपलब्ध सीमालाई आधार मानी समानीकरण अनुदान तर्फ औषतमा १० प्रतिशतको वार्षिक वृद्धि प्रक्षेपण गरिएको

छ। साथै प्रदेश सरकारबाट आ.व २०७६/०७७ मा सर्त र विशेष अनुदान प्राप्त हुन नसके पनि आगामी आर्थिक वर्षमा सर्त, विशेष र सम्पूर्क अनुदान तर्फ केहि रकम प्राप्त हुने अनुमान गरिएको छ।

- (४) वैदेशिक अनुदान तर्फ नेपाल सरकारले सम्झौता गरेर मात्र गाउँपालिकाले वैदेशिक सहायता प्राप्त गर्न सक्ने हुँदा गाउँपालिकाले संघीय अर्थ मन्त्रालयको संयोजनमा क्षेत्रगत आधारमा केहि वैदेशिक अनुदान प्राप्त हुने अनुमान गरिएको छ।
- (५) वैदेशिक ऋणको हकमा अन्तर्राष्ट्रिय विकास सहायता नीति वमोजिम ऋण सहायताको रकम, व्याजदर, भुक्तानी सम्बन्धी शर्तहरू सहित स्थानीय तह सँगै सहायक ऋण सम्झौता गरेर मात्र गाउँपालिकालाई वैदेशिक ऋण उपलब्ध हुन सक्ने प्रावधान रहेको छ। यस प्रावधान वमोजिमको वैदेशिक ऋण गाउँपालिकाको आवधिक योजनामा प्राप्त गर्ने अनुमान गरिएको छैन।

(ख) गाउँपालिकाको सञ्चित कोषमा जम्मा हुने अन्य रकमहरू:

- (१) आन्तरिक राजस्व तर्फ हालको न्यून प्रतिलाई क्रमिक रूपमा वृद्धि गर्ने प्रक्षेपण गरिएको छ। यसका लागि सम्भाव्यताको आधारमा नयाँ स्रोत तथा दायरामा विस्तार गरिने छ। गाउँपालिकाको आन्तरिक राजस्व अन्तर्गत औषतमा २० प्रतिशतको वार्षिक वृद्धि हुने प्रक्षेपण गरिएको छ।
- (२) आवधिक योजना अवधिमा स्थानीय सञ्चित कोष अन्तर्गत विशेष आयोजना सञ्चालनका लागि प्राप्त हुन सक्ने अन्य रकमहरू अनुमानित रूपमा प्रक्षेपण गरिएको छ।
- (३) आर्थिक वर्षको अन्तमा उपलब्ध रकम खर्च हुन नसकी बाँकी रही नयाँ आर्थिक वर्षमा जिम्मेवारी सर्वे नगद मौज्दात रकम पनि उपयोग गर्न सकिने हुँदा नगद मौज्दात वार्षिक वजेटमा हुने वृद्धिको आधारमा प्रक्षेपण गरिएको छ।

(ग) गाउँपालिकाको सञ्चित कोष वाहिर संघ र प्रदेशबाट प्रत्यायोजन हुने रकमहरू

- (१) संघको वार्षिक कार्यक्रम तथा वजेटबाट गाउँपालिकालाई प्रत्यायोजित गरिने कार्यक्रमहरू अन्तर्गत सामाजिक सुरक्षा कार्यक्रमका लागि प्राप्त हुने रकम, संघीय निर्वाचन क्षेत्र पूर्वाधार विकास कार्यक्रम अन्तर्गतका क्षेत्रगत कार्यक्रमहरूलाई आवधिक योजनाको परिधि भित्र समावेश गरिएको छ।
- (२) यसै गरी प्रदेशको वार्षिक कार्यक्रम तथा वजेटबाट गाउँपालिकालाई प्रत्यायोजित गरिने कार्यक्रमहरू अन्तर्गत प्रदेश निर्वाचन क्षेत्र पूर्वाधार विकास कार्यक्रम लगायत प्रदेश निकायहरूबाट प्रत्यायोजन भई आउने क्षेत्रगत कार्यक्रमहरूलाई पनि आवधिक योजनाको परिधि भित्र समावेश गरिएको छ।

२.७.२ कुल वित्तीय लगानी

धार्चे गाउँपालिकाको समग्र आर्थिक तथा सामाजिक विकासका निमित्त आवधिक योजना अन्तर्गतका कार्यक्रमहरू सञ्चालनका लागि कूल रु. ३ अर्ब ७० करोड वित्तीय लगानी हुने अनुमान (तालिका-१०) छ। यस गाउँपालिकाको आवधिक योजना आवधिका लागि लगानीको प्रक्षेपण गर्दा अपेक्षित आर्थिक तथा सामाजिक विकासका लक्ष्यहरूलाई विचार गरिएको छ। साथै वहु क्षेत्रगत स्रोतहरू परिचालनका सम्भावनाहरूका सन्दर्भमा उपलब्ध आँकडाहरू र आवधिक योजना तर्जुमा गोष्ठीको दौरानमा उपलब्ध जानकारीलाई समेत आधार लिइएको छ।

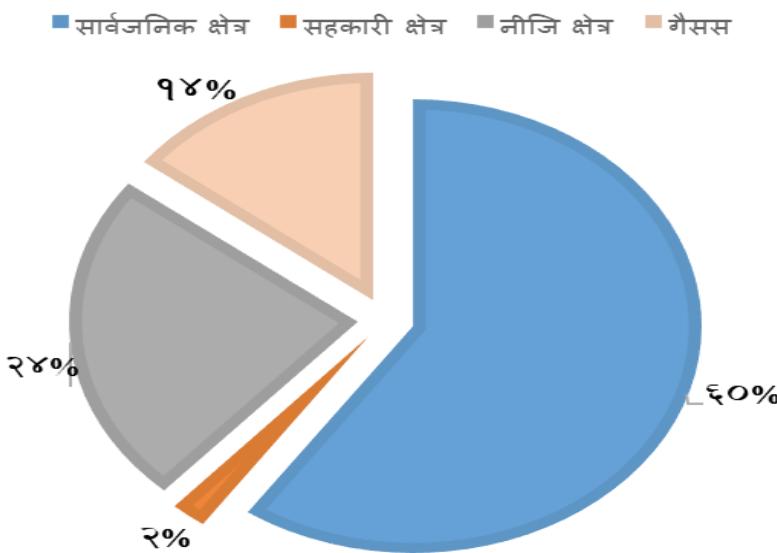
तालिका-१

आवधिक योजनामा अनुमानित समष्टिगत लगानी

क्रसं	स्रोत	रकम (रु. करोडमा)	प्रतिशत
१	सार्वजनिक क्षेत्र	२२१.००	५९.७
२	सहकारी क्षेत्र	७.४०	२.०
३	निजी क्षेत्र	८७.६७	२३.७
४	गैर सरकारी र अन्तर्राष्ट्रिय गैर सरकारी संस्थाहरू	५४.००	१४.६
५	कूल जम्मा	३७०.०७	१००

नोट: लगानी प्रक्षेपण राष्ट्रिय सीमान्त पूँजी उत्पादन अनुपातको आधारमा गरिएको छ।

लगानिका स्रोतहरू



२.७.३ गाउँपालिकाको सञ्चित कोषबाट हुने सार्वजनिक खर्च

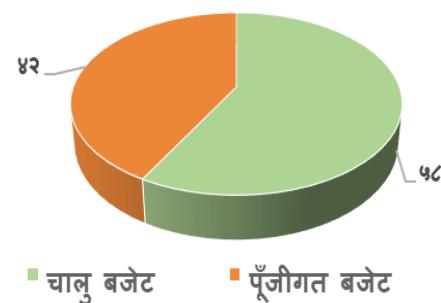
सार्वजनिक खर्च अन्तर्गत गाउँपालिकाको सञ्चित कोषबाट आवधिक योजना अवधिमा कूल रु.१८९.६९ करोड खर्च हुने प्रक्षेपण गरिएको छ। कूल खर्च मध्ये चालु खर्च तर्फ रु.११०.०२ करोड (५.५) र पूँजीगत खर्च तर्फ रु.७९.६७ करोड (४२५०) हुने अनुमान गरिएको छ।

आवधिक योजनामा सार्वजनिक खर्च अन्तर्गत गाउँपालिकाको सञ्चित कोष अन्तर्गत हुने क्षेत्रगत खर्चको अनुपात प्रक्षेपणमा आ.व. २०७५/०७६ लाई आधार वर्ष मानिएको छ। गाउँपालिकाको सञ्चित कोषबाट कूल प्रक्षेपित खर्च रु.१८९.६९ करोडको बाँडफाँडमा सर्वाधिक बढी सामाजिक क्षेत्र रु.९४७५०, पूर्वाधार क्षेत्रमा रु.९३५५०, आर्थिक क्षेत्रमा रु.९१४५०, वातावरण तथा विपद् व्यवस्थापन क्षेत्रमा रु.९२५० र संस्थागत विकास र सुशासनका क्षेत्रमा रु.९२५० रहेको छ।

(तालिका-२०)

गाउँपालिकाको सञ्चित कोषबाट आवधिक योजना अन्तर्गत प्रक्षेपित कूल खर्च रु.१८९.६९ करोड मध्येबाट आर्थिक क्षेत्र अन्तर्गत प्रक्षेपित जम्मा खर्च रु.२६.५६ करोड रकमबाट यस सम्बन्धी उपक्षेत्रहरू: कृषि तथा पशुपालन, पर्यटन, सहकारी, उद्योग, वाणिज्य तथा आपूर्ति सेवा, वित्तीय क्षेत्र र वैदेशिक रोजगारी सम्बद्ध कार्यक्रमहरूमा खर्च गरिनेछ। सामाजिक क्षेत्र अन्तर्गतको प्रक्षेपित जम्मा खर्च रु.८९.१५ करोडबाट यस सम्बन्धी उपक्षेत्रहरू: आधारभूत तथा माध्यमिक शिक्षा, स्वास्थ्य, जनसंख्या तथा पोषण, युवा तथा खेलकुद विकास, खानेपानी तथा सरसफाइ क्षेत्र र लैङ्गिक समानता, सामाजिक समावेशीकरण एवं संरक्षण तथा सुरक्षा सम्बद्ध कार्यक्रमहरूमा खर्च गरिनेछ। पूर्वाधार क्षेत्र अन्तर्गतको प्रक्षेपित जम्मा खर्च रु.६६.३९ करोड यस सम्बन्धी उपक्षेत्रहरू: यातायात पूर्वाधार एवं सहरी तथा कृषि सडक, सिँचाइ, विद्युत र ऊर्जा, आवास, भवन तथा शहरी विकास र सामाजिक पूर्वाधार सम्बद्ध कार्यक्रमहरूमा खर्च गरिनेछ। वन तथा भू-संरक्षण, वातावरण र विपद् व्यवस्थापन क्षेत्र अन्तर्गतको प्रक्षेपित जम्मा खर्च रु.३.७९ करोडबाट यसका उप क्षेत्रहरू सम्बद्ध कार्यक्रमहरूमा खर्च गरिनेछ। संस्थागत विकास, सेवा प्रवाह र सुशासन क्षेत्र अन्तर्गतको प्रक्षेपित जम्मा खर्च रु.३.८० करोडबाट यस सम्बन्धी उपक्षेत्रहरू सम्बद्ध कार्यक्रमहरूमा खर्च गरिनेछ। धार्चे गाउँपालिकाको आवधिक योजना (२०७६/०७७-२०८०/०८१) मा प्रक्षेपित कूल खर्चको अनुमानित औषत वार्षिक वृद्धि दर १६ प्रतिशत रहेको छ।

चालु र पूँजीगत बजेट खर्च अनुपातको प्रक्षेपण

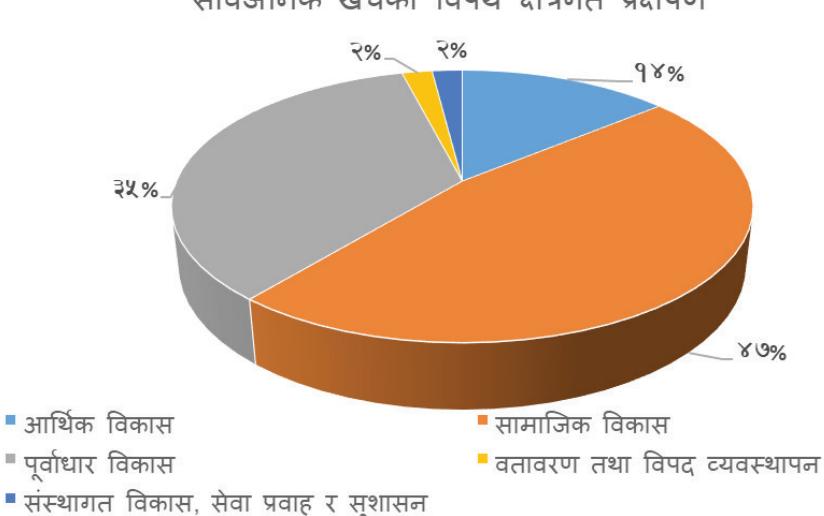


तालिका-२
गाउँपालिकाको सञ्चित कोषबाट सार्वजनिक खर्चको बाँडफाँड

रु.लाखमा

क्र सं	विवरण	२०७५/७६ को स्थीकृत अनुमान (आधार वर्ष)	२०७६/७७ प्रक्षेपण	२०७७/७८ प्रक्षेपण	२०७८/७९ प्रक्षेपण	२०७९/८० प्रक्षेपण	२०८०/८१ प्रक्षेपण	आवधिक योजनाको जम्मा (२०७६/७७- २०८०/८१)	औषत वृद्धि प्रतिशत
१	कूल वजेट खर्चको वर्गीकरण	२२,६०	३०,२७	३३,९९	३७,४३	४१,५६	४६,४४	१,८९,६९	१६%
१.१	चालु वजेट	१३,०५	१७,५०	१९,६५	२१,८०	२४,२०	२६,८७	११०,०२	१६%
१.२	पूँजीगत वजेट	९,५५	१२,६६	१४,२३	१५,७९	१७,५४	१९,४५	७९,६७	१५%
२	कूल वजेट खर्चको क्षेत्रगत बाँडफाँड	२२,६०	३०,२७	३३,९९	३७,४३	४१,५६	४६,४४	१,८९,६९	क्षेत्रगत प्रतिशत
२.१	आर्थिक विकास	३,१६	४,२२	४,७४	५,२७	५,८५	६,४८	२६,५६	१४%
२.२	सामाजिक विकास	१०,६२	१४,१६	१५,९०	१७,६९	१९,६३	२१,७७	८९,१५	४७%
२.३	पूर्वाधार विकास	७,९१	१०,५५	११,८५	१३,१७	१४,६२	१६,२०	६६,३९	३५%
२.४	वतावरण तथा विपद व्यवस्थापन	४६	०.६०	०.६८	०.७६	०.८२	०.९२	३,७९	२%
२.५	संस्थागत विकास, सेवा प्रवाह र सुशासन	४५	०.६०	०.६८	०.७६	०.८४	०.९२	३,८०	२%
अर्थ मन्त्रालय, प्रदेश सरकार तथा गाउँपालिकाको अभिलेखमा आधारित									

सार्वजनिक खर्चको विषय क्षेत्रगत प्रक्षेपण

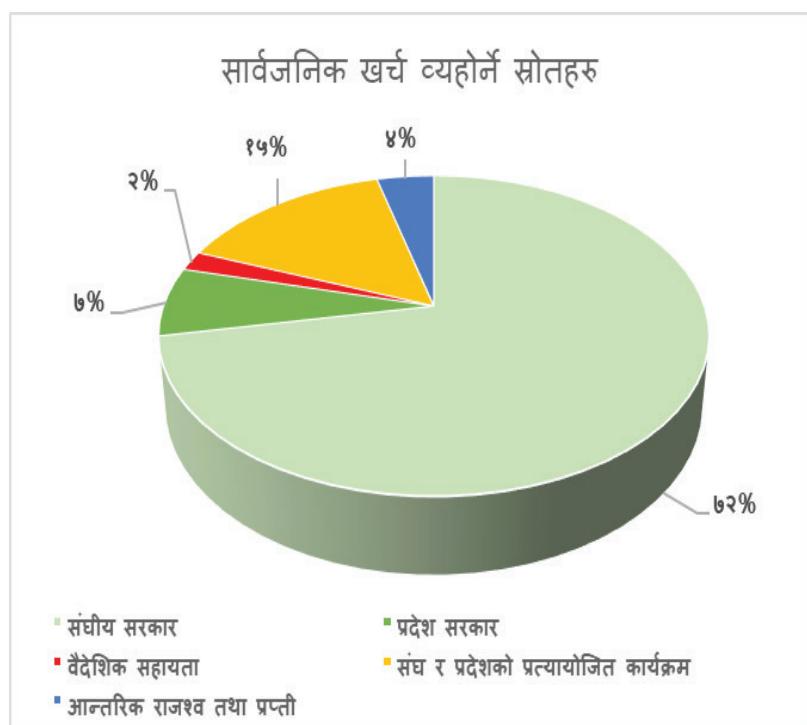


२.७.४ संघ र प्रदेशको प्रत्यायोजित कार्यक्रम अन्तर्गत सार्वजनिक खर्च

गाउँपालिकाको सञ्चित कोषबाट खर्च हुने रकम बाहेक संघ र प्रदेशको प्रत्यायोजित कार्यक्रम अन्तर्गत क्षेत्रगत आधारमा विषयगत आवधिक योजनामा कूल रु. ३१ करोड खर्च हुने प्रक्षेपण गरिएको छ। प्रत्यायोजित कार्यक्रम अन्तर्गत संघको सामाजिक सुरक्षा कार्यक्रम, संघीय तथा प्रदेश निर्वाचन क्षेत्र पूर्वाधार विकास कार्यक्रम अन्तर्गतका कार्यक्रमहरू लगायत संघ र प्रदेशबाट प्रत्यायोजित गरिने अन्य कार्यक्रमहरूलाई समेटिने छ। उल्लेख भए अनुसार संघ र प्रदेशको प्रत्यायोजित कार्यक्रमको रकम गाउँपालिकाको सञ्चित कोष बाहिरबाट जिल्ला कोष तथा लेखा नियन्त्रक कार्यालयद्वारा निकासा हुने भएता पनि गाउँपालिकाको आर्थिक सामाजिक विकासका लागि खर्च हुने भएबाट सार्वजनिक खर्च अन्तर्गत समावेश गरिएको छ।

२.७.५ सार्वजनिक खर्च व्यहोर्ने स्रोतहरू

धार्चे गाउँपालिकाको आवधिक योजना कार्यान्वयनका लागि आवश्यक खर्च जुटाउन संघ र प्रदेशको अन्तर सरकारी वित्तीय हस्तान्तरणका साथै आन्तरिक राजस्वका स्रोतहरू पनि परिचालन गरिनेछ । यस गाउँपालिकाको आन्तरिक स्रोतहरू निकै कम भएकोले संघ र प्रदेशबाट हुने वित्तीय हस्तान्तरण माथि बढी भन्दा बढी निर्भर रहनु पर्ने वाध्यता छ । यसै परिप्रेक्ष्यमा आ.व २०७५/०७६ को तुलनामा आ.व २०७६/०७७ संघबाट हस्तान्तरण हुने रकमहरूमा भएको २७ प्रतिशत वृद्धि लाई उत्साहवर्द्धक मान्न सकिन्छ । यसै गरी आवधिक योजनाको आगामी वर्षहरूमा पनि संघ र प्रदेशबाट प्राप्त हुने वित्तीय हस्तान्तरणमा क्रमिक वृद्धि हुदै जाने अनुमान गरिएको छ । प्रक्षेपण अनुसार संघबाट वित्तीय समानीकरण अनुदान, सशर्त अनुदान, राजस्व बाँडफाँड, विशेष अनुदान र समपूरक अनुदानबाट करिव रु.१५९.८९ करोड वित्तीय हस्तान्तरण हुने अनुमान गरिएको छ । प्रक्षेपण अनुसार संघबाट कूल रु.१५९.८९ करोड वित्तीय हस्तान्तरण हुने मध्ये वित्तीय समानीकरण अनुदान रु.४९.४१ करोड (३१५०), सशर्त अनुदान रु.५६.८३ करोड (३५५०), राजस्व बाँडफाँड रु.४७.९० करोड (३०५०) विशेष अनुदान रु.२.७५(२५) करोड र समपूरक अनुदान रु.३ करोड (२५०) प्राप्त हुने अनुमान गरिएको छ ।



यसै गरी प्रदेशबाट वित्तीय समानीकरण अनुदान, सशर्त अनुदान, राजस्व बाँडफाँड, विशेष अनुदान र समपूरक अनुदानबाट करिव रु.१६.३७ करोड प्राप्त हुने अनुमान गरिएको छ । प्रक्षेपण अनुसार प्रदेशबाट कूल रु.१६.३७ करोड वित्तीय हस्तान्तरण हुने रकम मध्ये वित्तीय समानीकरण रु.७.३८ करोड (४५.५), सशर्त अनुदान रु.१.८० करोड (११.५) करोड, राजस्व बाँडफाँड १.४१ करोड (९.५), विशेष अनुदान रु.२.५० (९.५) करोड र समपूरक अनुदान रु.३.२८ करोड (२.५) प्राप्त हुने अनुमान गरिएको छ । वैदेशिक अनुदान तर्फ करिव रु.३.७० करोड वित्तीय हस्तान्तरण हुने अनुमान छ । यस प्रकार संघ र प्रदेशबाट समष्टिगत रूपमा गाउँपालिकाको आवधिक योजना अवधिमा वैदेशिक स्रोत समेत गरी कूल रु.१८०.६२ करोड (९५) प्रतिशत रकम धार्चे गाउँपालिकाको सञ्चित कोषमा जम्मा हुने अनुमान छ ।

गाउँपालिकाको आन्तरिक राजस्वबाट रु.२.९८ करोड, स्थानीय सञ्चित कोष अन्तर्गत आयोजना विशेष प्राप्त हुने अनुमानित अन्य रकम रु.२ करोड तथा अधिल्लो आर्थिक वर्षबाट जिम्मेवारी सरेको नगद मौज्दात रु.४.७५ करोड गरी करिव रु.९.७३ करोड आन्तरिक रूपमा (५५) प्राप्त हुने अनुमान गरिएको छ । समष्टिगत रूपमा विभिन्न स्रोतहरूबाट गरी आवधिक योजनामा कूल रु.१८०.६९ करोड धार्चे गाउँपालिकाको सञ्चित कोषमा जम्मा हुने अनुमान छ । यसै गरी गाउँपालिकाको सञ्चित कोषमा प्राप्त हुने वाहेक संघ र प्रदेश दुवै तहबाट गाउँपालिकाको संघ र प्रदेशको प्रत्यायोजित कार्यक्रम अन्तर्गत क्षेत्रगत आधारमा आवधिक योजना अवधिमा कूल रु.३१.०२ करोड प्राप्त हुने अनुमान गरिएको छ । माथि उल्लेख भए अनुसार सार्वजनिक स्रोत अन्तर्गत गाउँपालिकाको सञ्चित कोषमा प्राप्त हुने रु.१८०.६९ करोड र संघ तथा प्रदेशबाट प्रत्यायोजित कार्यक्रम अन्तर्गत प्राप्त हुने ३१.०२ करोड गरी कूल रु.२२०.७१ करोड प्राप्त हुने प्रक्षेपण गरिएको छ

तालिका-३
धार्चे गाउँपालिका, गोरखा
गाउँपालिकामा आय प्राप्ति तथा वजेट खर्च व्यहोर्ने स्रोतहरू

रु.लाखमा

क्र सं	विवरण	२०७५/०७६ को स्वीकृत अनुमान (आधार वर्ष)	२०७६/०७७ प्रक्षेपण	२०७७/०७८ प्रक्षेपण	२०७८/०७९ प्रक्षेपण	२०७९/०८० प्रक्षेपण	२०८०/०८१ प्रक्षेपण	आवधिक योजनाको जम्मा (२०७६/०७७— २०८०/०८१)	औषत वृद्धि प्रतिशत
१	संघीय सरकारको अनुदान	२०,५४	२६,१०	२८,७८	३१,६७	३४,८९	३८,४५	१,५९,८९	१०%
१.१	वित्तीय समानीकरण अनुदान	८,४१	८,९४	९,३९	९,८६	१०,३५	१०,८७	४९,४१	५%
१.२	सशर्त अनुदान	६,१६	९,३१	१०,२४	११,२६	१२,३९	१३,६३	५६,८३	१० %
१.३	राजस्व बाँडफाँडको रकम	५,९७	७,१०	८,२०	९,४०	१०,८०	१२,४०	४७,९०	१५ %
१.४	विशेष अनुदान	—	३५	४५	५५	६५	७५	२,७५	१४ %
१.५	सम्पूरक अनुदान	—	४०	५०	६०	७०	८०	३,००	१५%
२	प्रदेश सरकारको अनुदान	१,२९	२,३२	२,८८	३,२९	३,७२	४,१६	१६,३७	२६ %
२.१	समानीकरण अनुदान	१,१२	१,२१	१,३३	१,४६	१,६१	१,७७	७,३८	१० %
२.२	सशर्त अनुदान	—	—	३०	४०	५०	६०	१,८०	१९ %
२.३	राजस्व बाँडफाँडको रकम	१७	२३	२५	२८	३१	३४	१,४१	१० %
२.४	विशेष अनुदान	—	३०	४०	५०	६०	७०	२,५०	१९%
२.५	सम्पूरक अनुदान	—	५८	६०	६५	७०	७५	३,२८	७%
३	वैदेशिक अनुदान	—	५०	६०	७२	८६	९,०२	३,७०	२०%
४	वैदेशिक क्रृष्ण	—	—	—	—	—	—	—	—
५	आन्तरिक राजस्व	१५	४०	४८	५८	६९	८३	२,९८	२०%
६	अन्य आन्तरिक आय	६२	९५	१,१५	१,३५	१,५५	१,७५	६,७५	२४%
६.१	स्थानीय सञ्चित कोष अन्तर्गत आयोजना विशेष प्राप्त हुने अन्य रकमहरू	१५	२०	३०	४०	५०	६०	२,००	२०%
६.२	मैज्दात अल्या तथा हस्तान्तरण	४७	७५	८५	९५	१,०५	१,१५	४,७५	१५%

प्रथम आवधिक योजना (आ.व. २०७६/७७-२०८०/८१)

७	कूल स्रोत (स्थानीय संचित कोष अन्तर्गत गाउँपालिकाको जम्मा प्राप्ति)	२२,६०	३०,२७	३३,८९	३७,६१	४१,७१	४६,२१	१,८९,६९	१६%
८	संघद्वारा प्रत्यायोजित कार्यकमहरू	३,७४	४,३१	४,८१	५,३८	५,९५	६,५७	२७,०२	१२ %
८.१	सामाजिक सुरक्षा कार्यकम खर्च	३१९	३,५१	३,८६	४,२८	४,७०	५,१७	२१,५२	१० %
८.२	संघीय निर्वाचन क्षेत्र पूर्वाधार विकास कार्यकम अन्तर्गतका रकमहरू	५५	६०	६५	७०	७५	८०	३,५०	८ %
८.३	संघ द्वारा प्रत्यायोजित अन्य कार्यकमहरू	-	२०	३०	४०	५०	६०	२,००	२६ %
९	प्रदेशद्वारा प्रत्यायोजित कार्यकमहरू	-	४०	६०	८०	१,००	१,२०	४,००	२६ %
९.१	प्रदेश निर्वाचन क्षेत्र पूर्वाधार विकास कार्यकम	-	२५	३५	४५	५५	६५	२,२५	२२ %
९.२	प्रदेशद्वारा प्रत्यायोजित अन्य कार्यकमहरू	-	१५	२५	३५	४५	५५	१,७५	३२ %
१०	कूल जम्मा	२६,३४	३४,९८	३९,३०	४३,७९	४८,६६	५३,९८	२,२०,७१	१४%

२.७.६ बहुपक्षीय स्रोतहरूको परिचालन

नेपालको संविधानद्वारा निर्दिष्ट गरिएको अर्थ, उद्योग र वाणिज्य सम्बन्धी नीति अन्तर्गत सार्वजनिक, निजी र सहकारी क्षेत्रको सहभागिता र स्वतन्त्र विकास मार्फत राष्ट्रिय अर्थतन्त्र सुदृढ गर्ने भनि उल्लेख गरिएको छ। यस परिप्रेक्ष्यमा धार्चे गाउँपालिकाको आवधिक योजनाको विकास रणनीति अन्तर्गत सार्वजनिक, निजी र सहकारी क्षेत्रका बीचमा सहकार्य एवं साझेदारीलाई बढावा दिइने छ। यसै गरी आवधिक योजनाद्वारा प्राथमिकीकरण गरिएका विकास कार्यकमहरूमा गैर सरकारी/अन्तर्राष्ट्रिय गैर सरकारी संस्थाहरू सँग पनि नेपाल सरकारद्वारा निर्दिष्ट मापदण्ड भित्र रहेर सहकार्य गरिने छ। धार्चे गाउँपालिकाको आवधिक योजनामा सार्वजनिक क्षेत्र, सहकारी क्षेत्र, निजी क्षेत्र तथा गैर सरकारी/अन्तर्राष्ट्रिय गैर सरकारी संस्थाहरूबाट गरी निम्न बमोजिम कूल रु.३ अर्व ७० करोड स्रोतहरूको परिचालन गरी विकास सम्बद्ध कार्यहरूमा लगानी गरिने अनुमान छ।

(क) सार्वजनिक क्षेत्रबाट स्रोत परिचालन

धार्चे गाउँपालिकाको विद्यमान स्थितिमा निजी तथा सहकारी क्षेत्र कमजोर रहेकोले यस गाउँपालिकाको आर्थिक तथा सामाजिक विकासका लागि गाउँपालिकाले प्राप्त गर्ने सार्वजनिक स्रोतहरूलाई वढी भन्दा वढी परिचालन गर्दै गाउँपालिकाको अगुवाईमा निजी र सहकारी क्षेत्र सँगको प्रवर्द्धनात्मक सहकार्यलाई प्रोत्साहित गरिनु पर्ने छ। गाउँपालिकाको सार्वजनिक स्रोतहरू अन्तर्गत सबै प्रकारका आन्तरिक स्रोतहरू करिब ५ प्रतिशत मात्र रहेकोले संघ र प्रदेशबाट हुने वित्तीय हस्तान्तरण माथि वढी निर्भर रहनु पर्ने अवश्यक छ। तथापि आगामी दिनहरूमा अन्तर सरकारी वित्तीय हस्तान्तरण माथीको बढी निर्भरतालाई कम गर्ने आन्तरिक राजस्वको अनुपातलाई क्रमिक रूपमा विस्तार गर्दै लाने तर्फ विशेष रूपमा पहल गरिनु

पर्नेछ । आवधिक योजनाको अवधिमा गाउँपालिकाको सञ्चित कोष मार्फत कूल रु.१९० करोड परिचालन हुने अनुमान छ ।

सार्वजनिक स्रोत अन्तर्गत गाउँपालिकाको वजेट सम्बन्धना बाहिर संघ र प्रदेश तह बाट प्रत्यायोजित क्षेत्र गत कार्यक्रमको आधारमा उपलब्ध गराइने रकमहरूलाई पनि आवधिक योजनामा समेटिएको छ । तर, यस प्रकार संघ र प्रदेश द्वारा प्रत्यायोजित कार्यक्रमहरूको प्राथमिकीकरण र वजेट विनियोजनमा गाउँपालिकाको कुनै भूमिका नरहने हुँदा गाउँपालिकाको कार्यक्रमहरू सँग दोहरोपन हुने र गाउँपालिकाको प्राथमिकीकरणमा नपरेका कार्यक्रमहरू प्रत्यायोजित हुन सक्ने सम्भावना रहन्छ । आवधिक योजनाको अवधिमा प्रत्यायोजित कार्यक्रमहरू कूल रु.३१ करोड परिचालन हुने अनुमान गरिएको छ । माथि उल्लेख भए वर्मोजिम आवधिक योजनाको अवधिमा सार्वजनिक स्रोतहरू अन्तर्गत कूल रु.२२१ करोड परिचालन हुने प्रक्षेपण गरिएको छ ।

(ख) सहकारी क्षेत्रबाट स्रोत परिचालन

नेपालको संविधानद्वारा निर्दिष्ट गरिएको अर्थ, उच्चोग र वाणिज्य सम्बन्धी नीति अन्तर्गत सहकारी क्षेत्रलाई प्रवर्धन गर्दै राष्ट्रिय विकासमा अत्याधिक परिचालन गर्ने भन्ने स्पष्ट उल्लेख गरिएको छ । धार्चे गाउँपालिकाको आर्थिक सामाजिक विकासमा सहकारी क्षेत्रबाट उल्लेख्य योगदान पुग्न सक्ने सम्भावना देखिन्छ । यस गाउँपालिकामा दर्ता भएका १५ वटा सहकारी संस्थाहरू मध्ये हाल ७ वटा सहकारी संस्थाहरू मात्र सञ्चालनमा रहेका छन् । सञ्चालनमा रहेका सहकारी संस्थाहरू मध्ये धेरै वचत तथा ऋण सम्बन्धित भएबाट आर्थिक विकासमा सहकारी क्षेत्रबाट खासै योगदान रहेको छैन । धार्चे गाउँपालिकामा निर्माणाधिन सडक, सदरमुकाम सम्म भई रहेको केन्द्रीय प्रसारण लाइनको जडान कार्य, उत्तरी भेगमा पाइने कृषि तथा वन जन्य उपजहरू, उपलब्ध विभिन्न प्रकारका जडीवुट्टी, पर्यटन व्यवसायका अवसरहरू र उपभोक्ता सहकारी पसलका सम्भावनाहरूलाई विचार गर्दा आगामी दिनहरूमा यस गाउँपालिकामा सहकारी क्षेत्रमा उद्यमशीलताको विकास भई आर्थिक विकासमा उल्लेख्य योगदान पुग्ने अपेक्षा गरिएको छ । आवधिक योजनामा सहकारी क्षेत्रको विस्तारबाट आर्थिक तथा सामाजिक क्षेत्रहरूमा गरी करिव रु.७.४० करोडको लगानी हुने अनुमान गरिएको छ ।

(ग) निजी क्षेत्रबाट स्रोत परिचालन

नेपालको संविधानद्वारा निर्दिष्ट गरिएको अर्थ, उच्चोग र वाणिज्य सम्बन्धी नीति अन्तर्गत अर्थतन्त्रमा निजी क्षेत्रको भूमिकालाई महत्व दिई उपलब्ध साधन र स्रोतको अधिकतम परिचालन गरी आर्थिक समृद्धि हासिल गर्ने उल्लेख गरिएको छ । धार्चे गाउँपालिकाको सन्दर्भमा माथी, उल्लेख भए अनुसार धार्चे गाउँपालिका सदरमुकाम हुँदै धार्चे सम्म निर्माणाधीन सडक, सदरमुकाम सम्म भई रहेको केन्द्रीय प्रसारण लाइनको जडान कार्य, उत्तरी भेगमा पाइने कृषि तथा वन जन्य उपजहरू, उपलब्ध विभिन्न प्रकारका जडीवुट्टी, पर्यटन व्यवसायका अवसरहरूलाई उपयोग गर्दै सम्भाव्य उच्चोग व्यवसायको विकास तथा विस्तार गरिनु पर्ने छ ।

यस गाउँपालिकामा हाल लघु तथा घरेलु स्तरका उद्योगहरू १८ वटा मात्र रहेका छन् । यस स्थितिमा सुधार गरी निजी क्षेत्रबाट गाउँपालिकाको आर्थिक विकासमा सघाउन स्थानीय कच्चा पदार्थहरूमा आधारित बढी मूल्य अभिवृद्धि हुने उत्पादनशील उद्योगहरूको सम्भाव्यता अध्यायन गरी विस्तार गरिने छ । औद्योगिक प्रवर्द्धनका लागि आवश्यक सीप, पूँजी तथा उद्यमशीलताको विकास गरिनेछ । स्थानीय कृषि तथा वन जन्य उपजहरूको संरक्षण गर्न शीत गृहको निर्माण गरिनेछ । यसै गरी गाउँपालिकाद्वारा निजी क्षेत्र मैत्री कर नीति अनुसरण गरी विभिन्न सुविधाहरू प्रदान गरिनेछ । पर्यटनलाई उच्चोग व्यवसायको रूपमा निजी क्षेत्रको लगानी तथा अगुवाईमा विस्तार तथा विकास गरिने छ । यस गाउँपालिका क्षेत्रमा निजी क्षेत्रबाट जल विद्युत आयोजनाहरू निर्माण तथा सञ्चालन गर्ने सम्भावनाहरू पनि रहेका छन् । यसै गरी गाउँपालिकामा उपभोग्य वस्तुहरूको आपूर्तिलाई सहज तुल्याउन एवं स्थानीय उत्पादनको बजारीकरणमा सघाउन निजी क्षेत्रको लगानीमा वृद्धि गर्नमा सघाउ पुऱ्याइने छ । पर्यटन लगायत उच्चोग व्यवसायमा निजी क्षेत्रबाट आवधिक योजनाको अवधिमा करिव रु.८७.६७ करोडको लगानी योगदान हुने अनुमान गरिएको छ ।

(घ) गैर सरकारी/अन्तर्राष्ट्रिय गैर सरकारी संस्थाहरूबाट स्रोतहरूको परिचालन

धार्चे गाउँपालिकाको आर्थिक तथा सामाजिक विकासमा हाल विभिन्न गैर सरकारी/अन्तर्राष्ट्रिय गैर सरकारी संस्थाहरू क्रियाशील रही आएका छन् । स्थानीय तहमा कार्य गर्ने स्थानीय तथा अन्तर्राष्ट्रिय गैर सरकारी संस्थाको कार्यक्रम गाउँपालिकाको वार्षिक कार्यक्रममा उल्लेख हुनु पर्ने हुन्छ । यस अनुसार आ.व २०७५/०७६ मा यस गाउँपालिकाको आर्थिक तथा सामाजिक विकासका लागि करिव २० वटा विभिन्न गैर सरकारी तथा अन्तर्राष्ट्रिय गैर सरकारी संस्थाहरूबाट रु.१० करोड भन्दा बढी खर्च हुने अनुमान सहित कार्यक्रमहरू समाविष्ट छन् । आवधिक योजनाको अवधिमा विभिन्न गैर सरकारी तथा अन्तर्राष्ट्रिय गैर सरकारी संस्थाहरूबाट करिव रु.५४ करोडको लगानी हुने अनुमान गरिएको छ ।

परिच्छेद (३) आर्थिक विकास

आर्थिक विकास विना मानव विकास र समृद्धि हासिल हुन सक्दैन। यस क्षेत्र अन्तर्गत कृषि, पशु विकास, उद्योग वाणिज्य तथा आपूर्ति, पर्यटन, वैंक तथा वितीय क्षेत्र आदि उपक्षेत्रहरू पर्दछन। धार्चे गाउँपालिकाले आर्थिक क्षेत्रको “कृषि, उद्यम, पर्यटन लगायतका आर्थिक क्षेत्रको विकास भई नागरिकको आय र जीवनस्तरमा सुधार गर्नु” भन्ने उद्देश्य निर्धारण गरेको छ, साथै विषय उपक्षेत्रगत योजना तल उल्लेख गरिएको छ।

३.१ कृषि तथा पशुपालन

३.१.१ पृष्ठभूमि

कृषि तथा पशुपालन धार्चे गाउँपालिकाका नागरिकको जीवन यापनको प्रमुख आधार हो। यस गाउँपालिकामा आलु, गहुँ, मकै, कोदो, जौ जस्ता खाद्यान्न वाली र भटमास, सिमी आदि दलहन वालीको उत्पादन प्रमुख रूपमा रहेको देखिन्छ। तरकारी र फलफूल तर्फ प्याज, खुर्सानी, बन्दा, लसुन, काँको, गोलभेडा, सुन्तला आदि प्रमुख रूपमा रहेका छन भने वन लसुन र यार्सा गुम्बा यहाँका उच्च मूल्य युक्त जडीबुटी हुन। यहाँका ५७ प्रतिशत कृषकले मकै खेती गर्ने गरेको र गत वर्ष ४४४.१४ मे.टन उत्पादन र १२३ मे.टन विक्री भएको देखिन्छ। त्यस्तै १२३ मे.टन कोदो, ३९८ मे.टन आलु, गहुँ, जौ र भटमासको उत्पादन क्रमशः १४४, ६३ र ४० मे.टन उत्पादन भएको देखिन्छ भने धान उत्पादन १३ मेट्रिक टन भएको देखिन्छ। करिव एक प्रतिशत कृषक हरियो तरकारी उत्पादनमा संलग्न रहेका देखिन्छन।

यहाँ करिव ४९ प्रतिशत कृषकहरू पशुपालनमा संलग्न छन, पशुपालक किसानहरू मध्ये २९ प्रतिशत गाई तथा भैंसी पलान, ३३ प्रतिशत कुखुरा पालन र २ प्रतिशत घोडा खच्चड, र २ प्रतिशत सुंगुर पालनमा आवद्ध छन। ३४ घर परिवार अर्थात ०.८ प्रतिशत घर परिवारले मौरी पालन गरेका छन। आम्दानीका हिसावले हेर्दा भेडा बाखा पालनबाट १.३५ करोड, घोडा खच्चडबाट १.२५ करोड, गाई, भैंसीबाट ७५ लाख, सुंगुर पालनबाट १०.७५ लाख र मौरी पालनबाट ३४ लाख आम्दानी भएको देखिन्छ। खाद्य सुरक्षाका हिसावले २२ प्रतिशत घर परिवारलाई मात्र आफ्नो उत्पादनले वार्षिक १० महिना भन्दा बढी खान पुग्ने, त्यस्तै ७ देखि ९ महिना सम्म खान पुग्ने १५ प्रतिशत ४ देखि ६ महिना सम्म खान पुग्ने ३५ प्रतिशत र ३ महिना भन्दा कम खान पुग्ने २८ प्रतिशत रहेको छ।

३.१.२ प्रमुख समस्या

निर्वाह मुखी कृषि, खाद्य सुरक्षाको कमी, न्यून उत्पादकत्व, उच्च उत्पादकत्व भएका पशु पालन नहुनु, बढ्दो आयात मूख्य संस्कृति, सिचाइको कमी, जैविक मल, उन्नत वीउ र आधुनिक प्रविधिको अभाव, कृषि बजार र सूचनाको अभाव आदि प्रमुख समस्या रहेका छन।

३.१.३ अवसर र चुनौती

(क) अवसर

आलु, गहुँ, जौ र भटमास लगायतका स्थानीय उत्पादनको विस्तार गरि मूल्य शृङ्खलामा आवद्ध गर्न सकिने, यार्सा गुम्बा, वन लसुन जस्ता उच्च मूल्य जडि बुटीको सम्भावना, चरण र धाँसे मैदान भएकोले व्यावसायिक पशुपालनको अनुकूलता, सुन्तला, कागती, ओखर जस्ता फलफूल र तरकारीको व्यावसायिक खेतिको सम्भावना, सिचाइका श्रोतहरूको उपलब्धता भएको र कृषि स्थानीय सरकारको अधिकार क्षेत्रमा हुनु, अधिकांश नागरिक र जन प्रतिनिधिहरूको चासोको विषय रहनु आदि प्रमुख अवसर हुन।

(ख) चुनौती

व्यावसायिक तथा जैविक कृषि विकास गर्नु, उन्नत मल वीउ र प्रविधि ल्याउनु, कृषिलाई आकर्षक र सम्मानित पेशाको रूपमा विकास गर्नु, वाली विविधिकरण र सघनीकरण गर्नु, कृषि योग्य जमिनमा सिचाइको व्यवस्था गर्नु, व्यावसायिक पशुपालन गर्नु, खाद्य व्यवहारमा सुधार गरी स्थानीय उत्पादनको उपभोग प्रवृत्ति बढाउनु, कृषिका पकेट क्षेत्रमा यातायात पहुँच पुऱ्याउनु आदि प्रमुख चुनौती हुन।

३.१.४ उद्देश्य

कृषि र पशुपालनमा आधुनिकीकरण गरी कृषकको जीवन स्तरमा सुधार गर्नु।

३.१.५ रणनीति

१. व्यावसायिक कृषि र पशुपालन व्यवसायको प्रवर्द्धन गर्ने,
२. कृषि तथा पशुजन्य उत्पादनलाई मूल्य शृङ्खलामा आवद्ध गर्ने,
३. स्थानीय विशिष्टिकृत उत्पादनको ब्राण्डिङ र बजारीकरण गर्ने।

३.१.६ कार्यनीति

रणनीति (१) व्यावसायिक कृषि र पशुपालन व्यवसायको प्रवर्द्धन गर्ने

१. जैविक कृषि प्रणालीलाई प्रोत्साहित गरिनेछ।
२. जैविक मल उत्पादन सम्बन्धी ज्ञान र प्रविधि हस्तान्तरण गरी उत्पादनलाई प्रोत्साहन गरिनेछ।
३. उच्च नश्लका पशुपालनमा कृषकहरूलाई प्रोत्साहन गरिनेछ।
४. उच्च भू-धरातलमा हुने भेडा, च्याङ्गा, चौरी जस्ता पशुपालनका लागि चरन खर्कहरूको विकास गरिनेछ।
५. व्यावसायिक रूपमा कृषि तथा पशुपालन गर्ने कृषकहरूलाई सहकारी सँग आवद्ध गरी वित्तीय पहुँच, उत्पादित सामाग्रीको सङ्कलन र भण्डारणमा सहयोग पुऱ्याइनेछ।
६. कृषि प्रसार सेवालाई कृषकहरूको घर आँगन सम्म पुऱ्याइनेछ।

रणनीति (२) कृषि तथा पशुजन्य उत्पादनलाई मूल्य शृङ्खलामा आवद्ध गर्ने।

१. उच्च मूल्यका कृषि तथा पशुजन्य उत्पादन गर्न लाई प्रोत्साहित गरिनेछ।
२. कृषि तथा पशु पंक्षीजन्य मूल्य शृङ्खला सम्बन्धी कृषकहरूलाई तालिम दिइनेछ।
३. वन लसुन, यार्सा गुम्बा, पाँच औंले लगायत व्यावसायिक रूपमा खेतीको सम्भावना रहेका जडि वुट्टीहरूको व्यावसायिक उत्पादन, सङ्कलन र प्रारम्भिक प्रशोधनमा प्रोत्साहन गरिनेछ।
४. उच्च मूल्य वाली उत्पादन गरी मूल्य शृङ्खलामा आवद्ध गर्ने कृषकहरूलाई अनुसन्धान केन्द्र र शिक्षण संस्थाहरू सँग आवद्ध गराइनेछ।
५. उत्पादित वेमौसमी तरकारी, फलफूल तथा अन्य उत्पादनहरू पर्यटकीय मार्गहरूमा पर्ने होटल तथा होमस्टेहरूमा विक्री गर्ने प्रोत्साहित गरिनेछ।

रणनीति (३) स्थानीय विशिष्टिकृत उत्पादनको ब्राण्डिङ र बजारीकरण गर्ने।

१. हावापानी र माटोको विविधता अनुकूलका स्थानीय उच्च मूल्यका प्रतिस्पर्धी उत्पादनहरूको विकास गरी बजारीकरण गरिनेछ।
२. स्थानीय उत्पादनको प्रदर्शन र बजारीकरणको लागि हाट बजार प्रणालीलाई प्रोत्साहन गरिनेछ।
३. स्थानीयता दर्शाउने विशिष्टिकृत उत्पादनको ब्राण्डिङ गरी बजारीकरण गरिनेछ।
४. उत्पादनको लेवलिङ, ब्राण्डिङ र बजारीकरणमा कृषक समूह र सहकारी संस्थाहरूलाई सहयोग पुऱ्याइनेछ।
५. एक गाउँ एक विशिष्टिकृत कृषि उत्पादनमा प्राथमिकता दिइनेछ।
६. दुर्घट तथा मासुजन्य उत्पादन बढाई बजारीकरण गर्ने प्रोत्साहित गरिनेछ।

३.१.७ प्रमुख कार्यक्रम

(क) स्थानीय तह आफैले सम्पादन गर्ने।

- (१) उन्नत नश्ल पशु विकास कार्यक्रम
- (२) जैविक खेती
- (३) जैविक मल उत्पादन
- (४) कृषि प्रसार सेवा
- (५) कृषि उपज संकलन केन्द्र
- (६) वेमौसमी खेति
- (७) कृषक तालिम, भ्रमण
- (८) उच्च मूल्य शृङ्खला अभियानिकरण

- (९) व्यावसायिक मौरी पालन
- (१०) चरण तथा खर्क संरक्षण तथा विकास
- (११) प्रविधि हस्तान्तरण
- (१२) कृषि तथा पशु वीमा
- (१३) नमूना कृषि तथा पशु पकेट क्षेत्र विकास
- (१४) नमूनाका लागि जैविक कृषि पकेट क्षेत्र विकास गर्ने

(ख) प्रदेश सरकारसँग सहकार्यमा सम्पादन हुने।

- (१) अनुसन्धान केन्द्र तथा शैक्षिक संस्थाहरू सँगको आवद्धता
- (२) कृषक पाठशाला
- (३) पकेट क्षेत्र विकास

(ग) संघीय सरकार सँग सहकार्यमा सम्पादन हुन सम्ने।

- (१) अनुसन्धान केन्द्र तथा शैक्षिक संस्थाहरू सँगको आवद्धता
- (२) पकेट क्षेत्र विकास
- (३) खर्क तथा चरन क्षेत्र विकास

३.१.८ अपेक्षित उपलब्धि

सात वटा कृषि पकेट क्षेत्रको विकास भएको हुने, वार्षिक खाद्यन्त उत्पादन १६७५ मे.टन, आलु उत्पादन ८०० मे.दलहन भटमासको उत्पादन ६० मे.टन पुगेको हुने, सात वटा स्थानीय उत्पादनको ग्राण्डड भएको हुने, ३ वटा कृषि उत्पादन सङ्गलन केन्द्र निर्माण भएको हुने, कम्तीमा तीन वटा कृषि हाट बजार केन्द्र स्थापना भएको हुने, २ वटा दुग्ध चिस्यान केन्द्र स्थापना भएको हुने, ३ वटा सामुदायिक वनमा जडिवुट्टी खेती भएको हुने, १३ वटा कृषक सहकारी संस्था स्थापना भएको हुने र कृषि क्षेत्रको कुल गार्हस्थ्य उत्पादनमा रु.८७.५ करोड योगदान पुगेको हुनेछ।

३.२ पर्यटन तथा संस्कृति

३.२.१ पृष्ठभूमि

प्रकृति र संस्कृतिको खुला संग्रहालय भन्ने पर्यटन व्राण्ड रहेको धार्चे गाउँपालिकाको आर्थिक समृद्धिको महत्वपूर्ण आधारको रूपमा पर्यटन रहेको छ। मनास्लु संरक्षण क्षेत्र, लार्के पास, गणेश हिमाल, वौद्ध हिमाल, रुवीनाला जस्ता प्रसिद्ध स्थान र हिम श्रृङ्खला जाने पद मार्गको द्वार तथा भूकम्पको केन्द्र विन्दु सम्म पुग्ने प्रस्तावित पद मार्ग समेत यसै गा.पा. भित्र पर्दछ। यस पालिकामा १९ वटा गुफा, १६ वटा पोखरी, ११ वटा झर्ना, तातो पानीका कुण्डहरू लगायत रमणीय पर्यटकीय आकर्षण केन्द्रको रूपमा रहेका छन्। यसै गरी साँस्कृतिक सम्पदाका रूपमा रहेका ३ वटा प्राचिन गुम्बा अनेकौं माने र ४९ चैत्य, दुई साँस्कृतिक संग्रहालय थप आकर्षणका केन्द्र रहेका छन्। पुन निर्माणको प्रसिद्ध नमूना गाउँ लाप्राक यसै गाउँपालिकामा पर्दछ भन्ने भूकम्पको केन्द्र विन्दु यसै भेकमा पर्दछ। यस गाउँपालिकामा साना ठुला गरी ७५ वटा होटल लज, १५ होमस्टे, २ पर्यटकीय पदमार्ग र पदमार्गका विभिन्न स्थानहरूमा विश्रामस्थल र क्याम्प साइटहरू रहेका छन्।

३.२.२ प्रमुख समस्या

पर्यटन सम्बन्धी स्थानीय नीतिगत तथा कानूनी व्यवस्थाको कमी, मोटर बाटोको पहुँच र विस्तार सँगै पद मार्गहरू लोप हुँदै जानु, मापदण्ड अनुसारको सुरक्षित पद मार्ग नहुनु, पर्यटकीय स्तरका होटल र होमस्टेको कमी, तालिम प्राप्त पथ प्रदर्शक, भरिया, होटलकर्मीहरूको कमी, पर्यटकीय प्याकेजको कमी, प्रचार प्रसारको कमी, पर्यटन उद्यमशिलताको कमी आदि प्रमुख समस्याका रूपमा रहेका छन्।

३.२.३ अवसर र चुनौती

(क) अवसर

मनास्लु संरक्षण क्षेत्र, लार्के पास, गणेश हिमाल वौद्ध हिमाल जस्ता पदमार्गको द्वारमा रहनुका साथै यसै पालिकाबाट २०७२ सालको भूकम्पको केन्द्र विन्दु सम्मको पर्यटकीय मार्गको निर्माणको सुरुवात हुनु, विभिन्न ताल, पोखरी,

भन्ना, तातो पानीको कुण्डहरू, वौद्ध गुम्बा, माने, चैत्य, संग्राहलय, साँस्कृतिक विविधता, स्थानीय सरकारको पर्यटन विकासमा प्राथमिक्ता पर्नु, होटल र होमस्टे र आतिथ्य संस्कृतिको प्रवर्द्धनमा स्थानीय समुदयको वढादो रुचि आदि यस क्षेत्रका प्रमुख अवसर हुन्।

(ख) चुनौती

पर्यटकीय पदमार्गहरूको विकास र संरक्षण गर्नु, पर्यटकीय उपजहरूको विविधिकरण गर्नु, नयाँ गन्तव्यहरूको विकास गर्नु, पर्यटकीय पूर्वाधारको विकास गर्नु, धार्चेको पर्यटकीय विशिष्टता र विविधता वारे राष्ट्रिय र अन्तर्राष्ट्रिय क्षेत्रमा प्रचार प्रसार गर्नु, स्थानीय संस्कृतिलाई पर्यटन विकास सँग आवद्ध गर्नु आदि प्रमुख चुनौतीको रूपमा रहेका छन्।

३.२.४ उद्देश्य

१. पर्यटकीय आय र रोजगारीमा वृद्धि गर्नु,
२. स्थानीय कला र साँस्कृतिक विशिष्टताको संरक्षण र संवर्द्धन गर्नु,

३.२.५ रणनीति

१. पर्यटक संख्या, वसाई अवधि र खर्च गराईमा वृद्धि गर्ने,
२. मौलिक कला तथा संस्कृतिक पहिचानलाई संरक्षण गर्दै पर्यटन सँग आवद्ध गर्ने,

३.२.६ कार्यनीति

रणनीति १: पर्यटक संख्या, वसाई अवधि र खर्च गराईमा वृद्धि गर्ने।

१. पर्यटकीय क्षेत्रहरूमा पूर्वाधारहरूको विकास र विस्तार गरिनेछ।
२. पर्यटकीय उपजको विविधिकरण गरिनेछ।
३. पर्यटकीय स्तरका होटल र होमस्टेको विकास र विस्तार गरिनेछ।
४. पर्यटक गाइड, भरीया, कुक, वेटर आदिलाई कामको प्रकृति अनुसार तालिम दिइनेछ।
५. पर्यटकको लागि सम्बद्ध संघ संस्थाहरू सँग समन्वय गरी आवश्यक सुरक्षाको व्यवस्था गरिनेछ।
६. गाउँपालिकामा एउटा पर्यटकीय सूचना केन्द्र स्थापित गरिनेछ।
७. पर्यटन, साहसिक पर्यटन, प्यारा ग्लाइडिङ तथा साँस्कृतिक, धार्मिक पर्यटनको विकास गरिनेछ।
८. पर्यटन विकासमा निजी क्षेत्रको लगानी आकर्षित गर्न प्रोत्साहन मूलक कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ।
९. पर्यटकीय पदमार्ग सँग जोडिने गाउँपालिकाका वीच पर्यटन विकास र लगानीमा समन्वय र साभेदारी गरिने छ।
१०. धार्चेको पर्यटकीय चिनारीलाई राष्ट्रिय र अन्तर्राष्ट्रिय क्षेत्रमा प्रचार प्रसार गर्न संघ, प्रदेश र पर्यटन वोर्ड सँग समन्वय गरिनेछ।

रणनीति २: मौलिक कला तथा संस्कृतिक पहिचानलाई संरक्षण गर्दै पर्यटन सँग आवद्ध गर्ने।

१. स्थानीय पहिचान दर्शाउने कला संस्कृतिको विकास गरी पर्यटन सँग आवद्ध गरिनेछ।
२. स्थानीय विशिष्ट पहिचान भल्कीने खालका उत्पादनहरूको प्रवर्द्धन गर्दै आय आर्जनका लागि उपयुक्त स्थानहरूमा कोशेली घरको स्थापना गरिनेछ।
३. लोक भाषा, संस्कृति, कला, धार्मिक साँस्कृतिक स्थल आदिको संरक्षण र प्रवर्धन गरिनेछ।
४. स्थानीयबाटो घाटो एवं पर्यटकीय पदमार्ग, विश्राम स्थल, होटल तथा होमस्टे, साँस्कृतिक एवं धार्मिक स्थल, पार्कहरू आदिको पूर्ण सरसफाई गरिनेछ।

३.२.७ प्रमुख कार्यक्रम

क. स्थानीय तह आफैले गर्ने।

- सरसफाई
- सूचनाकेन्द्र स्थापना
- प्रचार प्रसार
- पर्यटनका संस्थागत एवं भौतिक पूर्वाधार विकास
- पर्यटकीय उपज विविधिकरण

- पर्यटकीय सुरक्षा
- पर्यटन, धार्मिक, साँस्कृतिक पर्यटन प्रवर्धन

(ख) प्रदेश सरकार सँग सहकार्यमा सम्पादन हुने ।

- आवश्यक गाइड, कुक, वेटरलाई तालिम
- प्रचार प्रसार
- अन्तर स्थानीय तह समन्वय
- पर्यटकीय पूर्वाधारको विकास

(ग) संघीय सरकार सँग सहकार्यमा सम्पादन हुन सक्ने ।

- अन्तर्राष्ट्रिय तथा राष्ट्रिय रूपमा प्रचार प्रसार
- नयाँ गन्तव्यहरूको खोजी पर्यटकीय प्रवेश अनुमति
- पर्यटकीय पूर्वाधारको विकास
- निजी क्षेत्र लगानी मैत्री नीति निर्माण

३.२.८ अपेक्षित उपलब्धि

पर्यटन आगमन १२००० पुरेको हुने, १८०० जनाले रोजगारी प्राप्त गरेको हुने, पर्यटकीय होटल र होमस्टेको संख्या १५० पुरेको हुने, २०० जनाले आतिथ्य व्यवस्थापन, होटल व्यवस्थापन, सुरक्षा जस्ता विषयमा तालिम लिइ पर्यटन तालिम प्राप्त गरी रोजगारीमा संलग्न गराइएको हुने, कमितमा सात ठाउँमा पर्यापर्यटन विकास भएको हुने, ४ वटा संग्रहालय र ३ वटा पर्यटन सूचना केन्द्र स्थापना भएको हुने, ४ वटा कोशेली घर स्थापना भएको हुने, सरसफाई चुस्त दुरुस्त भएको हुने, नयाँ पदमार्गको निर्माण र भएकाको स्तरोन्नति भएको हुने, अन्तर सरकार र सम्बद्ध निकाय वीच प्रभावकारी समन्वय भएको हुन आदि ।

३.३ उद्योग, व्यापार, व्यवसाय

३.३.१ पृष्ठभूमि

कृषि, जडिवुटी र वन लगायत स्थानीय कच्चा पदार्थमा आधारित उद्योग, व्यवसायको विकास गरी आय र रोजगारीका सम्भावनाहरू उजागर गर्न सकिन्छ । उद्योगको स्थिति हेर्दा यस पालिकामा जम्मा ४४ ओटा लघु एवं घरेलु उद्योग रहेका छन् । उत्पादनको आधारमा हेर्दा खाद्यन्न (५), फर्निचर (५) र फलामे घरेलु उद्योग (५) रहेका छन्, यस हिसावले उत्पादनशील उद्योगको संख्या नगन्य रहेको छ । केन्द्रीय तथ्याङ्क विभागको २०७५ को आर्थिक गणना अनुसार यहाँ करिव ५३४ वटा आर्थिक प्रतिष्ठानहरू रहेका छन् । यी आर्थिक प्रतिष्ठानहरूमा जम्मा ९७५ जनाले रोजगारी पाएका छन् जस मध्ये ४९८ जना पुरुष र ४७७ जना महिलाहरू रहेका छन् । यहाँका आर्थिक प्रतिष्ठानहरूमा अधिकांश सेवा क्षेत्रका रहेका छन् । कुल गार्हस्थ्य उत्पादनमा उद्योग, व्यापार व्यवसायको योगदान १५.४४ प्रतिशत रहेको छ ।

३.३.२ प्रमुख समस्या

गाउँपालिकामा उद्योग र उद्यमशिलताको कमी, औद्योगिक पूर्वाधारको कमी, औद्योगिक ग्राम स्थापना नहुनु, जनशक्तिको कमी, व्यावसायिक दक्षताको अभाव, वात्य बजार सँग पहुँचको अभाव, उद्योगको लागि आवश्यक विद्युतको अभाव, वित्तीय पहुँचको कमी दुर्लभ र महत्वपूर्ण जडिवुटीहरूको अव्यवस्थित सङ्गलन र प्रशोधन विना निकासी हुनु, यथोचित तथ्याङ्कको अभाव आदि प्रमुख समस्या रहेका छन् ।

३.३.३ अवसर र चुनौती

(क) अवसर

केन्द्रीय सडक सञ्जाल सँग जोडिने क्रममा रहेको, लघु तथा घरेलु उद्योग दर्ता र नियमनको अधिकार स्थानीय तहमा रहनु, कृषि, वन र जडी बुटी जन्य उद्योगको सम्भावना रहनु, स्थानीय नागरिकहरूमा व्यावसायिक लगानी प्रतिको आकर्षण, उद्योग, ऊर्जा, पर्यटन आदि क्षेत्रमा वात्य लगानीको संभावना रहनु, एक स्थानीय तह एक वाणिज्य वैकको नीति रहनु, विद्युतको राष्ट्रिय प्रसारण सबै स्थानीय तहमा पुऱ्याउने राष्ट्रिय नीति रहनु, गाउँपालिकाको प्राथमिकतामा पर्नु, एक गाउँपालिका एक औद्योगिक ग्रामको केन्द्रीय नीति रहनु, वैदेशिक रोजगारबाट फर्किएका सीपयुक्त युवाको विप्रेषण आय, सीप र उद्यमशिलताको प्रयोग गर्न सकिने सम्भावना रहनु, व्यापार व्यवसायको वृद्धि गर्नु, आदि प्रमुख अवसर हुन ।

(ख) चुनौती

पूर्वाधार निर्माण गरी औद्योगिक वातावरण सृजना गर्नु, उद्यमशिलता विकास गर्नु, औद्योगिक जनशक्ति उत्पादन गर्नु, कृषि, पशु विकास र जडीबुट्टीको व्यावसायिक उत्पादन गर्नु, औद्योगिक ग्रामको निर्माण गर्नु, सडक, विद्युत आदि भौतिक पूर्वाधारको पहुँच वृद्धि गर्नु, वित्तीय पहुँच अभिवृद्धि गर्नु, बाह्य लगानी वातावरणको निर्माण गर्नु, प्रतिस्पर्धात्मक क्षमताको पहिचान र विकास गर्नु, युवा जनशक्तिलाई उद्यमशिलता तर्फ आकर्षित गराउनु, व्यापार व्यवसायको आकार सानो हुनु, आदि प्रमुख चुनौती हुन।

३.३.४ उद्देश्य

उद्योग, व्यापार र व्यवसाय विकास गरी आय र रोजगारी वृद्धि गर्नु।

३.३.५ रणनीति

(१) उद्यमशीलताको प्रवर्धन गरी लघु तथा घरेलु उद्योगको विकास तथा विस्तार गर्ने,

(२) व्यापार व्यवसायको विकास र विस्तार गर्ने।

३.३.६ कार्यनीति

रणनीति १: उद्यमशीलताको प्रवर्धन गरी लघु तथा घरेलु उद्योगको विकास तथा विस्तार गर्ने,

(१) गाउँपालिका भित्र लघु र घरेलु उद्योग व्यवसाय स्थापनालाई प्रोत्साहन गर्न नीतिगत एवं कानूनी व्यवस्था गरिनेछ।

(२) स्थानीय स्तरमा लगानी वातावरण निर्माण गर्नका साथै सार्वजनिक निजी साफेदारीलाई प्रेत्साहित गरिनेछ।

(३) स्थानीय स्तरमा उद्यमशिलता विकासका लागि उपयुक्त व्यक्तिहरूको छनौट गरी सीप विकास एवं उद्यमशिलता तालिम प्रदान गरी आय र रोजगारी सँग आवद्ध गराइनेछ।

(४) औद्योगिक ग्राम लगायतका औद्योगिक पूर्वाधारको विकास गरिनेछ।

(५) वैदेशिक रोजगार बाट फर्किएका युवाहरूलाई उद्योग व्यवसाय सञ्चालन गर्न वित्तीय पहुँच लगायत अन्य सहुलियत प्रदान गरिनेछ।

(६) तालिम प्राप्त जनशक्तिलाई स्किम धितोका आधारमा समूह जमानीमा वित्तीय स्थावाट कर्जा उपलब्ध गराउन सहजिकरण गरिनेछ।

(७) स्थानीय सीप र कच्चा पदार्थमा आधारित श्रममूलक उद्योगलाई प्रोत्साहन गरिनेछ।

(८) परम्परागत रूपमा चलिरहेका स्थानीय पहिचान जन्य उद्योगहरूलाई नयाँ प्रविधि सँग आवद्ध गरी व्यवसायिक्ता अभिवृद्धि गरिनेछ।

(९) महिला उद्यमीहरूद्वारा सञ्चालित उद्यमलाई विशेष प्राथमिकता र प्रोत्साहन दिइनेछ।

(१०) स्थानीय कच्चा पदार्थमा आधारित लेकाली आलु, जडिबुट्टी आदिलाई स्थानीय तहमा नै प्रशोधन, लेवलिड, ब्राण्डिड तथा प्याकेजिङ गरी बिक्री वितरण गर्न प्रोत्साहित गरिनेछ।

रणनीति २: व्यापार व्यवसायको विकास र विस्तार गर्ने।

(१) सबै व्यापार व्यवसायको तथ्याङ्क सङ्कलन गरी वार्षिक रूपमा अध्यावधिक गरिनेछ।

(२) स्थानीय उत्पादनलाई आन्तरिक बजार सम्म पहुँच बढाउन सबै वडामा नियमित हाट बजारको व्यवस्था गरिनेछ।

(३) मूल्यलाई व्यवस्थित गर्न मूल्य सूची राख्ने र नियमित अनुगमन र नियमन गरिनेछ।

(४) अत्यावशक वस्तुहरूको निर्वाध आपूर्तिको सुनिश्चितता गर्दै कृतिम अभाव, कालो बजारी जस्ता अनियमितता नियन्त्रण गरिनेछ।

(५) खाद्य सुरक्षा र पोषणको प्रत्याभूति गराउन सहकारी तथा निजी क्षेत्र मार्फत स्थानीय उत्पादनलाई बढावादिदै नियमित आपूर्तिको व्यवस्था गरिनेछ। पोषण सुरक्षाका लागि खाद्य व्यवहारमा परिवरतन गरी स्थानीय पोषण युक्त खाद्य पदार्थको उपयोगलाई प्रोत्साहित गरिनेछ।

(६) सबै खालका व्यापार व्यवसायलाई करको दायरामा समेटिने छ।

३.३.७ प्रमुख कार्यक्रम

(क) स्थानीय तह आफैले सम्पादन गर्ने

- नीति एवं कानून तर्जुमा
- उद्यमशीलता तथा सीप तथा क्षमता विकास
- औद्योगिक पूर्वाधारको विकास
- परम्परागत उद्योगको आधुनिकीकरण र प्रवर्द्धन
- महिला उद्यम विकास
- स्थानीय पहिचान उत्पादनहरूको प्रशोधन, लेवलिङ, ब्राण्डिङ तथा प्याकेजिङ
- हाट बजारको व्यवस्था
- बजार अनुगमन

(ख) प्रदेश सरकार सँग सहकार्यमा सम्पादन हुने

- औद्योगिक पूर्वाधारको विकास।
- बजार प्रवर्द्धन

(ग) संघीय सरकार सँग सहकार्यमा सम्पादन हुन सक्ने।

- औद्योगिक ग्राम स्थापना
- लगानी आकर्षण

३.३.८ अपेक्षित उपलब्धि

१०० वटा लघु तथा घेरेलु उद्योग स्थापना, आर्थिक प्रतिष्ठानको कूल संख्या ७२५ र व्यापार व्यवसाय समेतमा गरी १५०० जनाले रोजगारी प्राप्त गरेको हुने, औद्योगिक ग्राम स्थापना भएको हुने, १०० जनाले उद्यम विकास तालिम लिएको हुने, सीपमूलक तालिम ५०० जनाले प्राप्त गरेको हुने बजारमा दैनिक उपभोग्य वस्तुको नियमित प्रवाह भएको र कालोबजारी शुन्य भएको हुनेछ।

३.४ सहकारी तथा वित्तीय सेवा

३.४.१ पृष्ठभूमि

यस गाउँपालिकामा विद्यमान आर्थिक अवसरहरूलाई उपयोग गर्नका लागि सहकारी क्षेत्रले महत्वपूर्ण भूमिका हुन सक्दछ। यस गाउँपालिकामा १५ वटा सहकारी संस्थाहरू दर्ता भएकोमा ७ वटा मात्र सञ्चालनमा रहेका छन्। ती मध्ये धेरै जसो बचत तथा ऋण सहकारी संस्थाहरू छन्। यसै गरी धार्चे गाउँपालिकामा १ वाणिज्य बैंक र २ वटा वित्तीय संस्था रहेका छ। गाउँपालिकाको सदरमुकाम माछी खोलामा सिभिल बैंकको शाखा स्थापना गरिएता पनि इन्टरनेटको समस्याले बैंकिङ सेवा सुचारु हुन सकेको छैन।

३.४.२ प्रमुख समस्या

सहकारी सम्बन्धी ज्ञानको कमी हुनु, सहकारी क्षेत्रको सार्वजनिक क्षेत्र र निजी क्षेत्र सँग सहकार्य नहुनु, सहकारी संस्था सञ्चालनका लागि आवश्यक पर्ने उद्यमशीलताको कमी हुनु, सहकारी क्षेत्र अन्तर्गत आय आर्जन तथा रोजगारीका अवसरहरू वारे सम्भाव्यता तथा अध्ययन विश्लेषण नहुनु, वित्तीय सेवाका नियमित आवश्यक इन्टरनेट सुविधाको कमी, सञ्चालनमा रहेका बचत तथा ऋण लगायतका सहकारी संस्थाहरूको कारोबार क्षमता सीमित हुनु, आदि यस क्षेत्रका प्रमुख समस्याहरू हुन्।

३.४.३ अवसर र चुनौती

(क) अवसर

सहकारी क्षेत्र स्थानीय सरकारको कार्य क्षेत्रमा पर्नु, गाउँपालिकाले सहकारी क्षेत्रलाई प्राथमिकता दिनु, गाउँपालिकामा सहकारी खेती तथा सिचाइका लागि शास्त्र अनुदान उपलब्ध हुनु, संघीय सरकारबाट गाउँपालिकामा कोल्ड स्टोरेज स्थापनाका लागि आ.व. २०७६/०७७ मा रु.१ करोड शास्त्र अनुदान उपलब्ध हुनु, सहकारी क्षेत्रमा उद्यमशीलता विकासका लागि संघ र प्रदेश स्तरका निकायहरूबाट सहयोग उपलब्ध हुनु, बैंक र वित्तीय संस्थाको उपस्थिति रहनु, बचत तथा ऋण लगायतका बैंकिङ सेवाको मागमा विस्तार हुनु आदि सहकारी क्षेत्रका अवसरहरू रहेका छन्।

(ख) चुनौती

सहकारी संस्थाहरूलाई उत्पादनशील क्षेत्रमा लगानी प्रवर्द्धन गर्नु, बैंकिङ तथा वित्तीय सेवा विस्तार गर्नु, सहकारीको प्रतिस्पर्धात्मक क्षमता बढाउनु, सहकारी शिक्षा प्रदान गर्नु र सहकारी क्षेत्रले सार्वजनिक क्षेत्र र निजी क्षेत्र सँग सहकार्य बढाउनु यस क्षेत्रका प्रमुख चुनौतीहरू हुन् ।

३.४.४ उद्देश्य

- (१) सहकारी क्षेत्रलाई सबल, प्रतिस्पर्धात्मक एवं व्यावसायिक तुल्याउनु ।
- (२) वित्तीय तथा बैंकिङ सेवाको पहुँच बढाउनु ।

३.४.५ रणनीति

- (१) सहकारी क्षेत्रलाई उत्पादनशील क्षेत्रमा क्रियाशील तुल्याउने ।
- (२) सहकारी तथा वित्तीय क्षेत्रमा सुशासन कायम गर्ने ।
- (३) गाउँपालिकामा वित्तीय तथा बैंकिङ सेवाको विस्तार गर्ने ।

३.४.६ कार्यनीति

रणनीति: १ सहकारी क्षेत्रलाई उत्पादनशील क्षेत्रमा क्रियाशील तुल्याउने ।

- (१) सहकारी क्षेत्र अन्तर्गत सम्भाव्य उत्पादन क्षेत्र तथा उपक्षेत्र र सेवा क्षेत्रको पहिचान गरि सहकारीको लगानी परिचालन गरिने छ ।
- (२) सहकारी खेती तथा सहकारी सिचाइलाई प्रवर्द्धन गरिने छ ।
- (३) उत्पादन तथा सेवालाई बजारीकरण गर्न सहकारी संस्थाहरूको क्षमता विकास गरिनेछ ।
- (४) सहकारी क्षेत्रमा आवश्यक सीप तथा उद्यमशीलताको विकास गरी आय आर्जन तथा रोजगारीका अवसरहरूमा विस्तार गरिनेछ ।
- (५) सहकारी लगानीलाई बढी मूल्य अभिवृद्धि (Value Chain) हुने आर्थिक क्रियाकलापहरू तर्फ क्रियाशील तुल्याइने छ ।
- (६) विद्यमान आर्थिक अवसरहरूको विस्तार गर्न सहकारी क्षेत्र, सार्वजनिक क्षेत्र र निजी क्षेत्र वीचको साझेदारी विकास गरिनेछ ।

रणनीति: २ सहकारी तथा वित्तीय क्षेत्रमा सुशासन कायम गर्ने ।

- (१) सहकारी सम्बन्धी नीति कानून, कार्यविधि तथा मापदण्डहरूको तर्जुमा गरी कार्यान्वयन गरिनेछ ।
- (२) सहकारी शिक्षा तथा अभिमुखीकरण द्वारा गाउँ वासीमा सहकारीको आधारभूत सिद्धान्त र मूल्य बारे जागरण गरिनेछ ।
- (३) सहकारी सम्बन्धी जागरणका लागि जानकारी पुस्तिकाहरू प्रकाशन, वितरण तथा स्थानीय एफ.एम.रेडियो सेवा द्वारा प्रसार गरिनेछ ।
- (४) सहकारी क्षेत्रको समग्र विकासका निमित संस्थागत क्षमताको विकास गरिनेछ ।
- (५) सहकारी संस्थाहरूको सु-सञ्चालनमा सघाउन गाउँपालिका द्वारा नियमन तथा सुपरिवेक्षण कार्यलाई प्रभावकारी तुल्याइने छ ।

रणनीति: ३ गाउँपालिकामा वित्तीय तथा बैंकिङ सेवाको विस्तार गर्ने ।

- (१) गाउँपालिकाको केन्द्र र अन्य बजार क्षेत्रहरूमा वित्तीय तथा बैंकिङ संस्थाहरू स्थापना तथा विस्तार गरिनेछ ।
- (२) वचत तथा ऋण सहकारी संस्था र वित्तीय तथा बैंकिङ संस्थाहरूका वीचमा स्वस्थ प्रतिस्पर्धामा सहजीकरण गरिनेछ ।
- (३) वचत तथा ऋण सहकारी संस्था र वित्तीय तथा बैंकिङ संस्थाहरूबाट सेवाग्राहीहरूलाई दिइने वित्तीय सेवाको पहुँच तथा व्याजदरलाई मनसिव तुल्याउन गाउँपालिका द्वारा पहल गरिनेछ ।
- (४) उद्योग तथा व्यवसायमा हुने कर्जा लगानीलाई सुरक्षण गर्न आवश्यक समन्वय गरिनेछ ।
- (५) उद्योग व्यवसाय, कृषि, पशुपालन आदि व्यावसायिक क्षेत्रमा वीमाको व्यवस्था मिलाइनेछ ।

३.४.७ प्रमुख कार्यक्रम

(क) स्थानीय तह आफैले सम्पादन गर्ने

- ऋण तथा वचत सहकारी,
- उपभेत्ता सहकारी,
- वहुउद्देश्यीय सहकारीको स्थापना,
- महिला सहकारी,
- सहकारी शिक्षा,
- अनुगमन तथा सुपरीवेक्षण,
- उत्पादन सहकारी,
- तालीम तथा क्षमता विकास।

(ख) प्रदेश सरकार सँग सहकार्यमा सम्पादन हुने।

- वहुउद्देश्यीय सहकारीको क्षमता विकास,
- अनुगमन तथा नियमन

(ग) संघीय सरकारसँग सहकार्यमा सम्पादन हुने

- ऋण तथा वित्तीय सहयोग

३.४.८ अपेक्षित उपलब्धि

घर परिवारमा कम्तिमा एक सदस्यको बैंक वा वित्तीय संस्थामा खाता भएको परिवार ७५ प्रतिशत पुगेको हुने, बैंक तथा वित्तीय संस्थाको संख्या ५ वटा पुगेको हुने, सहकारीको लगानी ७५ प्रतिशत उत्पादनशील क्षेत्रमा भएको हुनेछ।

परिच्छद (४) सामाजिक क्षेत्र

यस अन्तर्गत देहायका विषय समावेश गरिएका छन्:

- (क) शिक्षा
- (ख) स्वास्थ्य र पोषण
- (ग) युवा तथा खेलकुद
- (घ) लैङ्गिक समानता तथा सामाजिक समावेशीकरण (लैससास)
- (ड) खानेपानी तथा सरसफाइ

४.१ शिक्षा

४.१.१ पृष्ठभूमि

शिक्षा नै मानव संशाधन विकासको आधार स्तम्भ हो। संविधानले शिक्षा सम्बन्धी हकको व्यवस्था गरी आधारभूत शिक्षालाई निशुल्क र अनिवार्य तथा माध्यमिक शिक्षालाई निशुल्क हुने व्यवस्था गरी स्थानीय तहको एकल अधिकार क्षेत्रमा समावेश गरेको छ। यस गाउँपालिकाको साक्षरता दर करिव ७५% (१५ वर्ष भन्दा माथिको उमेर समूहको) रहेको छ, जसमा महिला ६३५ र पुरुष साक्षरता ७७५ देखिन्छ। वडागत रूपमा हेर्दा सबै भन्दा बढी वडा नं ५ मा ८४५ र कम वडा नं ३ मा ५४५ साक्षरता रहेको छ।

यस गाउँपालिकामा सामुदायिक विद्यालय २६ र निजी विद्यालय एक गरी कुल २७ विद्यालय रहेका छन्। विद्यार्थीको कुल सङ्ख्या ४०७४ रहेको छ, जस मध्ये ३९१९ (९७ %) सरकारी विद्यालयमा र १५५ जना (३%) निजी विद्यालयमा अध्ययनरत छन्। विद्यार्थीका लैङ्गिक अनुपात हेर्दा ५१% छात्रा र ४९% छात्र रहेको देखिन्छ। शिक्षक विद्यार्थीको अनुपात हेर्दा प्राथमिकमा प्रति शिक्षक १५ र माध्यमिक तहमा प्रति शिक्षक ३४ विद्यार्थी रहेको छ। विद्यार्थी भर्ना दर हेर्दा आधारभूत तहमा ९८५, माध्यमिकमा ७३५ र उच्च माध्यमिक तहमा ३६५ रहेको छ। विद्यालय छोड्ने अनुपात कक्षा ६ देखि ८ सम्म करिव ३५ र माध्यमिक तहमा २५ रहेको पाइन्छ।

४.१.२ प्रमुख समस्या

विद्यालयका भौतीक पूर्वाधार कमजोर हुनु, अपाङ्ग मैत्री पूर्वाधार नहुनु, गुणस्तरीय शिक्षामा पहुँचमा कमी, प्राविधिक विद्यालय नहुनु, लक्षित समुहका वालवालिकाको विशेष शिक्षामा पहुँचको कमी, विद्यालयमा शैक्षिक सामग्रीको कमी, वाल विकास केन्द्र व्यवस्थीत नहुनु, शिक्षकहरूमा पेशागत दक्षतामा कमी हुनु, गणित, विज्ञान तथा अंग्रेजी शिक्षकको कमी, शिक्षक तालिमको कमी, शिक्षकहरूको स्थायीत्व (फेरवदल भई रहने) नहुनु, मातृ भाषामा शिक्षा नहुनु, छात्रा एवं अपाङ्गता मैत्री शैचालय न्यून हुनु यस क्षेत्रका प्रमुख समस्याको रूपमा रहेका छन्।

४.१.३ अवसर र चुनौती

(क) अवसर

आधारभूत शिक्षा मौलिक हकको रूपमा स्थापित हुनु, शिक्षा ३ तहको सरकारको प्राथमिकतामा पर्नु, माध्यमिक शिक्षा सम्मको नीति तथा योजना बनाउने अधिकार स्थानीय तहमा हुनु, स्थानीय सरकारद्वारा शिक्षामा लगानी वृद्धि, सबै स्थानीय तहमा एक प्राविधिक विद्यालय स्थापना गर्ने सरकारी नीति हुनु, क्षति ग्रस्त विद्यालय भवनहरू पुनर्निर्माण हुँदै जानु, शिक्षा प्रतिको जन अभिरुचि बढाउनु आदि यस क्षेत्रका अवसर हुन्।

(ख) चुनौती

समावेशी र गुणस्तरीय शिक्षाको पहुँचको सुनिश्चितता, कक्षा छाड्ने र दोहोच्याउने दर घटाउनु, प्राविधिक शिक्षा र विशेष शिक्षाको पहुँच बढाउनु, शैक्षिक पूर्वाधारको विकास, शिक्षण र सिकाई दरमा सुधार गर्नु, विषयगत शिक्षकलाई पुनर्ताजगी तालिम प्रदान गर्नु, गुणस्तरीय र प्रतिस्पर्धात्मक शिक्षाको उपलब्धता बढाउनु, दरबन्दी अनुशासार शिक्षक पदपूर्ति गर्नु, स्थानीय स्तरमा नै गुणस्तरीय शिक्षाको अवसर बढाउनु, आदि यस क्षेत्रका प्रमुख समस्या हुन्छ।

उद्देश्य

गुणस्तरीय शिक्षामा समतामूलक पहुँच स्थापित गर्नु ।

४.१.५ रणनीति

- (१) आधारभूत सुविधा सहितको शैक्षिक पूर्वाधारको विकास गर्ने ।
- (२) शिक्षामा समतामूलक पहुँच स्थापित गर्ने ।
- (३) शिक्षण सिकाई दर बढाउने ।
- (४) प्राविधिक तथा व्यावसायिक शिक्षाको विकास र विस्तार गर्ने ।
- (५) अनौपचारिक शिक्षा तथा जीवनोपयोगी शिक्षाको विस्तार गर्ने ।

४.१.६ कार्यनीति

रणनीति (१) आधारभूत सुविधा सहितको शैक्षिक पूर्वाधारको विकास गर्ने ।

- गाउँपालिकाको सामाजिक विकास समिति अन्तर्गत सरोकारवाला समेतको सहभागिता हुने गरी शिक्षा विकास उपसमिति गठन गरी शैक्षिक विकासमा कृयाशील गराइने छ ।
- विद्यालय शैक्षिक विकासका लागि व्यवस्थापन समितिको क्षमता विकास गरी शैक्षिक गूणस्तर वृद्धि गरिनेछ ।
- खेलकुद मैदान, विज्ञान प्रयोगशाला, कम्प्युटर ल्याव, पुस्तकालाय, पठन पाठन शैक्षिक सामग्री, महिला र अपाङ्गता मैत्री संम्बन्धना आदि जस्ता शैक्षिक पूर्वाधारको विकास गरिनेछ ।
- दरबन्दी अनुसार विषयगत शिक्षकहरूको पदपूर्ति गरिने छ ।
- सबै विद्यालयलाई बालमैत्री तथा अपाङ्गता मैत्री बनाइने छ ।
- विद्यालय शिक्षालाई सूचना प्रविधि सँग आवद्ध गरी विद्यालय शिक्षालाई प्रविधि मैत्री बनाइने छ ।
- मेघा विद्यालय स्थापना गरी गुणस्तरीय शिक्षाको अवसर विस्तार गरिने छ ।

रणनीति (२) शिक्षामा समतामूलक पहुँच स्थापित गर्ने ।

- विद्यालय उमेरका सबै बालबालिकालाई विद्यालय शिक्षामा आवद्ध गर्न आमा समूह, नागरिक समाज उन्मुख संघ संस्था, सामुदायिक संस्था, गैसस परिचालन गरिने छ ।
- अभिभावकमा शैक्षिक चेतना विस्तार कार्यक्रम सञ्चालन गरिने छ ।
- विपन्न, दलित तथा पिछडिएका जाति तथा समुदायका बालबालिकाहरूलाई विद्यालयमा आकर्षण, टिकाउ र सिकाईमा सहयोग पुग्ने गरी पोसाक, दिवा खाजा, छात्रवृत्ति, शैक्षिक सामग्री लगायतका विशेष उत्प्रेरणात्मक कार्यक्रम सञ्चालन गरिने छ ।
- स्थानीय पहिचान दर्शाउने पाठ्य सामग्रीको विकास गरि लागू गरिने छ ।
- बालिका शिक्षालाई प्रोत्साहित गर्न महिला मैत्री शौचालय, स्यानिटरी प्याडको उपलब्धता र व्यवस्थापनको समुचित व्यवस्था गरिने छ ।
- बाल विकास केन्द्रलाई औपचारिक शिक्षा प्रणालीमा आवद्ध गरिने छ ।
- गुम्बा शिक्षालाई सरकारी पाठ्यक्रम सहित औपचारिक शिक्षामा आवद्ध गरिने छ ।

रणनीति (३) शिक्षण सिकाई दर बढाउने ।

- शिक्षक तालिम र पुनर्ताजगी तालिम उपलब्ध गराइने छ ।
- शैक्षिक सामग्रीको उपलब्धता र प्रयोग बढाइने छ ।
- विद्यालयमा सिकाई वातावरण अनुसार कक्षा कोठाको व्यवस्थापन मिलाउदै लगिने छ ।
- शिक्षाको स्तर उन्नतीको लागि अंग्रेजी भाषालाई प्राथमिकतामा राखेर अध्यापन गराइने छ ।
- शिक्षण सिकाईमा सहयोग पुग्ने अतिरिक्त कृयाकलाप र प्रयोगात्मक शिक्षालाई बढावा दिइने छ ।
- सिकाईको अभिवृद्धि गर्न शिक्षक उपस्थिति, शिक्षण शैली, सिकाई परीक्षण, सिक्ने र सिकाउने वातावरण जस्ता पक्षहरूको नियमित अनुगमन तथा सुपरीवेक्षण गरिने छ ।

रणनीति (४) प्राविधिक तथा व्यावसायिक शिक्षाको विकास र विस्तार गर्ने ।

- स्थानीय आवश्यकतामा आधारित वहुप्राविधिक विद्यालयमा (इन्जिनियरिङ), वन, वन्यजन्तु, जडिवृद्धि तथा पर्यटन स्थापना गरिने छ ।

- विद्यालय शिक्षामा जिवनोपयोगी व्यवहारिक ज्ञान सिकाउने शैक्षिक कार्यक्रमहरू आवद्ध गरिने छ ।
- विद्यालय शिक्षा पुरा नगरेका किशोर किशोरीहरूलाई विद्यालय केन्द्रित व्यावसायिक शिक्षाका कार्यक्रम सञ्चालन गरिने छ ।
- अनौपचारिक शिक्षा तथा जीवनोपयोगी शिक्षाको विस्तार गर्ने ।
- विद्यालय केन्द्रीत अनौपचारिक शिक्षा अभियान सञ्चालन गरिने छ ।
- डिजिटल साक्षरताको नीति अवलम्बन गरिने छ ।
- अनौपचारिक शिक्षाको पाठ्यक्रमलाई जिवनोपयोगी बनाइने छ ।
- साक्षरता कार्यक्रममा गैर सरकारी संस्थाहरूको परिचालन र समन्वय गरिने छ ।

४.१.७ प्रमुख कार्यक्रम

(क) स्थानिय तह आफैले सम्पादन गर्ने ।

- शिक्षा उपसमिति र विद्यालय व्यवस्थापन समितिको क्षमता अभिवृद्धि,
- वालमैत्री, अपाङ्गता मैत्री, महिला मैत्री विद्यालय ।
- अभिभावक शिक्षा ।
- विद्यालय भर्ना अभियान ।
- सूचना प्रविधि तथा कम्प्युटर ल्याव ।
- आवासीय विद्यालय ।
- स्थानीय पाठ्यक्रम ।
- सामाजिक परीक्षण ।

(ख) प्रदेश सरकार सँग सहकार्यमा सम्पादन हुने ।

- शिक्षक तालिम ।
- विद्यालयका भौतिक पूर्वाधार निर्माण ।
- पाठ्यक्रम विकास ।
- वहुप्राविधिक विद्यालयको स्थापना ।

(ग) संघीय सरकार सँग सहकार्यमा सम्पादन हुने ।

- छात्रवृत्ति ।
- विद्यालय पूर्वाधार ।
- शिक्षक पदपूर्ति र तालिम ।

४.१.८ अपेक्षित उपलब्धि

वहु प्राविधिक विद्यालय स्थापना भएको हुने, १ वटा मेगा विद्यालय स्थापना भएको हुने, साक्षरता ९५ प्रतिशत पुरोको हुने, आधारभूत तहमा भर्ना दर ९९.५ प्रतिशत पुरोको र विद्यालय छाड्ने दर १ प्रतिशत भन्दा कम भएको हुने, माध्यमिक विद्यालयमा भर्ना दर ८५ प्रतिशत पुरोको हुने र कक्षा छाड्ने दर १ प्रतिशतमा भरेको हुने, स्थानीय पाठ्यक्रम निर्माण भई प्रयोगमा आएको हुने, हरेक माध्यमिक तह विद्यालयमा कम्प्यूटर ल्याव र विज्ञान प्रयोगशाला स्थापना भएको हुने, एस.ई.ई परीक्षामा सबै विद्यार्थी “वी” भन्दा मार्थिको श्रेणीमा उत्तीर्ण भएको हुने, सबै शिक्षक तालिम प्राप्त भएको हुने ।

४.२ स्वास्थ्य र पोषण

४.२.१ पृष्ठभूमि

स्वस्थ जीवन मानव विकास सूचकाङ्को महत्वपूर्ण आधार हो । संविधानले पनि आधारभूत स्वास्थ्यलाई मौलिक हकको रूपमा व्यवस्थित गरेको छ । यस पालिकामा ७ ओटा स्वास्थ्य संस्था र गाउँ घर बिलिनिक सहित १२ वटा स्वास्थ्य केन्द्र र १ वटा सामुदायिक स्वास्थ्य संस्था रहेका छन् । यस मध्ये ४ वटा स्वास्थ्य संस्थामा प्रसुति सेवा र २ वटा स्वास्थ्य संस्थामा आधारभूत सुविधा उपलब्ध रहेको छ । कुल स्वास्थ्यकर्मीको ४२ दरबन्दीमा ३६ जना कार्यरत छन् जसमा ६ जना हेल्थ असिस्टेन्ट र २८ जना अन्य स्वास्थ्यकर्मी कार्यरत छन् ।

विरामी पर्दा स्वास्थ्य संस्थामा जाने व्यक्ति ६० प्रतिशत रहेको, ५२ प्रतिशत महिलाहरू स्वास्थ्य संस्थामा सुत्कर्ता हुने गरेको पाइन्छ । यसै गरी परिवार नियोजनको साधन प्रयोग दर ४१ प्रतिशत, भाडा पाखालाको संक्रमण प्रतिहजार ५४ जना, ३६३ जनामा श्वास प्रश्वास संक्रमण रहेको देखिन्छ ।

यस गाउँपालिकामा १९ ओटा खोप केन्द्रहरू रहेका र पूर्ण खोप लिने बालबालिका ९५ प्रतिशत रहेका छन्। यस गाउँपालिकामा भिटामिन ए प्राप्त गर्ने बालबालिका ७५ प्रतिशत, बाल कुपोषणको दर ३० प्रतिशत रहेका छन्। कुल स्वास्थ्यकर्मी २८ जना कार्यरत छन् भने ७ जना को दरबन्दी रहेको मध्ये जम्मा ६ जना हेत्य असिस्टेन्टहरू कार्यरत छन्।

४.२.२ प्रमुख समस्या

सबै स्वास्थ्य संस्थामा प्रसुति केन्द्र (birthing center) को अभावले प्रसुति सेवामा कठिनाई, सरुवा रोगको प्रकोप बढ़दै जानु, खोप कार्यक्रम प्रभावकारी नहुनु, अस्पतालको अभावले रोग निदानमा समस्या, पाठे घरजन्य समस्या, सरकारी स्वास्थ्य संस्थामा आवश्यकता अनुसारको उपकरण र विशेषज्ञ चिकित्सको अभाव, निशुल्क तथा अत्यावश्यक औषधीको पर्याप्त मात्रामा सर्वयाम उपलब्ध नहुनु। Cold Chain maintain गर्ने सुविधा नहुनु, अपाङ्गता भएका व्यक्ति तथा महिलाहरूको स्वास्थ्य चौकीको पहुँचमा कमी, कुपोषण, श्वास प्रश्वास जन्य स्वास्थ्य समस्या रहनु, स्वास्थ्य र पोषण सम्बन्धी चेतनाको कमी आदि यस क्षेत्रका प्रमुख समस्याका रूपमा रहेका छन्।

४.२.३ अवसर र चुनौती

(क) अवसर

आधारभूत स्वास्थ्य स्थानीय सरकारको अधिकारमा रहनु, १५ शैया सम्मको अस्पताल सबै स्थानीय तहमा खोल्ने सरकारी नीति रहनु, सबै वडामा स्वास्थ्य संस्था र खोप केन्द्र उपलब्ध हुनु, राष्ट्रिय स्वास्थ्य वीमा कार्यक्रम सञ्चालनमा रहनु, स्वास्थ्य गाउँपालिकाको प्राथमिकता र जनचासोको विषय रहनु, स्वास्थ्य सम्बन्धी काम गर्ने विभिन्न गैर सरकारी संस्थाको उपस्थिति हुनु, ग्रामीण स्वास्थ्य स्वयंसेविका र आमा समूहको क्रियाशीलता, जडिवुट्टीहरूको उपलब्धता, सडक पहुँचको विस्तार हुने क्रममा रहनु, आदि यस क्षेत्रका प्रमुख अवसरहरू रहेका छन्।

(ख) चुनौती

पूर्ण खोपको कार्यान्वयन गर्नु, स्वास्थ्य सेवालाई सबैको पहुँच भित्र ल्याउनु, सबै सुत्केरी सेवालाई संस्थागत दायरामा ल्याउनु, निशुल्क, स्वास्थ्य संस्थामा आधारभूत तथा अत्यावश्यक औषधि सर्वयाम उपलब्ध गराउनु, स्वास्थ्य संस्थाहरूमा आधारभूत सुविधा यूक्त (औजार/उपकरण, दक्ष जनशक्ति र पूर्वाधार) पुऱ्याउनु, स्वास्थ्य वीमालाई सबै नागरिकको दायरामा पुऱ्याउनु, जडिवुट्टीमा आधारित तथा स्थानीय उपचार प्रणालीलाई स्वास्थ्य संस्थाको दायरामा ल्याई व्यवस्थित, गुणस्तरीय बनाउनु, खाद्य सेचतना तथा खाद्य व्यवहार सुधारलाई स्वास्थ्य प्रणालीको अङ्गको रूपमा विकास गर्नु, प्रवर्द्धनात्मक तथा निरोधात्मक र उपचारात्मक स्वास्थ्य सेवा बारे जनचेतना अभिवृद्धि गर्नु यस क्षेत्रका प्रमुख चुनौती हुन्।

४.२.४ उद्देश्य

गुणस्तरीय स्वास्थ्य सेवा तथा पोषणलाई सबैको पहुँचमा पुऱ्याउनु,

४.२.५ रणनीति

१. आधारभूत स्वास्थ्यमा समतामूलक पहुँच सुनिश्चित गर्ने ।
२. रिफरल स्वास्थ्य सेवाको पहुँचलाई सहज बनाउने ।
३. वैकल्पिक स्वास्थ्य सेवाको प्रवर्द्धन गर्ने ।
४. स्वास्थ्य तथा पोषण चेतना अभिवृद्धि गर्ने ।

४.२.६ कार्यनीति

रणनीति १ आधारभूत स्वास्थ्यमा समतामूलक पहुँच सुनिश्चित गर्ने ।

- स्वास्थ्य संस्थामा आधारभूत औषधी, उपकरण र चिकित्सक सेवा उपलब्ध गराइने छ ।
- विपन्न र वञ्चितीमा परेका समुदायको स्वास्थ्य सेवा प्राप्तिमा देखिएका अवरोधहरू हटाई स्वास्थ्य सेवाको पहुँचमा ल्याउन विशेष व्यवस्था गरिनेछ ।
- सबै स्वास्थ्य संस्थाहरूमा नियमित जाँच सहितको प्रसुती सेवा (birthing center) उपलब्ध गराइने छ ।
- महिला सँग सम्बन्धित रोगहरू (पाठेघर जन्य समस्या, पाठेघरको मुखको क्यान्सर, स्तन क्यान्सर, रक्त अल्पता) आदि रोकथाम तथा नियन्त्रणका लागि विशेष स्वास्थ्य शीर्षक सञ्चालन गरिने छ ।

- स्वास्थ्य संस्था केन्द्रीत विशेषज्ञ सहितको घुम्ती स्वास्थ्य सेवा सञ्चालन गरिने छ ।
- बाल, मातृ तथा शिशु स्वास्थ्य सम्बन्धी खोप कार्यक्रम प्रभावकारी बनाई लक्षित समुहलाई शत प्रतिशत पूर्ण खोपको दायरामा ल्याइने छ ।
- जुकाको औषधि, भिटामिन ए, हेपाटाइटिस वी, हाती पाइले लगायतका खोप तथा औषधि कार्यक्रमलाई अभियानको रूपमा सञ्चालन गरिने छ ।
- स्वास्थ्य संस्थाहरूमा परिवार नियोजन तथा मातृ स्वास्थ्य, आदि सेवा सुदृढ गरिने छ ।
- स्वास्थ्य वीमाको पहुँच सबै परिवारमा पुयाइने छ, अति विपन्न समुदायलाई स्वास्थ्य वीमा सम्बन्धी अनुदान सहयोग उपलब्ध गराइने छ ।
- भूकम्पबाट क्षतीग्रस्त स्वास्थ्य संस्थाको भवन पुनर्निर्माण गरी स्वास्थ्य सेवा सुव्यवस्थित गरिने छ । स्वास्थ्य तथा पोषण क्षेत्रमा कार्यरत संस्था र निकायहरू वीच समन्वय कार्य गरिने छ ।
- स्वास्थ्य, सरसफाई र पोषण जस्ता अन्तर सम्बन्धीत विषयहरूमा कार्यक्रमगत आवद्धता सुदृढ गरिने छ ।
- स्वास्थ्य क्लिनिक लगायत निजी स्वास्थ्य सेवा प्रदायक संस्थाहरूको प्रभावकारी अनुगमन र नियमन गरिने छ ।

रणनीति: २ रिफरल स्वास्थ्य सेवाको पहुँचलाई सहज बनाउने ।

- गाउँपालिकामा कम्तिमा १५ बेडको अस्पताल स्थापना गरिने छ । चुम्नुकी गा.पा.सँगको सहकार्यमा ठुलो अस्पताल निर्माणमा सहकार्य गरिने छ ।
- चिकित्सा विज्ञान सम्बन्धी संस्था, विशेषज्ञ अस्पतालबाट पालिका अस्पताल केन्द्रीत विशेषज्ञ घुम्ती सेवा सञ्चालन गरी रिफरल स्वास्थ्य सेवाको पहुँच बढाइने छ ।
- यस गाउँपालिकाको वैकल्पीक रिफरल अस्पतालको रूपमा आरुघाट स्थित अस्पताल सँग सहकार्य गरिने छ ।
- भर पर्दो र नियमित एम्बुलेन्स सेवा सञ्चालनको व्यवस्था मिलाइने छ ।
- शहर केन्द्रित कूनै अस्पताल सँगको सहकार्यमा टेली मेडिसिन सेवा सञ्चालन गरिने छ ।

रणनीति: ३ वैकल्पिक स्वास्थ्य सेवाको प्रवर्द्धन गर्ने ।

- आयुर्वेद चिकित्सा पद्धतिलाई स्वास्थ्य सेवा भित्र आवद्ध गरी एकिकृत स्वास्थ्य सेवा प्रदान गरिने छ ।
- परम्परागत रूपमा स्वास्थ्य सेवा प्रदान गर्ने आम्ची, धामी, झाँकी, लामा लगायतलाई तालिम प्रदान गरी आधुनिक चिकित्सा पद्धति सँग समेत आवद्ध गराइने छ ।
- जडिवुट्टीमा आधारित परम्परागत स्वास्थ्य उपचार पद्धतिलाई आधुनिक आयुर्वेद प्रणाली सँग आवद्ध गरिने छ ।
- होमियो प्याथी, प्राकृतिक चिकित्सा, फिजियो थेरेपी, अकुपञ्चर जस्ता वैकल्पिक स्वास्थ्य सेवा विस्तार गरिने छ ।

रणनीति: ४ स्वास्थ्य तथा पोषण चेतना अभिवृद्धि गर्ने ।

- विद्यालय तहमा विद्यालय स्वास्थ्य तथा पोषण कार्यक्रम सञ्चालन गरिने छ ।
- समुदाय तहसम्म स्वास्थ्य र पोषण सम्बन्धी चेतना अभिवृद्धिको कार्यक्रम पुयाइने छ ।
- विभिन्न खालका सरुवा रोगको प्रकोप सम्बन्धी चेतना अभिवृद्धि गरिने छ ।
- आमा समूह समुदायमा आधारित संघ संस्था, क्लब तथा गैर सरकारी संस्था समेतको सहकार्यमा खाद्य व्यवहार सुधार, पोषण तथा स्वास्थ्य सम्बन्धी जनचेतना अभिवृद्धि गरिने छ ।
- अति कुपोषण परेका महिला तथा बाल बालिकाहरूलाई पोषण सम्बन्धी उपचारात्मक सेवा उपलब्ध गराइने छ ।
- महिला स्वयं सेविकाहरूको क्षमता विकास गरी समुदाय केन्द्रीत जनचेतना अभिवृद्धिका साथै स्वास्थ्य सेवा विस्तारमा परिचालन गरिने छ ।
- गाउँपालिकामा अधिक रहेका सर्ने र नसर्ने (ब्लड प्रेसर, मधुमेह, मानसिक रोग, आदि) रोगको पहिचान गरी रोगहरूको कारण र प्रारम्भिक रोकथामका बारेमा व्यापक जनचेतना अभिवृद्धि गरिने छ ।
- व्यायाम, योग जस्ता शारिरीक सुगठन तथा मानसिक स्वास्थ्य सम्बन्धी विषयलाई विद्यालय र समुदाय केन्द्रीत बनाई अभियानको रूपमा शिविर सञ्चालन गरिने छ ।

४.२.७ प्रमुख कार्यक्रम

क. स्थानीय तह आफैले सम्पादन गर्ने ।

- स्वास्थ्य नीति,
- स्वास्थ्य र पोषण सचेतना
- आधारभूत औषधी
- स्वास्थ्य पूर्वाधार तथा उपकरण
- खोप कार्यक्रम
- प्रसुति सेवा
- घुम्ती सेवा
- चिसान (Cold Chain Service) भण्डार

ख) प्रदेश सरकार सँग सहकार्यमा सम्पादन हुने

- अस्पताल निर्माण,
- रिफरल स्वास्थ्य,
- विशेषज्ञ अस्पताल सँग सहकार्य,
- चिकित्सकको पदपूर्ति ।

ग) संघीय सरकार सँग सहकार्यमा सम्पादन हुने ।

- विशिष्टीकृत औषधिको आपूर्ति,
- विशिष्टीकृत घुम्ती सेवा (शिक्षण संस्था, विशेषज्ञ अस्पताल सँग सहकार्यमा),
- क्षतिग्रस्त स्वास्थ्य संस्थाको पुनर्निर्माण,

४.२.८ अपेक्षित उपलब्धि

पूर्ण खोपयुक्त गाउँपालिका घोषित भएको हुने, १५ बेडको अस्पताल निर्माण भएको हुने, सबै स्वास्थ्य सेवामा आधारभूत सुविधा तथा प्रसुति सेवा उपलब्ध भएको हुने, १ घण्टाको दुरी भित्र ९० प्रतिशत नागरिकको स्वास्थ्य संस्थामा पहुँच भएको हुने, रिफरल अस्पताल सँग सहकार्य सम्झौता भएको हुने, २५ प्रतिशत जनसंख्यामा स्वास्थ्य बीमाको पहुँच स्थापित भएको हुने, ७५ प्रतिशत भन्दा बढी महिलाले संस्थागत सुत्केरी सेवा प्राप्त गरेका हुने, बाल कुपोषण दर १५ प्रतिशतमा भरेको हुने, भाडा पखालाको संक्रमण दर प्रतिहजार २० जनामा भरेको हुने, भिटामिन ए प्राप्त गर्ने बालबालिका ९९ प्रतिशत पुरेको हुने, सेवाको सूचकमा सुधार भएको हुने, सरुवा रोग उल्लेख्य रूपमा घटेको हुने, सबै विद्यालयमा पोषण स्वास्थ्य कार्यक्रम पुरोको हुने छ ।

४.३ युवा तथा खेलकुद

४.३.१ पृष्ठभूमि

उत्पादनशील युवा मुलुकको विकासका संवाहक हुन । यसै गरी खेलकुद शारीरिक तथा मानशिक विकासको महत्वपूर्ण माध्यम हो । गाउँपालिकामा १६ देखि ४० वर्ष उमेर समूहको जनसंख्या ८,०३७ (४२.९२%) रहेको छ । यसै गरी १६ देखि ३० वर्ष उमेर समूहको जनसंख्या ५६५७ (३०.२%) रहेको छ । करिव ७.६ प्रतिशत युवाहरू वैदेशिक रोजगारमा संलग्न देखिन्छन् । करिव २३ प्रतिशत युवा नोकरी मजदुरीमा संलग्न, करिव ४ प्रतिशतले उद्योग व्यवसायमा रोजगारी गर्ने गरेको देखिन्छ । युवा सञ्जाल ७ वटा, गाउँपालिका स्तरीय खेलकुद मैदान २ वटा रहनका साथै वार्षिक एक पटक गाउँपालिका स्तरीय खेलकुदको आयोजना हुने गरेको छ ।

४.३.२ प्रमुख समस्या

युवा शक्तिको उत्पादनशील क्षेत्रमा परिचालन गर्न नसकिनु, युवा पलायन, खेलकुदको विकासका लागि पूर्वाधारको कमी, व्यावसायिक खेलकुदको कमी, खेलकुद प्रशिक्षणको कमी, क्लब तथा खेलकुद सँग सम्बन्धित संस्थाको आयस्रोतमा कमी, युवामा दक्षता र क्षमताको कमीका साथै उनीहरूलाई उद्यमशील, रोजगारीमूलक र स्वरोजगार बनाउन नसकिनु आदि यस क्षेत्रका प्रमुख समस्याका रूपमा रहेका छन् ।

४.३.३ अवसर र चुनौती

(क) अवसर

युवा विकासका लागि संवैधानिक व्यवस्था हुनु, स्थानिय तहमा रोजगार र स्वरोजगारका अवसर अभिवृद्धिका लागि सरकारको उच्च प्राथमिकता रहनु (मनास्लु ट्रेकिङ रुट, बन/जङ्गल, नदि आदि), युवा संलग्न स्थानीय संरचना/संयन्त्र रहनु, गाउँपालिकामा विभिन्न तहमा साथै महिला तथा विशेष समुहका खेलाडीहरूको लागि खेलकुद प्रतियोगिता सञ्चालन गर्न सक्नु, राष्ट्रिय अन्तर्राष्ट्रिय स्तरमा खेलाडीको पहुँच हुनु आदि यस क्षेत्रका प्रमुख अवसरका रूपमा रहेका छन्।

(ख) चुनौती

युवा क्षमताको विकास गर्नु, युवा प्रतिभा पलायन रोक्नु, युवामा सकारात्मक सोचको निर्माण नहुनु, स्थानीय स्तरमा सृजना गर्न सकिने रोजगारीका सम्भावनाहरूमा युवाहरूको आकर्षण गराउनु, युवालाई खेलकुद प्रति प्रोत्साहित गराउनु, खेलकुद पूर्वाधारको निर्माण गर्नु, व्यावसायिक खेलकुदको विकास गर्नु, खेलकुद प्रतियोगिता आयोजना गर्नु आदि यस क्षेत्रका प्रमुख समस्या हुन्।

४.३.४ उद्देश्य

१. युवा शक्तिलाई उत्पादनशील क्षेत्रमा परिचालन गर्नु,
२. खेलकुदको विकास गर्नु,

४.३.५ रणनीति

१. युवाहरूको क्षमता विकास गरी रोजगारीको अभिवृद्धि गर्ने,
२. खेलकुद पूर्वाधारको विकास गर्ने,

४.३.६ कार्यनीति

रणनीति १: युवाहरूको क्षमता विकास गरी रोजगारीको अभिवृद्धि गर्ने।

१. युवाहरूलाई उनीहरूको अभिरुचि अनुसारको सीपमूलक तालिम दिईने छ।
२. युवाहरूलाई उच्च व्यवसायका लागि सहुलियतपूर्ण कर्जा उपलब्ध गराउन वित्तीय संस्थाहरू सँग सहजिकरण गरिने छ।
३. युवाहरूको दक्षता र क्षमताका आधारमा उच्चमशील, रोजगार मूलक र स्वरोजगारीमा आवद्ध गराइने छ।
४. युवाहरूलाई दुर्योगसन्तान रोकी उत्पादनशील कार्यमा संलग्न गराउन प्रोत्साहित गरिने छ।
५. युवाहरूलाई सामाजिक कार्य, स्वयं सेवा, विपद् व्यवस्थापन जस्ता कार्यमा संलग्न गराइने छ।
६. युवाहरूलाई संगठित गर्न विभिन्न संघ संस्था र साँकृतिक क्लब, मनोरञ्जन समूह आदिमा संलग्न गराई प्रतिभा प्रष्ठुटनको अवसर दिलाइने छ।
७. परम्परागत मौलिक संस्कृति र सीपहरूलाई युवा पुस्तान्तरण गर्न प्रोत्साहित गरिने छ।

रणनीति २: खेलकुद पूर्वाधारको विकास गर्ने।

१. खेलकुद विकासका लागि गाउँपालिका स्तरीय कभर्ड हल र खेल मैदान निर्माण गरिने छ।
२. प्रत्येक वडामा एक एक वटा खेल मैदान निर्माण वा स्तरोन्नति गराइने छ।
३. विद्यालय स्तर देखि नै खेलकुद विकासका लागि हरेक विद्यालयमा खेल मैदानको व्यवस्था गर्न सहयोग गरिने छ।
४. गाउँपालिका स्तरीय अन्तर विद्यालय खेलकुद प्रतियोगिताको आयोजना गरिने छ। उत्कृष्ट खेलाडीलाई जिल्लास्तरीय प्रतियोगितामा भाग लिन प्रोत्साहित गरिने छ।
५. विद्यालय स्तरमा खेलकुद शिक्षकको क्षमता विकास गरिने छ।

४.३.७ प्रमुख कार्यक्रम

(क) स्थानीय तह आफैले सम्पादन गर्ने।

- युवा क्षमता विकास
- संस्थागत विकास
- युवा रोजगारी

- खेलकुद मैदान
- कभड हल
- खेलकुद प्रतियोगिता

ख) प्रदेश सरकार सँग सहकार्यमा सम्पादन हुने।

- युवा अनुभव आदान प्रदान
- खेलकुद मैदान
- प्रशिक्षक प्रशिक्षण
- खेलकुद प्रतियोगिता

ग) संघीय सरकार सँग सहकार्यमा सम्पादन हुने।

- युवा अनुभव आदान प्रदान
- युवा स्वरोजगार
- खेलकुद मैदान
- प्रशिक्षक प्रशिक्षण
- खेल कुद प्रतियोगिता

४.३.८ अपेक्षित उपलब्धि

युवा सञ्जाल निर्माण भएको हुने, गाउँपालिका स्तरीय खेलकुद मैदानको स्तरोन्नति भएको हुने, १ वटा कभडहल निर्माण भएको हुने, सबै माध्यमिक विद्यालयमा खेलकुद शिक्षक तोकिएको हुने, वार्षिक रूपमा अन्तर विद्यालय खेलकुद प्रतियोगिता आयोजना भएको हुने।

४.४ लैससास

४.४.१ पृष्ठभूमि

सबै लिङ्ग, वर्ग र समूहको सहभागिता र अपनत्व वोध सहितको समावेशीताले राज्य प्रणालीलाई सुदृढ गर्नुका साथै समृद्धिको आकांक्षा परिपूर्ति गर्न ठुलो मद्दत गर्दछ। संविधानले वर्गीय, जातिय, क्षेत्रीय, भाषिक, धार्मिक, लैङ्गिक विभेद र सबै प्रकारका जातिय छुवाछुतको अन्त्य गरी आर्थिक समानता, समृद्धि र सामाजिक न्याय सुनिश्चित गर्न समानुपातिक समावेशी र सहभागितामूलक सिद्धान्तका आधारमा समतामूलक समाजको निर्माण गर्ने सङ्गति गरेको छ।

यस गाउँपालिकामा जम्मा १८७४२ जनसंख्या मध्ये महिलाको प्रतिशत ५०.२० प्रतिशत रहेको छ। यसै गरी दलितको ४.९१ प्रतिशत र जनजातिको ९४.९२ प्रतिशत, बालबालिकाको (०-१५) २९.८७ प्रतिशत, जेष्ठ नागरिक १०.७७ प्रतिशत, १.७ प्रतिशत अपाङ्गता भएका व्यक्ति रहेका छन्। गाउँपालिकाको साक्षरता दर ७१ प्रतिशत रहेकोमा महिला साक्षरता ६३ प्रतिशत रहेको छ। गाउँ कार्यपालिकामा जम्मा १५ निर्वाचित प्रतिनिधिहरू मध्ये महिलाको संख्या ५ जना रहेका छन् यसै गरी र गाउँसभामा ३७ निर्वाचित प्रतिनिधि मध्ये ७ जना दलित समुदाय र ७ जनजाति समुदायका महिला गरी १४ जना रहेका छन्, जुन कुल संख्याको ३५.९ प्रतिशत हुन आउँदछ।

४.४.२ प्रमुख समस्या

शिक्षा, स्वास्थ्य लगायत सेवामा महिलाको पहुँचमा कमी, महिला नेतृत्व विकासको कमी, महिलाको भूमिका औपचारिक आर्थिक कृयाकलापमा भन्दा घरायसी काममा बढी केन्द्रित हुनु महिला लक्षित कार्यक्रमको कमी, महिला, अपाङ्गता तथा वाल मैत्री पूर्वाधारको कमी, अशक्त तथा जेष्ठ नागरिकलाई असमान व्यवहार गर्ने प्रवृत्ति बढ्दो आदि यस क्षेत्रका प्रमुख समस्याका रूपमा रहेका छन्।

४.४.३ अवसर र चुनौती

(क) अवसर

संविधानका मौलिक हकमा समावेशीकरणलाई प्राथमीकता दिई सो अनुसार विभिन्न हक सुरक्षित हुनु, समावेशी प्रतिनिधित्वको सबैधानिक एवं कानूनी व्यवस्था हुनु, अधिकारमा आधारित विकास, दिगो विकासको लक्ष्यलाई सबै तहका सरकारहरूले आत्मसात गर्नु, पालिकाको निर्णय प्रक्रियामा महिला, दलित तथा अल्प संख्यकको प्रतिनिधित्वले गर्दा सम्बन्धित वर्ग र

समुदायको मुद्दा समेटिए जानु, विभिन्न वर्ग र समुदायको अधिकार सम्बन्धी संगठन हुनु, अधिकारवादी संस्थाहरूको गाउँपालिका सम्म सञ्चालीकरण हुनु, दलित तथा सीमान्तीकृत समुदाय लक्षित विशेष कार्यक्रम सञ्चालनमा आउनु, स्थानीय जनजाति समुदायको घरायसी निर्णय प्रक्रियमा महिलाको भूमिका प्रभावकारी हुनु आदि प्रमुख यस क्षेत्रका प्रमुख अवसर हुन् ।

(ख) चुनौती

महिला तथा वञ्चितिमा परेका वर्ग समुदायको क्षमता विकास गरी उत्पादनशील क्षेत्रमा परिचालन गर्नु, पालिका भित्रका समिति, उपसमिति, उपभोक्ता समितिहरू, सामुदायिक संस्था तथा लाभग्राही मुख्य संस्थाहरूमा यस वर्ग र समुदायको प्रतिनिधित्व, अर्थपूर्ण सहभागिता र निर्णयमा पहुँच स्थापित गर्नु, बाल मैत्री स्थानीय शासन स्थापना गर्नु, अपाङ्ग र जेष्ठ नागरिक मैत्री पूर्वाधारको विकास गर्नु, आर्थिक तथा सामाजिक जिवनमा लैडिक समानता कायम गर्नु, परिवारिक र सामाजिक मूल्य मान्यता तथा लैडिक भूमिकामा परिवर्तन ल्याउनु, ग्रामीण महिलाको जीवन स्तरमा सुधार ल्याउनु, महिला माधि हुने सबै किसिमका हिंसा, विभेद र शोषणको अन्त्य गर्नु आदि प्रमुख चुनौती रहेका छन् ।

४.४.४ उद्देश्य

समावेशी र समतामूलक समाजको निर्माण गर्नु ।

४.४.५ रणनीति

१. महिलाहरूलाई सामाजिका आर्थिक विकासमा मूल प्रवाहीकरण गर्ने,
२. वञ्चितीकरण र भेदभावमा परेका वर्ग र समुदायको सशक्तीकरण गरी विकास प्रक्रियामा सहभागिता बढाउने,
३. बालबालिका, किशोरीको शृजनशीलताको विकास गर्ने,
४. अपाङ्गता भएका व्यक्तिको संरक्षण, क्षमता विकास गरी अवसरमा पहुँच बढाउने,
५. जेष्ठ नागरिकको संरक्षण गर्दै सम्मानपूर्ण जीवनको अनुभूति दिलाउने,

६. लैससास नीतिको अवलम्बन गर्ने

४.४.६ कार्यनीति

रणनीति १: महिलाहरूलाई सामाजिका आर्थिक विकासमा मूल प्रवाहीकरण गर्ने ।

१. महिलाहरूको क्षमता विकासका माध्यमबाट भूमिका परिवर्तन गर्दै आर्थिक क्रियाकलापमा संलग्न गराइनेछ ।
२. महिलाहरूको प्रतिनिधित्व, अर्थपूर्ण सहभागिता बढाउदै सेवा सुविधा र अवसरमा पहुँच सुनिश्चित गरिनेछ ।
३. महिला, दलित र अल्पसंख्यक जन प्रतिनिधिहरूको नेतृत्व क्षमता विकास गरी उनीहरूको भूमिका सशक्त बनाइनेछ ।
४. एकल महिलाको संरक्षण, सशक्तिकरण गरी सम्मानित जीवन विताउन सहजीकरण गरिने छ ।
५. महिला विभेद, हिंसा र शोषण जस्ता सामाजिक समस्याका विरुद्ध सचेतना, पीडितको उद्धार र संरक्षण तथा उपचारात्मक उपायको अवलम्बन गरिनेछ ।
६. द्वन्द्व तथा विपद्वाट प्रभावित महिलाहरूलाई संरक्षण एवं पूनर्स्थापना गरिने छ ।
७. भूकम्प प्रभावित एकलो महिला (घरमा अरु परिवार नभएका) लाई पुनर्निर्माणमा विशेष सहयोग गरिने छ ।

रणनीति २: वञ्चितीकरण र भेदभावमा परेका वर्ग र समुदायको शसक्तीकरण गरी विकास प्रक्रियामा सहभागिता बढाउने ।

१. सामाजिक विभेद विरुद्ध चेतना विकास कार्यक्रम अभियानको रूपमा सञ्चालन गरिनेछ ।
२. दलित तथा पिछडिएका वर्गले परम्परागत रूपमा सञ्चालन गरी आएका पेशालाई आधुनिकीकरण गरी व्यावसायिक बनाउन तालिम र प्रविधि हस्तान्तरण गरिनेछ ।
३. वञ्चितीकरण र भेदभावमा परेका वर्ग र समुदायको उपभोक्ता समितिहरू, सामुदायिक संस्था तथा लाभग्राही मुख्य संस्थाहरूमा प्रतिनिधित्व बढाउदै अर्थपूर्ण सहभागिता सुनिश्चित गरिने छ ।
४. जातिय विभेद, छुवाछुत, हिंसा र शोषण जस्ता सामाजिक अपराधबाट पीडितको संरक्षण तथा उपचारात्मक उपायको अवलम्बन गरिने छ ।

रणनीति ३: बालबालिका, किशोर किशोरीको शृजनशीलताको विकास गर्ने ।

१. स्वास्थ्य तथा पोषण सम्बन्धी कार्यक्रम सँग आवद्ध गरी मातृ स्वास्थ्य, गर्भ संरक्षण, बाल तथा मातृ पोषण जस्ता बाल वचाउका कार्यक्रमहरू सञ्चालन गरिने छ ।
२. बालबालिकाको जन्म दर्ता अधिकार स्थापित हुने गरी व्यक्तिगत घटना दर्तालाई अभियानको रूपमा सञ्चालन गरिने छ ।
३. भूकम्प, विपद् र द्वन्द्व प्रभावित र टुहुरा बालबालिकाको बाल संरक्षण गरी शिक्षाको अवसर प्रदान गरिने छ ।
४. भरिया लगायतका निकृष्ट बाल श्रमको अन्त्य गरिने छ ।
५. घर देखि विद्यालयसम्म बाल विकासको वातावरण सृजना गरी उनीहरूको सिकाई र सृजनशीलताको विकास गरिने छ ।
६. बालकल्व, बाल सञ्जालहरूको स्थापना र विकास गरी बाल सरोकारका विषयमा बाल सहभागिता सुनिश्चित गरिने छ ।
७. विद्यालयहरूमा बालबालिका र प्रतिभा प्रष्टुटनमा योगदान हुने खालका अतिरिक्त क्रियाकलाप सञ्चालन गरिने छ ।

रणनीति ४: अपाङ्गता भएका व्यक्तिको संरक्षण, क्षमता विकास गरी अवसरमा पहुँच बढाउने,

१. 'क' र 'ख' वर्गका अपाङ्गता भएका व्यक्तिहरूको संरक्षणका लागि आवश्यक व्यवस्था गरिने छ ।
२. 'ग' र 'घ' वर्गका अपाङ्गता भएका व्यक्तिहरूको क्षमता विकास गरी रोजगारी र स्वरोजगारीका अवसरहरूमा पहुँच बढाइने छ ।
३. वोली र श्रवण अपाङ्गता भएका व्यक्तिहरूलाई विशेष शिक्षाको व्यवस्था मिलाइने छ ।
४. गैसस र सामुदायिक संघ सम्पादन सँग समन्वय गरी हिवल चियर, श्रवण यन्त्र, कृतिम अङ्ग जडान जस्ता सुविधाहरूमा पहुँच विस्तार गरिने छ ।

रणनीति ५: जेष्ठ नागरिकको संरक्षण गर्दै सम्मानपूर्ण जीवनको अनुभूति दिलाउने

१. जेष्ठ नागरिकहरूको ज्ञान, अनुभवहरूको अन्तरपुस्ता हस्तान्तरण गर्ने व्यवस्था गरिने छ ।
२. जेष्ठ नागरिक चौतारी र विश्रामस्थलको व्यवस्था गरी मनोरञ्जन, अनुभव आदान जस्ता कार्यक्रम सञ्चालन गरिने छ ।
३. जेष्ठ नागरिकलाई विद्यालय केन्द्रित अनुभव आदान प्रदान गर्ने व्यवस्था गरी पुस्ता अन्तर (GAP) कम गरिने छ ।
४. बाबु आमा सम्मान नगर्ने सन्तानहरूलाई सार्वजनिकीकरण गरिने छ ।
५. गैसस र सामुदायिक संस्थाहरू सँगको सहकार्यमा आश्रयहीन जेष्ठ नागरिकको आश्रय केन्द्र निर्माण गरी पालन पोषणको व्यवस्था गरिने छ ।

रणनीति ६: लैससास नीतिको अवलम्बन गर्ने ।

१. लैससास नीतिको तर्जुमा गरी कार्यान्वयन गरिने छ ।
२. लैङ्गिक संवेदनशील बजेट प्रणालीको अवलम्बन गरिने छ ।
३. सबै क्षेत्रगत नीतिहरूमा लैससासका विषयहरूलाई एकीकृत गरिने छ ।
४. सहभागिता मूलक वार्षिक योजना तर्जुमा गर्दा महिला, दलित, अल्प संख्यक र बच्चतीमा परेका वर्ग र समुदायको सहभागिता गराई उनीहरूका प्राथमिकतालाई सम्बोधन गरिने छ ।

४.४.७ प्रमुख कार्यक्रम

क) स्थानीय तह आफैले सम्पादन गर्ने ।

- लैससास नीति तर्जुमा
- जनचेतना अभियान
- लक्षित वर्ग विकास
- आय आर्जन तथा रोजगारी मुलक तालिम
- लैङ्गिक विभेद, हिँसा तथा शोषण सम्बन्धी अभिमुखीकरण
- महिला सशक्तिकरण
- नेतृत्व विकास तथा क्षमता अभिवृद्धि

ख) प्रदेश सरकार सँग सहकार्यमा सम्पादन हुने ।

- क्षमता विकास
- लैंड्रिंग विभेद, हिँसा तथा शोषण सम्बन्धी अभिमुखीकरण
- न्यायिक समिति क्षमता विकास
- विशेष शिक्षा

ग) संघीय सरकार सँग सहकार्यमा सम्पादन हुने ।

- अपाङ्गता भएकालाई कृतिम अङ्ग प्रदान
- सामाजिक सुरक्षा (सामाजिक संरक्षण)
- विशेष शिक्षा

४.४.८ अपेक्षित उपलब्धि

लैससास नीति तर्जुमा भएको हुने, लैंड्रिंग विभेद प्रणाली अवलम्बन भएको हुने, नेतृत्व तहमा महिला तथा लक्षित वर्गको प्रतिनिधित्व ३३ प्रतिशत पुरेको हुने, ५० प्रतिशत महिलाको बैड खाता भएको हुने, १५० जनालाई क्षमता विकास तालिम दिइएको हुने, गाउँपालिकाबाट गठन हुने समितिहरूमा ४० प्रतिशत समावेशीता भएको हुने, वर्षिक ३ वटा महिला तथा जेष्ठ नागरिक लक्षित घुम्ती स्वास्थ्य सेवा सञ्चालन भएको हुने, ७ वटा वालकलव स्थापना भएको हुने, अपाङ्गता भएका ६० प्रतिशत बालबालिकाले विशेष शिक्षामा पहुँच प्राप्त गरेका हुने छन् ।

४.५ खानेपानी तथा सरसफाई

४.५.१ पृष्ठभूमि

खानेपानी तथा सरसफाई मानव जीवनयापनको अत्यावश्यक आधार हो । स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐनले स्थानीय स्तरको खानेपानीलाई स्थानीय तहको अधिकारमा राखेको छ । धार्चे गाउँपालिकामा ९७ प्रतिशत नागरिकलाई पाइपद्वारा खानेपानीको सुविधा पुरेको छ । जस मध्ये ८४ प्रतिशतलाई सार्वजनिक धारा मार्फत खानेपानी सुविधा प्राप्त छ, भने १३ प्रतिशतले निजि धारा मार्फत खानेपानीको सुविधा प्राप्त गरेका छन् ।

सरसफाई तर्फ ९३ प्रतिशत घरमा चर्पीको व्यवस्था भएको जसमध्ये ७३ प्रतिशत सेफटी ट्याङ्गी सहित, २ प्रतिशत ढल सहितको र बाँकी १८ प्रतिशत खाल्डो चर्पी रहेको छ । २०७२ सालको भूकम्पबाट १२ वटा खानेपानी प्रणालीहरू क्षति ग्रस्त भई १६०० जना प्रभावित भएका छन् भूकम्पबाट विस्थापन भई पुन स्थापन भएका केरौंजा र लाप्राकमा खानेपानीको सुविधा नभएको अवस्था छ ।

४.५.२ प्रमुख समस्या

प्राकृतिक एवं मानवजन्य कारणले पानीका श्रोत तथा मुहानहरूमा ह्वास आई खानेपानीको उपलब्धतामा कमी आउनु, जनचेतनाको कमि हुनु, खानेपानी वितरण मापदण्ड अनुसार नहुनु, स्वच्छ खानेपानीको व्यवस्था नहुँदा पानी जन्य रोगहरू बढ्नु, भूकम्पको कारण खानेपानी तथा सरसफाईका संमरचनाहरू क्षति ग्रस्त हुनु, व्यक्तिगत तथा सामुदायिक सरसफाईको अभ्यास कमजोर हुनु आदि प्रमुख समस्या हुन् ।

४.५.३ अवसर र चुनौती

(क) अवसर

पानीका श्रोतहरू उपलब्ध हुनु, अधिकांस परिवारमा खानेपानीको पहुँच पुग्नु, खानेपानी गाउँपालिका जनताको चासोको विषय हुनु, खानेपानीमा विभिन्न सरकारी, निजि तथा गैससहरूको सहकार्य हुनु, एक घर, एक धारा, एक चर्पीको राष्ट्रिय नीति कार्यान्वयनमा रहनु, सरसफाई सम्बन्धी चेतना अभिवृद्धि हुनु, पूर्ण सरसफाई तर्फ उन्मुख हुनु आदि यसका अवसर हुन् ।

(ख) चुनौती

‘एक घर एक धारा र एक चर्पी’ नीतिको प्रभावकारी कार्यान्वयन गर्नु, स्वच्छ पानीको वितरण गर्नु, खानेपानीका मूहानको संरक्षण गर्नु, खानेपानी प्रणालीको दीगो व्यवस्थापन गर्नु भूकम्पबाट क्षतिग्रस्त संरचनाहरूको पूर्नर्निर्माण र पूनर्स्थापन गर्नु, सरसफाईको अभ्यास बढाउनु आदि प्रमुख चुनौती हुन् ।

४.५.४ उद्देश्य

स्वच्छ खानेपानी र सरसफाईको व्यवस्था गर्नु ।

४.५.५ रणनीति

१. घर एक धाराको अवधारणा अनुसार स्वच्छ खानेपानी उपलब्ध गराउने ।
२. सबै घरमा चर्पीको व्यवस्था गर्नुका साथै सरसफाईको अभ्यास बढाउने ।

४.५.६ कार्यनीति

रणनीति १: एक घर एक धाराको अवधारणा अनुसार स्वच्छ खानेपानी उपलब्ध गराउने ।

१. खानेपानी तथा सरसफाइ गुरु योजना वनाई कार्यान्वयन गरिने छ ।
२. खानेपानीको मूहान सम्रक्षण गरिने छ ।
३. खानेपानीका सम्बन्धनाहरूको स्तरोन्तति र नयाँ सम्बन्धना हरूको निर्माण गरिने छ ।
४. स्वच्छ खानेपानी वितरणका लागि मुहान सुधारका सथै पानी वितरण पूर्व प्रशोधन गरिनेछ ।
५. हरेक घरमा पाइपद्वारा पानी पुऱ्याउने व्यवस्था गरिने छ ।
६. खानेपानी प्रणालीको दिगो व्यवस्थापनको लागि प्रणालीगत रूपमा व्यवस्थापन समिति गठन गरी नियमित मर्मत सम्भारको लागि जिम्मेवार वनाइने छ ।
७. खानेपानीको उपभोगको मात्रा अनुसार महसुल उठाई मर्मत सम्भार कोषको व्यवस्था गरिने छ ।
८. भूकम्पबाट क्षति ग्रस्त सम्बन्धनाहरूको पुनर्निर्माण र पूनर्स्थापन गरिने छ ।
९. खानेपानी तथा सरसफाइ सम्बन्धी काम गर्ने सरकारी, निजी, गैसस र सामुदायिक संस्थाहरू सँग सहकार्य गरिने छ ।
१०. खानेपानीका व्यवस्थापन समितिका पदाधिकारी र खानेपानी मर्मत सम्भार कार्यकर्तालाई तालिम र पुनर्ताजगी तालिम नियमित रूपमा दिइने छ ।

रणनीति २: सबै घरमा चर्पीको व्यवस्था गर्नुका साथै सरसफाइको अभ्यास बढाउने।

१. सबै घरमा व्यवस्थित चर्पीको व्यवस्था गरिने छ ।
२. चर्पी वनाउन नसक्ने अतिविपन्न परिवारलाई अनुदानको व्यवस्था गरिने छ ।
३. पूर्ण सरसफाइ युक्त गाउँपालिका घोषणा गर्न सरसफाइ अभियान, चेतना अभिवृद्धि फोहोर विसर्जन वास्केट तथा कन्टेनर र व्यवस्थित कम्पोस्टिङ आदिको व्यवस्था गरिने छ ।
४. प्रमुख वस्ती र बजार केन्द्रहरूमा सार्वजनिक सौचालयको व्यवस्था गरी समुदायलाई सञ्चालनको जिम्मेवारी दिइने छ ।
५. सबैलाई आधारभूत स्तरको सरसफाइ सेवामा पहुँच तथा मानव तथा पशु उत्सर्जित मलमूत्र र फोहर पानीको उचित व्यवस्थापन गरी वातावरण स्वच्छ राख्न सहयोग पुऱ्याइने छ ।

४.५.७ प्रमुख कार्यक्रम

(क) स्थानीय तह आफैले सम्पादन गर्ने ।

- गुरुयोजना निर्माण
- श्रोत संरक्षण
- एक घर, एक धारा, एक चर्पी
- सम्बन्धना मर्मत
- जनशक्ति उत्पादन तथा तालिम

(ख) प्रदेश सरकार सँग सहकार्यमा सम्पादन हुने ।

- अन्तर सरकार समन्वय
- आर्थिक स्रोत व्यवस्थापन ।

(ग) संघीय सरकार सँग सहकार्यमा सम्पादन हुने ।

- नीति, निर्माण गर्न सहकार्य
- खानेपानी योजना निर्माण
- प्राविधिक सहयोग
- श्रोत परिचालन
- फोहर पानीको उचित व्यवस्थापन गरि वातावरण स्वच्छ राख्न सहयोग पुऱ्याइने छ ।

४.५.८ अपेक्षित उपलब्धि

खानेपानी तथा सरसफाइ गुरुयोजना तयार भएको हुने, सबै घर परिवारमा पाइपद्वारा खानेपानी वितरण भएको हुने, सबै घरमा व्यवस्थित चर्पी हुने, भूकम्पबाट क्षति ग्रस्त प्रणालीहरूको पुनर्स्थापना भएको हुने, सरसफाइको अवस्थामा उल्लेख्य सुधार भएको हुने, बजार केन्द्रमा सार्वजनिक शौचालयको निर्माण भएको हुने छ ।

परिच्छद (५) भौतिक पूर्वाधार क्षेत्र

भौतिक पूर्वाधार समग्र विकासलाई अग्रता तर्फ ढोच्याउन, सेवा प्रवाहलाई सहज तुल्याउन र जीवन यापनलाई सहज वनाउनका लागि महत्व पूर्ण आधार हो। यस क्षेत्र अन्तर्गत निम्न उपक्षेत्रहरू समावेश गरिएका छन्।

- (क) स्थानीय यातायात
- (ख) आवास भवन तथा बस्ती विकास
- (ग) सिचाई तथा नदी नियन्त्रण
- (ड) ऊर्जा
- (च) सूचना तथा सञ्चार

५.१ स्थानीय यातायात

५.१.१ पृष्ठभूमि

विकासका पूर्वाधार मध्ये यातायात सबै भन्दा महत्वपूर्ण पूर्वाधार मानिन्छ। स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐनले स्थानीय सडक, ग्रामीण सडक, कृषि सडक र स्थानीय यातायात व्यवस्थापनको जिम्मेवारी स्थानीय सरकारलाई प्रदान गरेको छ। यस गाउँपालिकामा रणनीतिक सडक अन्तर्गत आरुघाट-लार्केपास सडक १३५ कि.मि. निर्माणाधिन छ। प्रदेश स्तरका सडकमा क्रमशः वारपाक-लापराक-गुम्दा-माघीखोला सडक २०.१९ कि.मी., गुप्ती भञ्ज्याड-जगत सडक ३४.५ कि.मि., गुम्दा-पौटु-लापुवेसी सडक १९.४५ कि.मि., मान्वु-काशीगाउँ-केरौजा सडक २६.९१, काशीगाउँ-केरौजा-माघीखोला-हुलचुक ६.६ कि.मि. गरी करिव ११५ कि.मि. सडक निर्माणाधिन अवस्थामा रहेका छन्। यस गाउँपालिकामा हाल ४ वटा वडामा (४,५,६,७) विभिन्न सडक सञ्जालले छोएको छ। १५८ कि.मि. सडक निर्माण सम्पन्न भए पछि सबै वडा सडक सञ्जालमा जोडिने छन्, गाउँपालिकामा भोलुङ्गे पुल २४ वटा, क्यान्टि लिभर पुल १, ट्रस्ट ब्रीज १० र काठेपुल १० वटा रहनका साथै २७८ कि.मि. घोडोटोबाटो रहेको छ।

५.१.२ प्रमुख समस्याहरू

कच्ची र मौसमी सडक मात्र रहनु, महत्वपूर्ण पर्यटकीय तथा धार्मिक, साँस्कृतिक स्थलहरूसम्म सडकको पहुँच नहुनु, प्रारम्भिक अध्ययन डिजाइन विना नै सडक खोल्ने प्रवृत्ति बढादो, धेरै सडकको शुरुवात भए तापनि अत्यन्तै न्यून कार्य प्रगति हुनु, न्यूनतम मापदण्ड अनुसारको पदयात्रा मार्ग नहुनु, सडक सञ्जालबाट प्रभावित पर्यटकीय पदयात्रा मार्गको वैकल्पिक व्यवस्था नहुनु, अवश्यक्ता अनुसार भोलुङ्गे पुल नहुनु, सडक सञ्जालको अभावमा ग्रामिण भेगमा आर्थिक कृयाकलाप न्यून हुनु आदि प्रमुख समस्या रहेका छन्।

५.१.३ अवसर र चुनौती

(क) अवसर

उत्तर दक्षिण नाका सँग जोड्ने रणनीतिक सडक निर्माणाधीन रहनु, रणनीतिक सडकलाई आधार मानी अन्य शाखा सडकहरू निर्माणाधीन रहनु, विभिन्न संघ संस्थाहरूले ग्रामिण यातायात क्षेत्र खासगरी भोलुङ्गे पुल निर्माणमा सहयोग पुयाउनु, चार वटा पद मार्ग (घोडोटो) निर्माणाधीन रहनु, यातायात पूर्वाधार विकास संघ, प्रदेश र स्थानीय तह गरी तीनै तहका सरकारको उच्च प्राथमिकतामा कार्य सञ्जालनमा रहनु, थप ३ भो.पु. निर्माणाधीन रहनु, यातायात प्रणालीमा आम नागरिकको चासो र प्राथमिकतामा हुनु आदि यस क्षेत्रका प्रमुख अवसर हुन्।

(ख) चुनौती

निर्माणाधीन सडकहरू सम्पन्न गर्नु, वडा केन्द्रहरू, महत्वपूर्ण टोल बस्तीहरू र पर्यटकीय केन्द्रसम्म सडक पुयाउनु, वैकल्पिक पदमार्गहरू निर्माण गर्नु, सडक पुल निर्मा गर्नु, भूकम्पबाट क्षति ग्रस्त सम्प्रचनाहरू पुनर्निर्माण गर्नु, पदमार्गहरू स्तरोन्नति गरी मापदण्ड अनुसार वनाउनु, निर्मित सडकहरूको स्तरोन्नति गर्नु, अध्ययन नगरी जथाभावी सडक खोल्ने प्रवृत्ति रोक्नु आदि यस क्षेत्रका प्रमुख चुनौती हुन्।

५.१.४. उद्देश्य

गाउँपालिका केन्द्र, वडाकेन्द्र र महत्वपूर्ण स्थानमा सडक यातायातको पहुँच पुर्याउनु ।

५.१.५ रणनीति

१. गाउँपालिका केन्द्रबाट सबै वडाकेन्द्र र महत्वपूर्ण स्थानमा सर्वयाम सडक सञ्जालको विस्तार गर्ने ।
२. मौजुदा सडकहरूको स्तरोन्नति र नियमित मर्मत सम्भार गरी सर्वयाम सुचारु गर्ने ।
३. वैकल्पिक पर्यटन पद मार्ग निर्माण र सञ्चालित पद मार्गहरूको मापदण्ड अनुसार स्तरोन्नति र मर्मत सम्भार गर्ने ।

५.१.६ कार्यनीति

रणनीति १: गाउँपालिका केन्द्रबाट सबै वडा केन्द्र र महत्वपूर्ण स्थानमा सर्वयाम सडक सञ्जालको विस्तार गर्ने ।

१. धार्चे सडक गुरु योजना तर्जुमा गरी कार्यान्वयन गरिने छ ।
२. सबै वडा केन्द्र जोड्ने सडकहरूमा सडक सञ्जाल विस्तार गरी सर्वयाम बनाइने छ ।
३. नयां सडक निर्माण गर्दा प्राविधिक अध्ययन गरेर मात्र निर्माण गरिने छ ।
४. सडक निर्माण गर्दा वातावरण मैत्री, विपद् प्रतिरोधी अवधारणा अवलम्बन गरिने छ ।
५. सडक निर्माण गर्दा ठुला मेसिनको प्रयोगलाई निरुत्साहित गरिने छ ।
६. स्थानीय साधन, श्रोत र सीपको अत्यधिक उपयोग गरी ग्रामीण रोजगारी सृजना गरिने छ ।
७. सडक, पुल तथ झोलुङ्गे पुल निर्माण गर्दा गुणस्तरीयता कायम गर्न निर्माण व्यवस्थाले नै आयोजना हस्तान्तरण भएको कम्तीमा ५ वर्ष सम्म मर्मत सम्भार समेत गर्ने गरी ठेक्का व्यवस्थापन गरिने छ ।
८. गाउँपालिका स्तरीय सडकको सडक सिमांकन उल्लेख्य गरी राजपत्रमा प्रकाशित गरिने छ ।

रणनीति २: मौजुदा सडकहरूको स्तरोन्नति र नियमित मर्मत सम्भार गरी सर्वयाम सुचारु गर्ने ।

१. सञ्चालित सडकहरू स्तरोन्नति र नियमित मर्मत सम्भारको व्यवस्था गरिने छ ।
२. सडकको दीगो व्यवस्थापनका लागि स्थानीय सडक उपभोक्ता समितिलाई जिम्मेवार बनाइने छ ।
३. सडक मर्मत सम्भार कोष खडा गरी स्थानीय सडक यातायात शुल्क, सडक वोर्डबाट प्राप्त रकम समेत यसमा जम्मा गरिने छ ।
४. सडकको दायाँ वायाँ फलफूल, अम्प्रिसो, डाले घाँस आदि वायो इन्जिनियरिङ प्लाण्ट लगाई स्थानीय समुदायको आय आर्जन सँग आवद्ध गराइने छ ।
५. भूकम्प तथा अन्य विपद्वाट क्षति भएका यातायात सम्बन्धनाहरूको प्राथमिकताका साथ पूनर्स्थापना गरिनेछ ।
६. वस्तीबाट बढीमा एक घण्टाको फेरोमा आवत जावतको सुविधा पुग्ने गरी थप झोलुङ्गे पुलको निर्माण गरिने छ ।
७. झोलुङ्गे पुलहरूको नियमित मर्मत सम्भार गरिने छ ।

रणनीति ३: वैकल्पिक पर्यटकीय पदमार्ग निर्माण र सञ्चालित पदमार्गहरूको मापदण्ड अनुसार स्तरोन्नति र मर्मत सम्भार गर्ने ।

१. मोटोरबाटोबाट विस्थापित मनाश्लु पदमार्गको विकल्पमा अर्को पद मार्ग अध्ययन र निर्माणको लागि पर्यटन वोर्ड, प्रदेश सरकार र अन्तर स्थानीय तह समन्वय गरिने छ ।
२. भूकम्पको केन्द्र विन्दुसम्म जाने तथा अन्य महत्वपूर्ण पर्यटकीय स्थल जोड्ने नयाँ पद मार्ग निर्माण गरिने छ ।
३. भूकम्पबाट क्षति भएका पद मार्गहरूको स्तरोन्नति र मर्मत सम्भार गरिने छ ।
४. मौजुदा पद मार्गहरूको स्तरोन्नति, नियमित मर्मत सम्भार एवं दिगो व्यवस्थापनका लागि स्थानीय समुदायलाई जिम्मेवार बनाइनेछ ।
५. आवश्यकता अनुसार झोलुङ्गे पुल र अन्य पुल पुलेसाको निर्माण र नियमित मर्मत सम्भार गरिनेछ ।

५.१.७ प्रमुख कार्यक्रमहरू

क. स्थानीय तह आफैले सम्पादन गर्ने

- गुरु योजना तर्जुमा तर्जुमा ।
- सबै वडा केन्द्र जोड्ने सडकहरूमा सडक सञ्जाल विस्तार
- वातावरण मैत्री विपद् प्रतिरोधी

- अवधारणा अवलम्बन
- सडक सिमाङ्गन उल्लेख गरी राजपत्रमा प्रकाशन
- सडक स्तरोन्नति र नियमित मर्मत सम्भार
- सडक मर्मत सम्भार कोष
- भूकम्प तथा अन्य विपद्वाट क्षति भएका यातायात संरचनाहरूको पूनर्स्थापना
- वैकल्पिक पद मार्गको निर्माण

ख. प्रदेश सरकार सँगको सहकार्यमा सम्पादन गर्ने

- प्रादेशीक सडक निर्माण,
- पर्यटकीय पदमार्ग निर्माण,
- अन्तर सरकार, अन्तर निकाय समन्वय,

ग. संघीय सरकार सँगको सहकार्यमा सम्पादन गर्ने

- रणनीतिक सडकहरूको निर्माण,
- २५ मिटर भन्दा ठुला पुलहरू निर्माण,
- भूकम्पबाट क्षति ग्रस्त सम्प्रचनाहरूको पूनर्स्थापन,
- सडक यातायात सम्बन्धी नीति नीर्माण,
- पर्यटकीय पदमार्गहरू,

५.१.८ अपेक्षित उपलब्धि

गाउँपालिका यातायात गुरुयोजना निर्माण भई कार्यान्वयन भएको हुने, सडकको मापदण्ड (सडक क्षेत्र) निर्धारित भएको हुने, सबै वडा केन्द्रसम्म सडकको पहुँच सर्वयाम भएको हुने, झोलुङ्गे पुलको संख्या ३५ वटा, ट्रस्विज २० वटा, क्याण्टी लिभर पुल २ वटा पुगेको हुने, मनास्लु वैकल्पिक पदमार्ग अध्ययन भई निर्माणको चरणमा पुगेको हुने, सडक तथा पदमार्गहरू नियमित मर्मत सम्भार भएको हुने, मर्मत सम्भार कोष स्थापना भएको हुने आदि ।

५.२ आवास, भवन तथा वस्ती विकास

५.२.१ पृष्ठभूमि

आवास मानव जीवनको आधारभूत आवश्यकता हो । स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐनले संघीय तथा प्रदेश कानूनको अधीनमा रही सुरक्षित वस्ती विकास र भवन निर्माण सम्बन्धी नीति, योजना तथा कार्यक्रम तर्जुमा, कार्यान्वयन, अनुगमन, नियमन र मूल्यांकन गर्ने तथा सरकारी भवन, विद्यालय, सामुदायिक भवन, सभागृह र अन्य सार्वजनिक भवन तथा संरचनाको निर्माण, मर्मत सम्भार, सञ्चालन र व्यवस्थापनको जिम्मा स्थानीय सरकारलाई दिएको छ । यस गाउँपालिकामा ३९३२ घरपरिवार मध्ये १०४ परिवारको आफ्नो घर नभएको, घरको वनावटको आधारमा हेर्दा ७४ प्रतिशत माटोवाट, २४ प्रतिशत सिमेण्ट जडित र ३ प्रतिशत काठ अदिवाट निर्माण भएको देखिन्छ । घरको छानाको आधारमा हेर्दा ८५ प्रतिशत जस्ता, ६ प्रतिशत काठ, ६ प्रतिशत टायल तथा ढुङ्गा, २ प्रतिशत आर.सी.सी. बाँकी खर तथा माटोको छाना भएको देखिन्छ । १८६६ वटा घर भूकम्प प्रतिरोधी मापदण्ड अनुसार निर्माण भएको देखिन्छ ।

५.२.२ प्रमुख समस्या

गाउँपालिका तथा वडा कार्यालयहरूको आफ्नो भवन नभएको, भवन आचार संहिता लागु नभएको, असुरक्षित तथा जोखिमयुक्त स्थानमा वस्तीहरू भएको, व्यवस्थित वस्ती विकास नभएको, नयाँ वस्ती निर्माण गर्दा मौलिकपना लोप हुँदै गएको आदि प्रमुख समस्या हुन् ।

५.२.३ अवसर र चुनौती

(क) अवसर

स्थानीय निर्माण सामग्रीको उपलब्धता, राष्ट्रिय पुनर्निर्माण प्राधिकरण र अन्य संघ संस्थाबाट भूकम्पबाट क्षति ग्रस्त भवन तथा संरचनाहरूको पुनर्निर्माण तथा पूनर्स्थापन कार्य सञ्चालनमा रहेको, गाउँपालिकाको गठन सँगै पुनर्निर्माण योजना निर्माण र

कार्यान्वयन प्रारम्भ भएकोले नयाँ एकीकृत कार्यालय भवन, विद्यालय, स्वास्थ्य संस्था तथा वस्ती विकासको सम्भावना भएको, स्थानीय रोजगारी र सेवा सुविधा विस्तारको सम्भावना रहेको आदि प्रमुख अवसरका रूपमा रहेका छन्।

(ख) चुनौती

जोखिम युक्त क्षेत्रको वस्तीलाई सुरक्षित स्थानमा स्थानान्तरण गर्नु, भूकम्पबाट क्षति ग्रस्त सम्प्रचनाको पूनर्स्थापन सम्पन्न गर्नु, वाल र महिला मैत्री भौतिक सामाजिक सम्प्रचनाहरू निर्माण गर्नु, भवन आचार संहिता लागु गर्नु, नयाँ भवन निर्माणमा मौलिकपना कायम राख्नु आदि प्रमुख चुनौतीका रूपमा रहेका छन्।

५.२.४. उद्देश्य

सुरक्षित आवास, भवन र वस्ती विकास गर्नु।

५.२.५ रणनीति

१. न्यूनतम पूर्वाधार सहितको एकीकृत वस्ती विकास गर्ने,
२. सुरक्षित आवास तथा भवनहरू निर्माण गर्ने,

५.२.६ कार्यनीति

रणनीति १: न्यूनतम पूर्वाधार सहितको एकीकृत वस्ती विकास गर्ने,

१. वस्ती विकास योजना बनाई लागु गरिने छ,
२. जोखिम युक्त वस्तीहरूको पहिचान तथा नक्साङ्काश गरिने छ,
३. छारिएर रहेका एवं जोखिममा परेका वस्तीहरूलाई एकीकृत वस्तीमा स्थानान्तरण गर्न प्रोत्साहन गरिनेछ,
४. एकीकृत वस्तीमा खानेपानी, चर्पी, विद्युत, सडक जस्ता न्यूनतम आवश्यक पूर्वाधार सुनिश्चित गरिनेछ,
५. अति विपन्न वर्ग, विस्थापित, परिवारबाट एकिलाएका, द्वन्द्व पीडित तथा लोपोन्मुख जातिका लागि सहुलियत आवास कार्यक्रम सञ्चालन गरिने छ,

रणनीति २: सुरक्षित आवास तथा भवनहरू निर्माण गर्ने।

१. स्थानीय आवश्यकता अनुसारको भवन आचार संहिता तर्जुमा गरी लागु गरिने छ,
२. सरकारी भवनहरू निर्माण गर्दा सके सम्म एकै स्थानमा निर्माण गरिने छ,
३. सरकारी तथा सार्वजनिक भवनहरू वाल, महिला तथा अपाङ्गता मैत्री वनाइने छ,
४. भूकम्पबाट क्षति भएका निजी आवास तथा सरकारी एवं सार्वजनिक भवनहरू यथाशीघ्र पुनर्निर्माण सम्पन्न गरिने छ।

५.२.७ प्रमुख कार्यक्रम

(क) गाउँपालिका आफैले गर्ने

- वस्ती विकास योजना
- भवन आचार संहिता
- सरकारी तथा सार्वजनिक भवनहरू निर्माण

(ख) प्रदेश सरकारको समन्वयमा गर्ने

- अन्तर सरकार र निकाय समन्वय
- वस्ती विकास र सेवा विस्तार।

(ग) संघीय सरकारको समन्वयमा गर्ने

- नीति र मापदण्ड निर्धारण
- पुनर्निर्माण र पूनर्स्थापना
- विपन्न वर्ग आवास

५.२.८ अपेक्षित उपलब्धि

भूकम्पबाट क्षतिग्रस्त निजी भवन तथा सार्वजनिक सम्प्रचनाहरूको शत प्रतिशत पुनर्निर्माण भएको हुने, एकीकृत वस्तीहरूमा न्यूनतम आधारभूत सेवा पुगेको हुने, भवन आचार संहिता निर्माण भई कार्यान्वयन भएको हुने, मापदण्ड अनुसार बनेका निजी

आवास ९० प्रतिशत पुगेको हुने, विपन्न वर्ग आवास योजना कार्यान्वयनमा आएको हुने, सार्वजनिक तथा सरकारी भवनहरू वाल, महिला र अपाङ्गमैत्री निर्माण भएको हुनेछ ।

५.३ सिचाइ तथा नदी नियन्त्रण

५.३.१ पृष्ठभूमि

सिचाइ कृषि उत्पादनका लागि अत्यावश्यक पूर्वाधार हो । यस गाउँपालिकामा अविरल पानी वग्ने १२ वटा खोला तथा नदीहरू रहेका छन् । सिचाइको अवस्था हेर्दा कृषि योग्य जमिन ६४२० हेक्टर मध्ये २८६० हेक्टर मात्र सिचाइ योग्य जमिन रहेको छ । भने जम्मा ७८ हेक्टर क्षेत्रफलमा मात्र सिचाइ सुविधा पुगेको छ । यस गाउँपालिकामा नदीजन्य प्रकोपबाट वर्षेनी क्षति हुने गरेको छ, यसमा पनि माछा खोला, वुढीगण्डकी, नौली खोलाबाट बढी क्षति हुने गरेको छ । वातावरणीय पक्षको अध्ययन वीनाको अनियन्त्रित पूर्वाधार विकासले पैरोको समस्या भनभन बढ़दै गएको छ ।

५.३.२ प्रमुख समस्या

सिचाइ सुविधा नहुनु, नदीजन्य प्रकोप बढ़दै जानु, नयाँ प्रविधिमा आधारित सिचाइ योजनाको विस्तार नहुनु आदि प्रमुख समस्या हुन् ।

५.३.३ अवसर तथा चुनौती

(क) अवसर

पच्याप्त पानको श्रोत हुनु, थोरै पानीले पुग्ने माटोको प्रकृति हुनु, यातायातको विस्तार सँगै सिचाइ र नदी नियन्त्रण पूर्वाधार विकास गर्न सहज हुनु, कृषि योग्य भूमिको पच्याप्तता, गाउँपालिकाको प्राकृतिक श्रोत र स्थानीय तहको अधिकारमा रहनु आदि प्रमुख अवसर हुन् ।

(ख) चुनौती

सिचाइ सुविधा विस्तार गर्नु, पानीजन्य प्रकोप नियन्त्रण गर्नु प्रमुख चुनौती हुनु आदि यस क्षेत्रका प्रमुख चुनौती हुन् ।

५.३.४ उद्देश्य

१. कृषि योग्य जमिनमा सिचाइ सुविधा पुऱ्याउनु,
२. पानीजन्य प्रकोप व्यवस्थापन गर्नु ।

५.३.५ रणनीति

१. परम्परागत तथा नयाँ सिचाइ प्रणालीको विकास गरी कृषि योग्य भूमिमा सिचाइ सुविधा विस्तार गर्ने ।
२. नदी तथा पहिरो नियन्त्रण गरी धन जनको क्षति न्यूनीकरण गर्ने ।

५.३.६ कार्यनीति

रणनीति १: परम्परागत तथा नयाँ सिचाइ प्रणालीको विकास गरी कृषि योग्य भूमिमा सिचाइ सुविधा विस्तार गर्ने ।

१. नदीहरूबाट सम्भाव्यताका आधारमा सतह सिचाइ सम्बन्धित क्रमश निर्माण गर्दै सिचाइ सुविधा बढाउदै लिग्ने छ,
२. सिचाइको सम्भाव्यता हेरी प्लाष्टिक पोखरी, थोपा सिचाइ, स्प्रिङ्कल जस्ता नयाँ प्रविधिमा आधारित सिचाइ सुविधाको विस्तार गरिने छ,
३. सिचाइ आयोजना निर्माणमा स्थानीय श्रोत, साधन र सीप प्रयोगलाई प्राथमिकता दिइने छ,
४. सिचाइ आयोजना निर्माण र व्यवस्थापनमा स्थानीय उपभोक्ता समितिको क्षमता विकास गरी सक्रिय बनाइने छ,
५. भूकम्प तथा पराकम्पबाट भएको खोला मुहान, सिचाइ सम्बन्धित आदिको पुनर्निर्माण गरिने छ,

रणनीति २ : नदी तथा पहिरो नियन्त्रण गरी धनजनको क्षति न्यूनीकरण गर्ने ।

१. नदी तथा पहिरो जोखिम अध्ययन गरी नक्साङ्गन गरिने छ,
२. नदी तथा पहिरोबाट उच्च जोखिममा रहेका क्षेत्रहरूमा प्राथमिकताका आधारमा क्रमश व्यवस्थापन गर्दै लिग्ने छ,
३. नदीजन्य प्रकोप नियन्त्रणमा सके सम्म स्थानीय सीप र प्रविधिको उपयोग गरिने छ,
४. नदीजन्य प्रकोप व्यवस्थापनमा स्थानीय सरोकारवालाहरूको सहभागितामा वायो इञ्जिनियरिङ लगायतका प्रविधिहरूको प्रयोगमा प्राथमिकता दिइने छ,
५. नदी किनारको बन संरक्षण गर्नुका साथै आवश्यकता अनुसार वृक्षरोपण गरिने छ,

५.३.७ प्रमुख कार्यक्रम

(क) गाउँपालिका आफैले गर्ने

- सतह सिचाइ
- नयाँ प्रविधिमा आधारित सिचाइ
- क्षमता विकास
- नदी नियन्त्रण
- वायो इंजिनियरिङ तथा नदी किनारमा वृक्षरोपण

(ख) प्रदेश सरकारको समन्वयमा सम्पादन गर्ने

- प्रदेश स्तरीय सतह सिचाइ प्रणाली
- नदी नियन्त्रण कार्यक्रम
- समन्वय

(ग) संघीय सरकारको समन्वयमा गरिने

- नीति निर्माण
- सतह सिचाइ
- नदी नियन्त्रण गुरुयोजना तयारी
- ठुला पहिरो व्यवस्थापन
- पुनर्निर्माण ।

५.३.८ अपेक्षित उपलब्धि

२५० हेक्टर जमिनमा सिचाइ सुविधा पुगेको हुने, ४ वटा उप-जलाधार क्षेत्र संरक्षण भएको हुने, १०० वटा नयाँ प्रविधिमा आधारित सिचाइ अयोजना निर्माण भएको हुने, कमतिमा ४ वटा सतह सिचाइ सम्बन्धित निर्माण भएको हुने, भूकम्पबाट क्षति ग्रस्त सिचाइ प्रणालीहरूको पूनर्स्थापन भएको हुने, जल उपयोग गुरुयोजना निर्माण भई कार्यान्वयनमा आएको हुने, नदी जन्य प्रकोप नक्साङ्कान भएको हुने छ ।

५.४ विद्युत तथा वैकल्पिक ऊर्जा

५.४.१ पृष्ठभूमि

आम नागरिकको जिवनलाई सरल र सहज बनाउन र आर्थिक तथा सामाजिक विकास गर्न विद्युत तथा ऊर्जाको महत्वपूर्ण स्थान छ । संविधानले साना जल विद्युत र वैकल्पिक ऊर्जा स्थानीय सरकारको अधिकार सूचीमा राखेको छ । यस गाउँपालिका हालसम्म केन्द्रीय विद्युत प्रसारणमा जोडिएको छैन । गाउँपालिकामा स्थानीय माइक्रो हाइड्रो उत्पादनबाट ८८.५ र सोलारबाट १०.५३ गरी कुल ९९.५ प्रतिशत घर धूरीमा विद्युत सुविधा पुगेको छ । यहाँ १२ वटा माइक्रो हाइड्रो सञ्चालन भईहेकोमा ६ वटा भूकम्पबाट क्षति हुन गई हाल ६ वटामात्र सञ्चालनमा रहेका छन । वडा नं ५ र ७ मा सोलारबाट विद्युत वितरण भएको छ । यस गाउँपालिकामा करिव ९८ प्रतिशत जनताले इन्धनको रूपमा दाउरा र २ प्रतिशतले एल.पी. ग्रास प्रयोग गरेको देखिन्छ ।

५.४.२ प्रमुख समस्या

राष्ट्रिय प्रसारण लाइन नपुगेको, भूकम्पबाट माइक्रो हाइड्रोको संरचनाहरू क्षति भएको, विद्युतको प्रयोग प्रकाशको प्रयोजनको लागि मात्र रहेको, १२ वटा खोला तथा पर्याप्त पानीको श्रोत भएर पनि यसको उपयोग हुन नसकेको, जल विद्युतमा अपेक्षित रूपमा वाह्य लगानी आकर्षित हुन नसक्नु, इन्धनको श्रोतको रूपमा दाउराको प्रयोगले गर्दा बनमा अत्याधिक चाप परेको आदि प्रमुख समस्या हुन ।

५.४.३ अवसर र चुनौती

(क) अवसर

वुढीगण्डकी लगायत १२ वटा खोला तथा नदीहरू विद्यमान रहेको, माइक्रो हाइड्रो र सोलरबाट ९९ प्रतिशत भन्दा बढी प्रकाशको प्रयोजनको लागि ऊर्जा प्राप्त गरेको, राष्ट्रिय प्रसारण लाइन सँग जोडिने क्रममा रहेको, लगानी अनुकूल नीति रहेको आदि अवसरको रूपमा रहेका छन ।

(ख) चुनौती

राष्ट्रिय प्रसारण लाइनमा आवद्ध गर्नु, स्थानीय उत्पादित ससाना विद्युत प्रणालीलाई राष्ट्रिय प्रणालीमा जोड्नु, इन्धनका रूपमा विद्युतको प्रयोग बढाउनु, भूकम्पबाट क्षति ग्रस्त विद्युत सम्प्रचनाको पुर्नस्थापना गर्नु, विद्युत क्षेत्रमा लगानी बढाउनु आदि प्रमुख चुनौती हुन्।

५.४.४ उद्देश्य

सबै घर धुरीमा भरपदो विद्युत सुविधा पुऱ्याई आय र रोजगारीमा आवद्ध गर्ने।

५.४.५ रणनीति

१. विद्युत उत्पादन क्षमता र उपयोग बढाउने।

२. क्षति ग्रस्त सम्प्रचनाको पूनर्स्थापन गर्ने।

५.४.६ कार्यनीति

रणनीति १: विद्युत उत्पादन क्षमता र उपयोग बढाउने।

१. संघीय र प्रादेशिक सरकार र निजी क्षेत्र सँगको समन्वय र सहकार्यमा विद्युत उत्पादनको संभाव्यता अध्ययन गरिने छ।

२. राष्ट्रिय प्रसारण लाइन सँग शीघ्र जोड्न संघीय सरकार सँग समन्वय गरिने छ,

३. सञ्चालित माइक्रो हाइड्रोलाई पूर्ण क्षमतामा उपयोग गरिने छ।

४. विद्युतको उपयोगलाई लघु तथा घरेलु उद्योग सँग आवद्ध गरिने छ,

५. हाल उत्पादित विद्युतलाई राष्ट्रिय प्रसारणमा आवद्ध गर्न विद्युत प्राधिकरण सँग समन्वय गरिने छ,

६. दाउराको विकल्पको रूपमा विद्युतको प्रयोगलाई बढाउन प्रोत्साहन गरिने छ,

रणनीति २: क्षतिग्रस्त सम्प्रचनाको पूनर्स्थापन गर्ने।

१. राष्ट्रिय पुनर्निर्माण प्राधिकरण तथा अन्य संस्थाहरूबाट भै रहेको पुनर्निर्माण कार्यलाई गति दिई शीघ्र सम्पन्न गर्न सहजीकरण गरिने छ।

५.४.७ प्रमुख कार्यक्रम

(क) गाउँपालिका आफैले गर्ने

- नीति निर्माण गर्ने,
- क्षति ग्रस्त सम्प्रचना निर्माणमा सहजीकरण गर्ने
- समन्वय गर्ने।

(ख) प्रादेशिक सरकारको समन्वयमा गर्ने

- सम्भाव्यता अध्ययन गर्ने
- समन्वय गर्ने

(ग) संघीय सरकारको समन्वयमा गर्ने

- भूकम्पबाट क्षति ग्रस्त सम्प्रचनाहरूको पुर्नस्थापन गर्ने,
- लगानी जुटाउने
- राष्ट्रिय प्रसारण लाईन पुऱ्याउने
- नीति निर्माण गर्ने

५.४.८ अपेक्षित उपलब्धि

राष्ट्रिय प्रसारण लाइन पुरेको हुने, क्षति ग्रस्त माइक्रो हाइड्रोको पूर्ण रूपमा मर्मत भई सञ्चालन आएका हुने, स्थानीय स्तरमा उत्पादित विद्युतलाई राष्ट्रिय प्रसारण लाइनमा आवद्ध गरिएको हुने, इन्धनको रूपमा विद्युतको प्रयोग गर्ने परिवार ११ प्रतिशत पुरेको हुने छ।

५.५ सूचना तथा सञ्चार

५.५.१ पृष्ठभूमि

सूचना तथा सञ्चार मानव जीवनको अभिन्न अङ्गको रूपमा स्थापित भएको छ। संविधानले सूचना सम्बन्धी हकलाई मौलिक हकको रूपमा व्यवस्थित गरेको छ। यस गाउँपालिकामा ल्याण्ड लाइन टेलिफोन सेवा पहुँच नपुरेको, ६५.८ प्रतिशत मोबाइल

सेवा, करिव २५ प्रतिशत टेलिभिजन, ११ प्रतिशत रेडियो, १ प्रतिशतले कम्प्युटर र ०.२ प्रतिशतले इन्टरनेट सेवाको प्रयोग गरेको देखिन्छ ।

५.५.२ प्रमुख समस्या

गाउँपालिकामा ल्याण्ड लाइन टेलिफोन सेवा नपुगेको, मोबाइल करिव ६६ प्रतिशतमा मात्र रहेको, टावरहरूको समुचित व्यवस्था नरहेको कारणले इन्टरनेट र मोबाइल सेवा समेत भर पर्दै नभएको, स्थानीय पत्रपत्रिका प्रकाशन हुने नगरेको, अफिसको वेब साइट सुचारु हुन नसकेको आदि प्रमुख समस्या रहेका छन् ।

५.५.३ अवसर र चुनौती

(क) अवसर

मोबाइल सेवाको पहुँच पुगेको, टेलिभिजन र रेडियोलाई सञ्चार माध्यमको रूपमा प्रयोग वढौं गएको, इन्टरनेट तथा WiFi को प्रयोग वढौं गएको, स्थानीय सरकार जनताको प्राथमिकताको विषय भएको, सरकार आधारभूत सेवामा नागरिकको पहुँच बढाउन सूचना प्रविधिको प्रयोग गर्ने नीति रहेको, गाउँपालिका कार्यालय र वडा कार्यालयलाई सूचना प्रविधि मैत्री बनाउने नीति रहेको, गाउँपालिका कार्यालय वेब साइटको व्यवस्था रहेको आदि प्रमुख अवसर हुन ।

(ख) चुनौती

सञ्चारका सबै प्रविधि सँगको व्यवस्थित पहुँच स्थापित गर्नु, टेलिफोन टावरहरू विस्तार गर्नु, इन्टरने र वाइफाईको प्रयोगमा वृद्धि गराउनु, आदि प्रमुख चुनौती हुन ।

५.५.४ उद्देश्य

भर पर्दै सञ्चार सुविधाको विस्तार गरी नागरिकको पहुँच बढाउनु ।

५.५.५ रणनीति

सबै प्रकारका सञ्चार सुविधाको सबै वडा र वस्तीसम्म विस्तार गर्ने ।

५.५.६ कार्यनीति

- सबैको पहुँच पुग्ने गरी मोबायल, इन्टरनेटको र वाईफाईको लागि टावर तथा अन्य पूर्वाधारको निर्माण गर्न पहल गरिने छ ।
- गाउँपालिका तथा सबै शाखा र वडा कार्यालयसम्म विद्युतीय सूचना पूर्वाधारको व्यवस्था गरिने छ ।
- धार्चे सामुदायिक एफ.एम सञ्चालन गर्ने प्रोत्साहित गरिने छ ।
- स्थानीय पत्र पत्रिका प्रकाशन गर्ने प्रोत्साहित गरिने छ ।

५.५.७ प्रमुख कार्यक्रम

(क) गाउँपालिकाले गर्ने

- समुदायिक एफ.एम र स्थानीय पत्रिका प्रकाशनमा सहजीकरण,
- विद्युतीय सूचना पूर्वाधार निर्माण,

(ख) प्रदेश सरकारको समन्वयमा गर्ने

- विद्युतीय सूचना पूर्वाधार निर्माण
- नीति निर्माण,

(ग) संघीय सरकारको समन्वयमा गर्ने

- टावरहरूको निर्माण
- सूचना हाइबे निर्माण
- नीति निर्माण,

५.५.८ अपेक्षित उपलब्धि

सबै नागरिकमा वाइफाई, इन्टरनेट तथा मोबाइलको गुणस्तरीय सेवामा पहुँच पुगेको हुने, गाउँपालिका र वडा तहसम्म सूचना पूर्वाधार निर्माण भएको हुने, कम्तीमा एक सामुदायिक एफ.एम सञ्चालन र स्थानीय पत्रिका प्रकाशन भएको हुने ।

परिच्छेद (६) वन, वातावरण तथा विपद् व्यवस्थापन

यस अन्तर्गत देहायका विषय समावेश गरिएका छन्:

- (क) वन तथा वातावरण
- (ख) विपद् व्यवस्थापन

६.१ वन तथा वातावरण

६.१.१ पृष्ठभूमि

मानव जीवनको वन तथा वातावरण सँग अन्योन्याश्रित सम्बन्ध छ। नेपालको संविधानले स्वच्छ वातावरणको हक प्रदान गर्दै विकास र वातावरण वीच सन्तुलन गर्ने गरी कानून वनाउने कुरा उल्लेख गरेको छ। स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐनले वन, जङ्गल, वातावरण, पर्यावरण, जलाधार र जैविक विविधता जस्ता विषयको स्थानीय नीति, कानून, योजना, मापदण्ड वनाई कार्यान्वयन गर्ने अधिकार स्थानीय तहलाई प्रदान गरेको छ। यस गाउँपालिकामा वन जङ्गलले ढाकेको जमिन करिव ३७ प्रतिशत, पानी र हिउँले ढाकेको क्षेत्र करिव ३ प्रतिशत, घाँस तथा भाडी २० प्रतिशत र चट्टान र बाँझो जमिन ३० र कृषि योग्य जमिन करिव १० प्रतिशत रहेको छ। यस गाउँपालिकामा ४ वटा उप (जलाधार क्षेत्र, २४ वटा सामुदायिक वन, छन भने पारिवारिक स्तरमा ड्रमको प्रयोग गरी फोहोर घटाउने, पुन प्रयोग गर्ने र प्रशोधन गर्ने नीति लिइएको छ। यो गाउँपालिका जैविक विविधताले भरिएको हो। याहाँ विभिन्न प्रकारका जनावर, चराचुरुङ्गी पुतली तथा जीवजन्तुहरू सहित विविध प्रजातिका बोटबिरुवाहरू जस्तै पाँच औंले, यार्सा गुम्बा, जटामसी, चिराइतो, सुगन्धवाल, वन लसुन जस्ता वहमूल्य जडिवुट्टी देखि सालको जङ्गल समेत रहेको छ। यस गाउँपालिकामा इन्धनको रूपमा दाउराको प्रयोग गर्ने घर परिवार ९७ प्रतिशत, एल.पि.ग्यास प्रयोग गर्ने २.५२ प्रतिशत र बाँकी अन्य रहेका छन।

६.१.२ प्रमुख समस्या

जनचेतनाको कमी, उचित व्यवस्थापनको अभाव, इन्धन आपूर्ति तथा विकास गतिविधि सञ्चालन आदि कारणले वन क्षेत्र विनाश बढाई जानु, जलाधार व्यवस्थापन कमजोर हुनु, फोहोर मैलाको उचित व्यवस्थापन नहुँदा वातावरणीय हास बढाई जानु, जडिवुट्टी प्रशोधनको व्यवस्था नहुनु, वातावरण संरक्षण वारे जनचेतना नहुनु, जलवायु परिवर्तनको असर बढाई जानु आदि यस क्षेत्रका प्रमुख समस्या हुन।

६.१.३ अवसर र चुनौती

(क) अवसर

वन तथा वातावरण गाउँपालिकाको प्राथमिकतामा पर्नु, वन तथा बुट्यान र भाडीले ढाकेको लगायत बाँझो जमिन प्रसस्त हुनु, नदीहरूको जलाधार क्षेत्र रहनु, सामुदायिक वनको उपस्थिति रहनु, जैविक विविधताले भरिपूर्ण हुनु, वन जडिवुट्टीहरूको उपलब्धता हुनु, फोहोर व्यवस्थापनको नीति रहनु आदि प्रमुख अवसर हुन।

(ख) चुनौती

विकास र वातावरण वीच सन्तुलन कायम गर्नु, खाली एवं बाँझो जमिनमा वृक्षरोपण गर्नु, वनमा बढाई इन्धन निर्भरता घटाउनु, प्राविधिक अध्ययन विना जथा भावी सडक निर्माण रोक्नु, जलाधार, जैविक विविधता र पानीका मुहानहरूको संरक्षण गर्नु, वन र वातावरण संरक्षणलाई आर्थिक कृयाकलाप सँग आवद्ध गर्नु, वनजन्य पैदावार तथा जडिवुट्टीहरूको उत्पादन र बजार निकासीको तथ्याङ्क नहुनु, वन जडिवुट्टीहरूको अनुसन्धान गरी व्यावसायिक उत्पादन गर्नु, वन तथा वातावरण वारे जनचेतना बढाउनु तथा यस सम्बन्धी काम गर्ने संघ संस्थाहरू वीच समन्वय र सहकार्य गर्नु आदि यस क्षेत्रका चुनौती हुन।

६.१.४ उद्देश्य

वन तथा वातावरणको संरक्षण संवर्द्धन एवं प्राकृतिक श्रोतको दीगो उपयोग गर्नु।

६.१.५ रणनीति

१. वन, जैविक विविधता तथा जलाधार क्षेत्रको संरक्षण एवं विकास गर्ने,
२. वातावरण संरक्षण गर्ने।
३. वन जङ्गल, जडिवुट्टी तथा वातावरण विकास एवं संरक्षणलाई आय र रोजगारी सँग आबद्ध गर्ने

६.१.६ कार्यनीति

रणनीति १: वन, जैविक विविधता तथा जलाधारको संरक्षण एवं विकास गर्ने,

१. वन क्षेत्रको खाली जमिन र बुट्यान क्षेत्रमा वृक्षरोपण गरी वनको क्षेत्रफल बढाइने छ,
२. अग्नि रेखा निर्माण, चोरी निकासी नियन्त्रण आदिद्वारा भैरहेको वनको प्रभावकारी संरक्षण गरिने छ,
३. वन जङ्गल संरक्षण र संवर्द्धनको लागि जनचेतना विकासलाई अभियानको रूपमा सञ्चालन गरिने छ,
४. पानीका मुहान, जलाधार क्षेत्र, जैविक विविधताको संरक्षणका लागि समुदायमा आधारित विशेष कार्यक्रम सञ्चालन गरिने छ,
५. पैहीरो क्षेत्र तथा सकडको दायाँ वाँया बायो इन्जिनियरिङ र वृक्षरोपण गरिने छ,
६. कार्वन उत्सर्जन कटौती वापतका क्षतिपूर्तिका लागि सम्बन्धित निकायमा समन्वय गरिने छ,
७. जलवायु परिवर्तन न्यूनीकरण तथा अनुकूलन सम्बन्धी जनचेतनाका लागि कार्यक्रम सञ्चालन गरिने,

रणनीति २: वातावरण संरक्षण गर्ने,

१. विकास र वातावरण वीच सन्तुलन कायम हुने गरी विकास कार्यक्रम सञ्चालन गरिने छ,
२. विकासका सम्बन्धना निर्माण गर्दा वन, जलाधार क्षेत्र तथा जैविक विविधताको सकेसम्म कम क्षति हुने गरी सञ्चालन गरिने छ। यसरी विकास कार्यक्रमबाट भएको क्षति परिपूरण हुने हदसम्म सरोकारवलाबाट परिपूरणको व्यवस्था गरिने छ।
३. प्राविधिक एवं वातावरणीय अध्ययन पूर्वाधार विकासको पूर्वशर्तको रूपमा विकास गर्दै लिगिने छ,
४. परिवार तहबाटै फोहोरको उत्पादन घटाउने, पुन प्रयोग गर्ने र प्रशोधन गर्ने नीतिलाई प्रभावकारी रूपमा कार्यान्वयन गरी स्वच्छ वातावरणको विकास गरिने छ,
५. वातावरण सम्बन्धी काम गर्ने संघ सस्था वीच प्रभावकारी समन्वय र सहकार्य गरिने छ,
६. वातावरण संरक्षण सम्बन्धी जनचेतना विकास कार्यक्रमलाई अभियानको रूपमा सञ्चालन गरिने छ,
७. सूचकहरूको आधारमा वातावरण मैत्री गाउँपालिकाको रूपमा विकास गर्दै लिगिने छ,
८. दाउराको प्रयोग घटाई घरभित्रको प्रदुषण घटाउन वैकल्पिक ऊर्जाका श्रोतहरू जस्तै धुवाँ रहित चुल्हो विद्युत, गोवर ग्याँस आदिको प्रयोगमा प्रोत्साहन गरिने छ,

रणनीति ३: वनजङ्गल, जडिवुट्टी तथा वातावरण विकास संरक्षणलाई आय र रोजगारी सँग आबद्ध गर्ने।

१. सामुदायिक वनमा जन सहभागिता र स्वामित्व वृद्धि गरी प्रभावकारी व्यवस्थापन र उपयोगबाट पशूपालन, काठ तथा काष्ठ जन्य औद्योगिक उत्पादन आदिमा उपभोक्ताहरूलाई प्रोत्साहित गरिने छ,
२. कवुलियती वनको विकास गरी अति विपन्न परिवारको आय आर्जनको आधारको रूपमा विकास गरिने छ,
३. निजी जग्गामा वढी आयमूलक काठ, जडिवुट्टी, डाले घाँस तथा फलफूलको विरुवा लगाई आय आर्जनमा संलग्न हुन किसानहरूलाई प्रोत्साहित गरिने छ,
४. जडिवुट्टीको सम्भाव्यता अध्ययन, व्यावसायिक उत्पादन र बजारीकरणमा प्रोत्साहन गरिने छ,
५. स्थानीय काष्ठ जन्य उत्पाद नलाई प्रोत्साहन गरिने छ,
६. वन, वातावरण, जलाधार, जैविक विविधता आदि प्राकृतिक विविधता र सुन्दरतालाई पर्यटन प्रवर्द्धन सँग आबद्ध गरी स्थानीय आय र रोजगारीमा वृद्धि गरिने छ,

६.१.७ प्रमुख कार्यक्रम

(क) गाउँपालिका आफैले गर्ने

- वृक्षरोपण,
- वनजङ्गल, जडिवुट्टी, जलाधार तथा जैविक विविधता संरक्षण,
- वातावरण संरक्षण,
- आयमूलक कार्यक्रममा वित्तीय पहुँच र प्राविधिक सहायता,
- वातावरणीय अध्ययन

(ख) प्रदेश सरकारको समन्वयमा गर्ने

- नीति निर्माण,
- अन्तर सरकार र निकायको समन्वय,
- वातावरणीय संरक्षण,
- प्रशोधन उद्योग प्रोत्साहन,

(ग) संघीय सरकारको समन्वयमा गर्ने

- नीति निर्माण
- वन, जलाधार तथा जैविक विविधता संरक्षण,

६.१.८ अपेक्षित उपलब्धि

वन तथा वातावरण सम्बन्धी स्थानीय नीति तर्जुमा भएको हुने, ४५ प्रतिशत क्षेत्रफल वन जङ्गलले ढाकेको हुने, २७ वटा सामुदायिक वन, २ वटा कवुलियति वन र २० हे. क्षेत्रफलमा निजी वन विकास भएको हुने, ४ वटै उप (जलाधार क्षेत्र संरक्षण सम्बन्धी योजना बनेको हुने, इन्धनको रूपमा दाउरा प्रयोग गर्नेको अनुपात घटी ८५ प्रतिशतमा भरेको हुने, एल.पी.ग्यास प्रयोग गर्नेको संख्या ४ प्रतिशत पुगेको हुने, २ हजार परिवारले आधुनिक धुवाँ रहित चुलोको प्रयोग गरेको हुने, ७ वटा प्रमुख बजार केन्द्रमा फोहर मैला व्यवस्थापन प्रणाली स्थापना भएको हुने, शत प्रतिशत धाँसे मैदान संरक्षण भएको हुने छ।

६.२ विपद् व्यवस्थापन**६.२.१ पृष्ठभूमि**

उच्च प्राकृतिक जोखिम युक्त भूगोलमा रहेको कारण नेपालले वर्षेनी पिछे ठुलो धन जनको क्षति व्यहोरी रहनु परेको तितो यथार्थ हामी सामु छ। यस गाउँपालिकामा पनी वर्षेनी बाढी, पहिरो, हावा हुरी आदिवाट ठुलो धनजनको क्षति हुने गरेको छ। संविधानले विपद् व्यवस्थापनलाई तिनै तहका सरकारको अधिकार सूचीमा राखेको छ। स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐनले विपद् व्यवस्थापनको नीति, कानून, मापदण्ड, योजना वनाई कार्यान्वयन अनुगमन र नियमन गर्ने लागायत विपद् व्यवस्थापनका विविध अधिकार दिई स्थानीय तहलाई जिम्मेवार बनाएको छ।

यस गाउँपालिकामा बाढी, पहिरो, नदी कटान, हावा हुरी, चट्याङ आदि प्रमुख प्रकोपहरूले धन जनको क्षति पुऱ्याउने गरेको छ। २०७२ सालको भूकम्पले यस गाउँपालिकामा ११९ जनाको मृत्यु हुनुका साथै ४१२६ वटा निजी घर क्षति भएको थियो। यसै गरी २४ वटा विद्यालय, सात वटा स्वास्थ्य संस्था, ७ वटा बडा कार्यालय मध्ये लगभग ९० प्रतिशत पुनर्निर्माण सम्पन्न भएको, एउटा वगाएर लग्नुका साथै सात वटा माइक्रो हाइड्रो क्षति ग्रस्त भएकोमा ६ वटा पुनर्निर्माण सम्पन्न भएको अवस्था छ। यस गाउँपालिकामा २५ जनाले भूकम्प प्रतिरोधी भवन निर्माण तालिम प्राप्त गरेका छन्। यस पालिकामा भूकम्प निर्माण प्राधिकरण, पूर्णिमा परियोजना, (डब्ल्यु.एफ.पी. अक्सफाम) एन आर एन, केयर नेपाल जस्ता संस्था पुनर्निर्माण र पूनर्स्थापनामा क्रियाशील रहेका छन्। गाउँपालिकामा विपद् व्यवस्थापन कोषको स्थापना भएको छ।

६.२.२ प्रमुख समस्या

पुनर्निर्माण तथा पूनर्स्थापना कार्यमा ढिलाई हुनु, स्थानीय भवन संहिता तर्जुमा नहुनु, प्राविधिक अध्ययन विना जथाभावी विकास सम्बन्धी निर्माणले विपद् जोखिम र विपद्का घटना वढाई जानु, जनचेतनाको कमी हुनु, प्राकृतिक र गैছ प्राकृतिक प्रकोपमा वृद्धि हुदै जानु, अन्तर निकाय समन्वय नहुनु आदि प्रमुख समस्या हुन्।

६.२.३ अवसर र चुनौती**(क) अवसर**

गाउँपालिकाको दीर्घकालीन सोचमा नै विपद् सुरक्षा समावेश हुनु, विपद् जोखिम न्यूनीकरण राष्ट्रिय नीति र रणनीतिक कार्ययोजना कार्यान्वयनमा रहनु, २०७२ सालको भूकम्पले जनतामा चेतना बढानु, स्थानीय सरकारको अधिकार क्षेत्रमा पर्नु र प्राथमिकताको विषय बन्नु, स्थानीय विपद् व्यवस्थापन समिति र विपद् व्यवस्थापन कोषको व्यवस्था हुनु, स्थानीय अनुकूलन कार्ययोजना (LAPA) कार्यान्वयनमा रहनु, भूकम्प पुनर्निर्माणमा विभिन्न संघसंस्थाहरूको सहयोग र क्रियाशीलता रहनु, संघीय एवं प्रादेश सरकारकारको सहयोग रहनु आदि प्रमुख अवसर हुन्।

(ख) चुनौती

पुनर्निर्माण कार्य सम्पन्न गर्नु, मापदण्ड अनुसार सुरक्षित पूर्वाधार निर्माण गर्नु, भूकम्प प्रतिरोधी भौतिक सम्प्रचनाहरूको निर्माण गर्नु, भवन संहिता लागु गर्नु, भाडा पखाला लगायत स्वास्थ्यजन्य माहामारी रोक्नु, वाढी पहिरोजन्य प्रकोप व्यवस्थापन गर्नु, विपद् व्यवस्थापनमा संलग्न विभिन्न संघसंस्था वीच समन्वय गर्नु, जोखिम युक्त वसोवास क्षेत्र पहिचान गरी सुरक्षित स्थानमा वस्ती स्थानान्तरण गर्नु, प्रकोप वारे जनचेतना विकास गर्नु आदि यस क्षेत्रका प्रमुख चुनौती हुन।

६.२.४ उद्देश्य

प्रभावकारी विपद् व्यवस्थापन गरी विपद्जन्य क्षति न्यूनीकरण गर्नु।

६.२.५ रणनीति

१. प्राकृतिक तथा गैह प्राकृतिक विपद्को प्रभावकारी व्यवस्थापन गर्ने,
२. विपदबाट हुने क्षति घटाउने।

६.२.६ कार्यनीति

रणनीति १: प्राकृतिक तथा गैह प्राकृतिक विपद्को प्रभावकारी व्यवस्थापन गर्ने

१. विपद् व्यवस्थापन सम्बन्धी स्थानीय, नीति, कानून र योजना तर्जुमा गरी कार्यान्वयन गरिने छ,
२. विपद् पूर्व तयारी, प्रतिकार्य योजना तथा पूर्व सूचना प्रणाली प्रभावकारी बनाइने छ,
३. विपद् व्यवस्थापनमा संलग्न संघ संस्थाहरूसँग प्रभावकारी समन्वय र सहकार्य गरिने छ,
४. विपद्को बेला उद्धार कार्यका लागि युवा स्वयंसेवी, सामाजिक संघ संस्थाहरू, सुरक्षा निकाय आदिलाई तयारी अवस्थामा राखिने छ।
५. विपद् व्यवस्थापन कोषमा बर्षे पिछ्ठे निश्चित रकम छुट्याइने छ र उक्त रकम विपद् व्यवस्थापनमा मात्र खर्च गरिने छ।
६. गाउँपालिकाको विपद् व्यवस्थापन समितिलाई सक्रिय बनाइने छ,
७. समुदायमा आधारित विपद् व्यवस्थापन प्रणाली अवलम्बन गरिने छ,
८. भूकम्प पुनर्निर्माण प्राधिकरण सँग समन्वय गरी पुनर्निर्माणको वांकी काम यथाशीघ्र सम्पन्न गरिने छ।
९. आगलागी स्वास्थ्यजन्य प्रकोप खोला, नदीनाला नियन्त्रण, वाढी पैहिरो नियन्त्रण आदि कार्यलाई प्रभावकारी बनाइने छ,
१०. विपद् जोखिम नियन्त्रण राष्ट्रिय कार्य योजनालाई स्थानीयकरण गरी लागु गरिने छ,

रणनीति २: विपदबाट हुने क्षति घटाउने,

१. विपद् जोखिम नक्साङ्न गरिने छ,
२. विपद् जोखिम अध्ययन गरी विपद् प्रतिरोधी सम्प्रचनाहरूको निर्माण गरिने छ,
३. अति जोखिममा रहेका वस्तीहरूलाई स्थानान्तरण गरिनेछ,
४. हरेक क्षेत्रगत नीति तर्जुमा गर्दा विपद् प्रतिरोधी पक्षलाई हेरिने छ,
५. विपदबाट वच्ने वारेमा सचेतना कार्यक्रमलाई अभियानको रूपमा सञ्चालन गरिने छ,
६. विपद् सम्बन्धी चेतना अभिवृद्धिका लागि रेडियो कार्यक्रम तयार गरी स्थानीय एफ.एम र पत्रपत्रिकाबाट प्रचार प्रसार गरिने छ,
७. स्थानीय भवन निर्माण मापदण्ड बनाई प्रभावकारी रूपमा लागु गरिने छ।

६.२.७ प्रमुख कार्यक्रम

(क) गाउँपालिका आफूले सम्पादन गर्ने कार्यक्रमहरू

- नीति कानून र योजना तर्जुमा
- विपद् पूर्व तयारी तथा प्रतिकार्य योजना,
- अन्तर सरकार तथा अन्तर निकाय समन्वय,
- जनचेतना अभियान,
- विपद् प्रतिरोधी संरचना निर्माण,
- विपद् जोखिम नक्साङ्न,
- जोखिमयुक्त वस्तीको स्थानान्तरण,

(ख) प्रदेश सरकारको समन्वयमा गर्ने

- विपद् प्रतिरोधी सम्प्रचना निर्माण,
- विपद् प्रतिरोधी सम्प्रचना निर्माण सम्बन्धी तालिम ।

(ग) संघीय सरकारको समन्वयमा गर्ने

- विपद् प्रतिरोधी सम्प्रचना निर्माण सम्बन्धी तालिम तथा क्षमता विकास,
- अन्तर सरकार समन्वय ।

६.२.८ अपेक्षित उपलब्धि

विपद् सम्बन्धी नीति, कानून र योजना बनेको हुने, विपद् जोखिम नक्साङ्गन भएको हुने, अब बन्ने भौतिक सम्प्रचना मापदण्ड बमोजिमका र विपद् प्रतिरोधी भएको हुने, भवन निर्माण मापदण्ड निर्माण भई प्रभावकारी कार्यान्वयन भएको हुने, ४बाट पहिरो नियन्त्रण हुने, खोलानाला तथा नदीबाट हुने वस्ती कटान रोकिएको हुने, स्वास्थ्य सम्बन्धी रोगको महामारी न्यून भएको हुने, सरोकारवाला संस्थाहरू बीच प्रभावकारी समन्वय भएको हुने, पुनर्निर्माण कार्य सम्पन्न भएको हुनेछ ।

परिच्छेद (७)

सुशासन तथा संस्थागत विकास

यस अन्तर्गत देहायका विषय समावेश गरिएका छन्:

- (क) योजना तथा तथ्याङ्क
- (ख) संस्थागत विकास तथा सेवा प्रवाह

७.१ योजना तथा तथ्याङ्क

७.१.१ पृष्ठभूमि

विकासलाई एक निश्चित सोच, लक्ष्य तथा उद्देश्य तर्फ डोन्याउन योजनावद्व विकास आवश्यक पर्द्ध भने तथ्य परक योजना तर्जुमाको लागि व्यवस्थित तथ्याङ्क प्रणालीको विकास आवश्यक पर्द्ध। स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐनको दफा २४ ले पनि स्थानीय तहले विभिन्न किसिमका योजना बनाई कार्यान्वयन गर्नुपर्ने कुरा उल्लेख गरेको छ। विगतका ६ वटा गाउँपालिकाको पुन सम्बन्धना भई नयाँ गठित गाउँपालिका भएकोले यसको लागि यो आवधिक योजना तर्जुमा नयाँ अभ्यास हो। यो योजना आन्तरिक तथा वाह्य स्रोत परिचालन र वार्षिक योजना तर्जुमाको आधार तथा भविष्यका आवधिक तथा रणनीतिक योजनाको पथ प्रदर्शक हुने अपेक्षा गरिएको छ।

७.१.२ प्रमुख समस्या

तथ्याङ्कको कमी, योजनागत अनुभवको कमी, दक्ष जनशक्तिको अभाव, पन्थाप्त नीतिगत एवं कानूनी व्यवस्थाको अभाव, कमजोर संस्थागत पूर्वाधार, अन्तर सरकार र अन्तर निकाय वीच समन्वयको कमी आदि यस क्षेत्रका प्रमुख समस्या हुन।

७.१.३ अवसर र चुनौती

(क) अवसर

स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐनको व्यवस्था हुनु, नयाँ भएकोले केही गरेर उदाहरणीय हुन सकिने अवस्था हुनु, घर धुरी सर्वेक्षणबाट तथ्याङ्को आधार प्राप्त हुनु, जनप्रतिनिधिमा योजनावद्व विकास प्रति उत्साह हुनु, विकासका सम्भावना लाई प्राथमिकीकरण गर्ने अवस्था प्राप्त हुनु, संघीय योजना र दिगो विकासका लक्ष्यहरू तथा अन्य राष्ट्रिय अन्तर्राष्ट्रिय प्रतिवद्वतालाई योजना प्रणालीमा आवद्व गर्नु, आदि यस क्षेत्रका प्रमुख अवसर हुन।

(ख) चुनौती

तथ्यमा आधारित योजना तर्जुमा र कार्यान्वयन गर्नु, आवधिक योजना र वार्षिक योजना वीच तादाम्यता कायम गर्नु, प्रतिस्पर्धात्मक लाभका क्षेत्र पहिचान गर्नु, नतिजामुखी योजना तर्जुमा गर्नु, योजनाको कार्यान्वयन क्षमता बढाउनु, जनताका बढ्दो आकांक्षा व्यवस्थापन गर्नु, संस्थागत क्षमताको विकास गर्नु, निझी क्षेत्रको लगानी आकर्षित गर्नु, विकासमा सबै लिङ्ग, वर्ग र समुदायको समतामूलक पहुँच स्थापित गर्नु, वाल, महिला, अपाङ्गता एवं वातावरण मैत्री विकास गर्नु, श्रोतको समुचित व्यवस्थापन गर्नु आदि प्रमुख चुनौती हुन।

७.१.४ उद्देश्य

तथ्यमा आधारित नतिजामूलक योजना तर्जुमा गर्नु।

७.१.५ रणनीति

१. व्यवस्थित तथ्याङ्क तथा सूचना प्रणाली स्थापना गर्ने,
२. जनसहभागितामा आधारित योजनाको तर्जुमा प्रणालीलाई सुदृढ गर्ने,
३. नतिजामुखी योजना प्रक्रिया अवलम्बन गर्ने,
४. नतिजामूलक अनुगमन तथा मूल्याङ्क प्रणाली अवलम्बन गर्ने।

७.१.६ कार्यनीति

रणनीति १: व्यवस्थित तथ्याङ्क तथा सूचना प्रणाली स्थापना गर्ने।

१. हाल घर धुरी र संस्थागत सर्वेक्षणबाट प्राप्त तथ्याङ्कलाई नपुग तथ्याङ्क समेत सङ्गीत गरी व्यवस्थित गरिनेछ।
२. गाउँपालिकामा सूचना शाखा सुदृढ गरी तथ्याङ्क र सूचनाप्रति जिम्मेवार बनाइनेछ।
३. तथ्याङ्कलाई आवधिक रूपमा अध्यावधिक प्रकाशित गरिनेछ।
४. योजना तर्जुमालाई सहयोग पुग्ने गरी विषय क्षेत्र तथा उपक्षेत्र गत एवं अन्तर सम्बन्धित विषयहरूको खण्डीकृत

- तथ्याङ्क तथा सूचना सङ्कलन र व्यवस्थापन गरिनेछ ।
५. तथ्याङ्क प्रणालीलाई विद्युतीय प्रणालीमा आवद्ध गरी संघ तथा प्रदेश सरकारका तथ्याङ्क प्रणालीसँग सञ्जालीकरण गरिनेछ,
 ६. तथ्याङ्क सङ्कलनमा संलग्न कर्मचारीहरूलाई क्षमता विकास तालिम दिइनेछ ।

रणनीति २: जन सहभागितामा आधारित योजनाको तर्जुमा प्रणालीलाई सुदृढ गर्ने ।

१. तथ्याङ्क एवं सूचनामा आधारित भई सहभागितामूलक योजना प्रक्रिया अवलम्बन गरिनेछ ।
२. योजना तर्जुमा कार्यलाई यथार्थ परक वनाउन सरोकार वाला र विज्ञहरूको व्यापक छलफल गराइनेछ ।
३. आर्थिक सामाजिक रूपले पछाडि परेका सबै वर्ग, लिङ्ग, भौगोलिक क्षेत्र, निमुखा आदि सबैको समावेशी आवाज र प्राथमिकतालाई योजनामा समेटिने छ ।
४. संस्थागत, संगठनात्मक तथा कर्मचारी एवं जनप्रतिनिधिको क्षमता विकास सम्बन्धी विविध कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ ।

रणनीति ३: नतिजामुखी योजना प्रक्रिया अवलम्बन गर्ने

१. आयोजनाको प्रकृति र कार्यान्वयन वैशिष्ट्यताका आधारमा संघीय र प्रदेश सरकार, गाउँपालिका, निजी क्षेत्र, स्थानीय समुदायले सञ्चालन गर्ने आयोजनाहरू सूचीकरण गरिनेछ ।
२. स्थानीय योजनालाई लागत र योजनाको महत्व एवं भूगोलको आधारमा पालिका स्तर र वडा स्तरमा विभाजित गरी कार्यान्वयन गरिनेछ ।
३. विस्तृत परियोजना अध्ययन सम्पन्न गरी पूर्वाधार सम्बन्धी योजना कार्यान्वयन गरिनेछ ।
४. योजनाका सबै नतिजा शृङ्खला, कार्यक्रम तथा बजेट वीच अग्र र पार्श्व सम्बन्ध कायम गरिनेछ ।
५. मध्यकालीन खर्च सम्प्रचाना तयार गरी विषय क्षेत्रगत र कार्यक्रमिक प्राथमिकता निर्धारण गरिनेछ ।
६. वार्षिक योजना र आवधिक योजनाको अन्तर सम्बन्ध स्थापित गरी आवधिक योजनाका लक्ष्यहरू प्राप्त गर्दै लगिनेछ ।

रणनीति ३: नतिजामूलक अनुगमन तथा मूल्याङ्कन प्रणाली अवलम्बन गर्ने ।

१. वार्षिक अनुगमन योजना वनाई कार्यान्वयन गरिनेछ ।
२. अनुगमन समितिको क्षमता विकास गरी सुदृढ र कृयाशील गराइनेछ ।
३. नतिजा सूचकमा आधारित अनुगमन तथा मूल्याङ्कन कार्यलाई प्रभावकारी वनाइनेछ ।
४. अनुगमन समितिको प्रतिवेदन कार्यपालिकाको नियमित वैठकमा छलफल गरी प्रभावकारी कार्यान्वयन गरिनेछ ।
५. चौमासिक तथा वार्षिक प्रगति समीक्षा गरी विकासका समस्या समाधान गरिनेछ ।
६. विकास आयोजनाको निश्चित ढाँचामा प्रगति प्रतिवेदन तयार गरी नियमित रूपमा सम्बन्धित निकायमा पठाइनेछ ।
७. आवधिक योजनाको मध्यावधि र अन्तिम मूल्याङ्कन गरी पृष्ठपोषणलाई कार्यान्वयनमा ल्याइनेछ ।

७.१.७ प्रमुख कार्यक्रम

(क) गाउँपालिका आफैले गर्ने

- तथ्याङ्क सङ्कलन, प्रशोधन, आवधिक परिमार्जन र प्रकाशन
- तथ्याङ्कलाई विद्युतीय सञ्जालीकरण
- सहभागितामूलक योजना तर्जुमा कार्यान्वयन
- नतिजा सूचकहरू निर्धारण र अनुगमन तथा मूल्याङ्कन
- क्षमता विकास तालिम
- विस्तृत आयोजना अध्ययन
- समीक्षा र प्रतिवेदन

(ख) प्रदेश सरकार सँग सहकार्यमा सम्पादन हुने ।

- तथ्याङ्को विद्युतीय सञ्जालीकरण
- नतिजामूलक योजना तर्जुमा
- प्रभाव मूल्याङ्कन

(ग) संघीय सरकार सँग सहकार्यमा सम्पादन हुन सक्ने ।

- योजना मार्ग दर्शन
- तथ्याङ्को विद्युतीय सञ्जालीकरण,
- नतिजामूलक योजना तर्जुमा
- प्रतिवेदनका ढाँचाहरू, सफ्टवेयर निर्माण ।

७.१.८ अपेक्षित उपलब्धि

व्यवस्थित तथ्याङ्क प्रणाली स्थापित भई विद्युतीय प्रणालीमा आबद्ध भएको हुने, सहभागितामूलक योजना प्रणाली स्थापित भएको हुने, मध्यकालीन खर्च सम्बन्धना तयार भएको हुने, योजनाको लक्ष्य र उपलब्धि वीचको अन्तर न्यून भएको हुने, सूचकमा आधारित योजना अनुगमन र मूल्याङ्कन प्रणाली विकास भएको हुने, पूँजीगत खर्च ९० प्रतिशत भन्दा बढी भएको हुने, चौमासिक र वार्षिक प्रगति समीक्षा नियमित भएको हुने र वार्षिक प्रगति प्रतिवेदन प्रकाशित भएको हुनेछ ।

७.२ सुशासन तथा सेवा प्रवाह

७.२.१ पृष्ठभूमि

स्थानीय सेवालाई स्वच्छ, सक्षम, निष्पक्ष, पारदर्शी, भ्रष्टाचार मुक्त, जन उत्तरदायी र सहभागितामूलक वनाउडै गाउँपालिकाबाट प्राप्त हुने सेवा सुविधामा नागरिकको समान र सहज पहुँच स्थापित गर्न सुशासन जरूरी हुन्छ । संविधानले स्थानीय सेवाको व्यवस्थापन र नागरिकको दैनिक आवश्यकताका सेवा प्रवाह, विकास निर्माणका कार्य जिम्मेवारी स्थानीय तहको अधिकार क्षेत्रमा समावेश गरेको छ ।

गाउँपालिकाले आफ्नो कार्य व्यवस्थापन गर्न द वटा कनून ११ वटा निर्देशिका निर्माण गरेको छ । यसै गरि गाउँपालिकाको ७ शाखा र सात वटा बडा कार्यालय सहितको संगठनात्मक सम्बन्धना स्वीकृत भई ३४ जनाको दरवन्दी कायम भएको छ । गाउँपालिकाले गाउँपालिका कार्यालय र सात वटा बडा कार्यालय मार्फत सेवा सञ्चालन गरी आएको छ । गाउँपालिकाले प्रदान गरेको सेवा सन्तुष्टि ३५ प्रतिशत रहेको छ । गाउँ कार्यपालिकामा जम्मा १५ निर्वाचित प्रतिनिधिहरू र गाउँ सभामा ३९ निर्वाचित प्रतिनिधि रहनुका साथै कार्यपालिका र सभाका समितिहरू गठन भएका छन् । गाउँपालिकामा कुल ३४ जनाको दरबन्दीमा ६ जना स्थायी कर्मचारी मात्र कार्यरत छन् । गाउँपालिकामा स्थानीय सञ्चित कोष स्थापना भई सुत्र (Sutra) मा आधारमा वित्तीय कारोबार सञ्चालन भइरहेको छ । व्यक्तिगत घटना दर्ता, सामाजिक सुरक्षा, वस्तुगत विवरण संकलन आदि कार्य विद्युतीय प्रकृयाबाट “एप्स” हरू प्रयोग गरी सम्पादन गरी आएको छ । पालिकामा आर्थिक कारोबारका निमित्त वाणिज्य वैकको स्थापना भएको छ ।

७.२.२ प्रमुख समस्या

गाउँपालिका र बडाको आफ्नै भवन नहुनु, दरवन्दी अनुसार पदपूर्ति नहुनु, कर्मचारीहरूमा स्थायित्वको कमी, वैयक्तिक, संगठनात्मक र सस्थागत क्षमता कमजोर हुनु, कमजोर इन्टरनेट सुविधा, समितिहरू क्रियाशील नहुनु, साविकका गाविसहरूको तथ्यांक अभिलेख प्राप्त नहुनु, नागरिक बडापत्र, सार्वजनिक सुनुवाई, सार्वजनिक एवं सामाजिक परीक्षण नियमित नहुनु, स्थानीय राजपत्र प्रकाशन नहुनु, राजस्व क्षमता कमजोर हुनु, आदि प्रमुख समस्या हुन ।

७.२.३ अवसर र चुनौती

(क) अवसर

समावेशी प्रतिनिधित्व सहितको स्थानीय सरकार गठन भई कार्य सञ्चालन हुनु, स्थानीय शासन सम्बन्धी कानून, निर्देशिका र मापदण्ड तर्जुमाको अधिकार हुनु, आफ्नो प्रशासनिक संगठन संरचना निर्माणको अधिकार हुनु, विभिन्न किसिमका अन्तर सरकारी वित्तीय हस्तान्तरण प्राप्त हुनुका साथै आन्तरिक राजस्व परिचालनको अधिकार हुनु, दातृ सस्था र गैससहरूको प्राविधिक र आर्थिक सहयोग प्राप्त हुनु आदि प्रमुख अवसर हुन ।

(ख) चुनौती

आवश्यकतानुसार कर्मचारीको व्यवस्थित गर्नु, विभिन्न वडा कार्यालयहरू सँग विद्युतीय सञ्चाल कायम गर्नु, आन्तरिक राजस्व वढाउनु, सेवा र विकास कार्यक्रमको गुणस्तर कायम गर्नु, सूचना तथा अभिलेखहरूलाई विद्युतीय प्रणालीमा आवद्ध गर्नु, योजना अनुशासनको पालना र गुणस्तरीय कार्यसम्पादन गर्नु आदि प्रमुख चुनौती हुन्।

७.२.४ उद्देश्य

स्थानीय सेवा सुविधामा नागरिकको समतामूलक पहुँच सुनिश्चित गर्दै सुशासन कायम गर्नु।

७.२.५ रणनीति

१. विकास कार्य र सेवा प्रवाहलाई प्रभावकारी बनाउने,
२. विधि र प्रक्रियाको अवलम्बन गर्दै असल शासन कायम गर्ने,
३. प्रभावकारी वित्तीय व्यवस्थापन गर्ने।

७.२.६ कार्यनीति

रणनीति १: विकास कार्य र सेवा प्रवाहलाई प्रभावकारी बनाउने।

१. संगठन तथा व्यवस्थापन (O&M) अध्ययन गरी कार्यमूलक संगठनात्मक संरचना निर्माण गरिनेछ।
२. स्थानीय सेवा प्रवाहलाई विद्युतीय प्रणालीमा आवद्ध गरी विषयगत शाखा र वडा कार्यालयबाट अनलाइन सेवा सञ्चालन गर्दै लगिनेछ।
३. गाउँपालिकाको वेव साइटलाई स्तरीकरण गरी सबै निर्णय, बजेट तथा कार्यक्रम र प्रगति, खर्चको विवरण लगायतका सार्वजनिक चासोका विषयहरू नियमित रूपमा वेव साइटमा राखिनेछ।
४. सेवा प्रवाहलाई घर दैलोमा पुऱ्याउन घुम्ती सेवा प्रदान गरिनेछ।
५. विकास निर्माण कार्यलाई योजनावद्व फिसावले कार्यान्वयन गरी कम लागतमा अधिकतम प्रतिफल प्राप्त गर्ने गरी तो किएको समयमा गुणस्तरीय रूपमा सञ्चालन गरिनेछ।

रणनीति २: विधि र प्रक्रियाको अवलम्बन गर्दै असल शासन कायम गर्ने।

१. सार्वजनिक परीक्षण, सामाजिक परीक्षण, सार्वजनिक सुनुवाई, गुनासो व्यवस्थापन, सेवा सन्तुष्टि सर्वेक्षण जस्ता औजारहरूको प्रयोग गरी नागरिक उत्तरदायित्व सुनिश्चित गरिनेछ।
२. विधिको शासन, पारदर्शिता, उत्तरदायित्व र जवाफदेहिता, भ्रष्टाचार न्यूनीकरण जस्ता सुशासनका औजारहरू उपयोग गरिनेछ।
३. आफ्नो अधिकार क्षेत्र भित्रका विषयहरूमा कानून, निर्देशिका, मापदण्ड तथा कार्यविधिहरूको तर्जुमा गरी कार्यान्वयन गरिनेछ।
४. गाउँपालिका कार्यालय र वडा कार्यालयहरूमा नागरिक वडापत्र राखी तदनुसार सेवा प्रवाह गरिनेछ।
५. सबै कर्मचारीहरूको कार्यसम्पादन मूल्याङ्कन र पुरस्कार तथा दण्डलाई उनीहरूको कार्य प्रगति सँग आवद्ध गरिनेछ।
६. स्थानीय राजपत्र नियमित रूपमा प्रकाशित गरिनेछ।

रणनीति ३: प्रभावकारी वित्तीय व्यवस्थापन गर्ने।

१. खर्च व्यवस्थापनलाई प्रभावकारी बनाई वित्तीय जवाफदेहिता कायम गरिनेछ।
२. स्थानीय राजश्व परामर्श समितिलाई प्रभावकारी बनाई वार्षिक राजश्व योजना निर्माण गरिनेछ।
३. आन्तरिक आयका क्षेत्र पहिचान गरी सोतको दायरा बढाउदै राजश्वको वृद्धि गरिनेछ।
४. लेखा समिति र सुशासन समितिलाई प्रभावकारी बनाई तिनको प्रतिवेदन सभामा प्रस्तुत गरी छलफल गराइनेछ।

७.२.७ प्रमुख कार्यक्रम

(क) स्थानीय तह आफैले सम्पादन गर्ने।

- संगठन तथा व्यवस्थापन (O&M) अध्ययन
- अनलाइन सेवा सञ्चालन
- स्थानीय राजपत्र प्रकाशन
- वेव साइट अध्यावधिक

- घुम्ती सेवा सञ्चालन
- नागरिक वडापत्र प्रकाशन
- सार्वजनिक परीक्षण, सामाजिक परीक्षण, सार्वजनिक सुनुवाई, गुनासो व्यवस्थापन, सेवा सन्तुष्टि सर्वेक्षण
- कानून, निर्देशिका, मापदण्ड तथा कार्यविधिहरूको तर्जुमा गरी कार्यान्वयन
- वित्तीय जवाफदेहिता कायम

(ख) प्रदेश सरकार सँग सहकार्यमा सम्पादन हुने ।

- संगठन तथा व्यवस्थापन (O&M) अध्ययन
- वेवसाइट अद्यावधिक
- घुम्ती सेवा सञ्चालन
- कानून, निर्देशिका, मापदण्ड तथा कार्यविधिहरूको तर्जुमा

(ग) संघीय सरकार सँग सहकार्यमा सम्पादन हुन सक्ने ।

- संगठन तथा व्यवस्थापन (O&M) अध्ययन,
- वेव साइट अद्यावधिक,
- कानून, निर्देशिका, मापदण्ड तथा कार्यविधिहरूको तर्जुमा
- नीति निर्देशन

७.२.८ अपेक्षित उपलब्धि

आफ्नो अधिकार क्षेत्रका कानून, निर्देशिका, मापदण्ड तथा कार्यविधिहरूको तर्जुमा भएको हुने, संगठन तथा व्यवस्थापन (O&M) अध्ययन भई कार्यान्वयन भएको हुने, वेव साइट अद्यावधिक भएको हुने, २५ प्रतिशत सेवा विद्युतीय अनलाइन प्रणालीवाट सञ्चालन भएको हुने, सार्वजनिक परीक्षण, सामाजिक परीक्षण, सार्वजनिक सुनुवाई वार्षिक २ पटक भएको हुने, गाउँपालिका तथा सबै वडाहरूमा नागरिक वडापत्र निर्माण भई कार्यान्वयनमा आएको हुने, सेवा सन्तुष्टि ७० प्रतिशत पुगेको हुने, स्थानीय राजपत्र नियमित रूपमा प्रकाशन भएको हुनेछ ।

परिच्छेद (द)

नतिजा खाका

१०.१ पृष्ठभूमि

योजना, कार्यक्रम वा आयोजना बीच नतिजाहरूको तहगत अन्तर सम्बन्ध स्थापना गरी योजना प्रक्रियालाई नतिजामुखी बनाउनु पर्ने हुन्छ । यसमा कारण र असरहरूको विश्लेषण गर्दै लगानी देखि प्रतिफल हुँदै लक्ष्य वा प्रभावसँग पुग्ने गरी नतिजाहरूको श्रृङ्खलावद्व सम्बन्ध स्थापित गरिएको हुन्छ । यो तर्कवद्व खाका तयार गर्दा विषयगत क्षेत्रका आधारमा नतिजा क्षेत्र (Key result areas) निर्धारण गरी सो सँग सबै विषयगत क्षेत्र तथा उपक्षेत्रको योगदानलाई अन्तर सम्बन्धित गराउने प्रयास गरिएको छ । यसमा रहेका नतिजा सूचकहरू मार्फत योजनाको प्रगति अनुगमन गरी निर्णय प्रक्रियालाई प्रमाणमा आधारित बनाउन एवं नतिजा प्रतिको जवाफदेहिता सुनिश्चित गर्न सहयोग पुग्नेछ ।

१०.२ एकीकृत नतिजा खाका

धार्चे (एकीकृत तर्क वद्व खाका)

नतिजाको स्तर	नतिजा सूचक	इकाई	आधार वर्ष ०७५/०७६	लक्ष्य		सूचनाको श्रोत	कार्यान्वयन निकाय	जोखिमरअनुमान
				आ.व. ०७६/०७९	आ.व. ०८०/०८१			
प्रभाव	मानव विकास	सुचकांक	७६	०७८				
असर(१)	प्रतिव्यक्ति आय	रु. हजारमा		७९			गा.पा.को प्रगति प्रतिवेदन	प्रदेश र संघ सरकार, निजी क्षेत्रको सहयोग र साझेदारी हुने।
	वेरोजगारी दर	प्रतिशत	०.५७४	०.६००	०.६२४			
असर(२)	साक्षरता	प्रतिशत	८४	९०४	९२०		गा.पा.को प्रगति प्रतिवेदन	गा.पा.को प्रगति प्रतिवेदन
	१ घण्टा भित्र स्वास्थ्य संस्थामा पहुँच भएको जनसंख्या	प्रतिशत	२.२४	२	१			
असर(३)	न्युनतम पूर्वाधार	प्रतिशत	७१	८१	९५			
असर(४)	(सडक, विद्युत, मोबाइल र टेलिमिजन) सुविधा पहुँच भएका घर धुरी	प्रतिशत	५०	७५	९०			
असर(५)	वनले ढाकेको क्षेत्रफल	प्रतिशत	२०	४०	५०			

१०.३ विषयगत तर्क वद्व खाका

आवधिक योजनाका विषयगत तर्क वद्व खकाहरू देहाय बमोजिम रहेका छन्:

१. आर्थिक क्षेत्र

१.१ आर्थिक क्षेत्र-समष्टिगत (०७५/०७६) को स्थिर मूल्यमा

नतिजाको स्तर	नतिजा सूचक	इकाई	आधार वर्ष ०७५/०७६	लक्ष्य		सूचनाको श्रोत	कार्यान्वयन निकाय	जोखिमरअनुमान
				आ.व. ०७६/०७९	आ.व. ०८०/०८१			
असर	कुल गार्हस्थ्य उत्पादन	रु करोड		०७८/०७९	०८०/८१	वजेट वक्तव्य	गा.पा.को प्रगति प्रतिवेदन	
प्रतिफल(१)	आर्थिक वृद्धि दर	प्रतिशत	१५९	२०८	२५०			
प्रतिफल(२)	प्रतिव्यक्ति गार्हस्थ्य उत्पादन	रुपैयाँ	७.०७	९.५	९.५			
प्रतिफल(३)	गार्हस्थ्य उत्पादनमा प्राथमिक क्षेत्रको योगदान	प्रतिशत	८२.७०	९.०४,२५३	९.२०,५९३			
प्रतिफल(४)	गार्हस्थ्य उत्पादनमा द्वितीय क्षेत्रको योगदान	प्रतिशत	४७.४९	४०	३५	वजेट वक्तव्य	गा.पा.को प्रगति प्रतिवेदन	निजि क्षेत्रको सहयोग भएको हुने अन्तर सरकार समन्वय हुने
प्रतिफल(५)	गार्हस्थ्य उत्पादनमा तृतीय क्षेत्रको योगदान	प्रतिशत	१५.४४	१९	२३			
प्रतिफल(६)	गरिवीको रेखामुनिको परिवार	प्रतिशत	३७.०७	४१	४२			
प्रतिफल(७)	आन्तरिक राजस्व	रु हजार	२१.३२	१९	१७			

१.२ आर्थिक क्षेत्र (कृषि)

नितिजाको स्तर	नितिजा सूचक	इकाई	आधार वर्ष ०७५/०७६	लक्ष्य		सूचनाको श्रोत	कार्यान्वयन निकाय	जोखिमर अनुमान
				आ.व. ०७८/०७९	आ.व. ०८०/०८१			
असर	कृषि क्षेत्रको कुल गार्हस्थ्य उत्पादन	रु करोडमा	७५.२	८३.२	८७.५	बजेट वक्तव्य		
प्रतिफल(१)	आलु उत्पादन	मोटन	३९८	५००	८००			
प्रतिफल(२)	मकै उत्पादन	मोटन	४४४	६००	८५०			
प्रतिफल(३)	गहुँ जौ	मोटन	२०७	२४५	२७५			
प्रतिफल(४)	कोदो	मोटन	३२५	४००	५००			
प्रतिफल(५)	धान	मोटन	१३	२५	५०			
प्रतिफल(६)	भटमास	मोटन	४०	५०	६०			
प्रतिफल(७)	तरकारी व्यावसायिक उत्पादन	हेक्टर	५	१०	५०			
प्रतिफल(८)	तरकारी उत्पादन	मोटन	४९	८०	१००			
प्रतिफल(९)	व्यावसायिक उत्पादनमा संलग्न कृषक	प्रतिशत	०.८	२०	४०			
प्रतिफल(१०)	फलफूल उत्पादन	मोटन	१०	१००	२००			
प्रतिफल(११)	व्यावसायिक कृषि नर्सरी	गोटा	२	४	८			
प्रतिफल(१२)	सक्रिय व्यावसायिक कृषक समूह	संख्या	२५	३५	५०			
प्रतिफल(१३)	कृषक तालिम	संख्या	५०	१००	१५०			
प्रतिफल(१४)	जडिवुट्टी खेती गरिएको स्थान	संख्या	०	२	३			
प्रतिफल(१५)	पकेट क्षेत्र विकास	संख्या	२	५	७			
प्रतिफल(१६)	कृषि सहकारी संस्था	संख्या	६	१०	१३			
प्रतिफल(१७)	पशु उपज विक्री केन्द्र	संख्या	१	२	७			
प्रतिफल(१८)	मौरी पालन गर्ने परिवार	प्रतिशत	०.८	१.५	२.५			
प्रतिफल(१९)	पशु विक्रीबाट आम्दानी	रु लाख	३८२	५२५	७००			
प्रतिफल(२०)	दुध उत्पादन	रु लाख	७५	९०	१०५			
प्रतिफल(२१)	(मूल्यमा)	संख्या	०	१	२			
प्रतिफल(२२)	दुग्ध चिस्यान केन्द्र	संख्या	४	७	१५			
प्रतिफल(२३)	व्यावसायिक पशु फार्म	संख्या	३	७	१४			
प्रतिफल(२४)	पशु उपचार र नश्ल सुधार केन्द्र	प्रतिशत	३५	५०	७५			
प्रतिफल(२५)	उन्नत जाताक पशुपालन	प्रतिशत	८	१५	२५			

१.३ धार्चे (उद्योग, व्यवसाय)

नितिजाको स्तर	नितिजा सूचक	इकाई	आधार वर्ष ०७५/०७६	लक्ष्य		सूचनाको श्रोत	कार्यान्वयन निकाय	जोखिमर अनुमान
				आ.व. ०७८/०७९	आ.व. ०८०/०८१			
असर	गार्हस्थ्य उत्पादनमा उद्योग व्यवसायको योगदान	प्रतिशत	१५.४४	१९	२३	गा.पा.को प्रगति प्रतिवेदन		

प्रतिफल(१)	आर्थिक प्रतिष्ठान	संख्या	५३४	६२५	७२५	गा.पा.को प्रगति प्रतिवेदन	गाउँपालिका	निजी क्षेत्रको सहयोग हुने
प्रतिफल(२)	उत्पादनमूलक उद्योग	संख्या	१५	३०	५०			
प्रतिफल(३)	आर्थिक प्रतिष्ठानबाट रोजगारी सृजना	संख्या	९७५	११००	१५००			
प्रतिफल(४)	सञ्चालित लघु तथा घरेलु उद्योग	संख्या	४४	७०	१००			
प्रतिफल(५)	सीपमूलक तालिम	जना	३७६	४००	५००			
प्रतिफल(६)	व्यापार, व्यवसाय	संख्या	१८	२५	६०			
प्रतिफल(७)	कच्चा पदार्थ निकासी	क्विन्टल	६	८	१०			

१.४ धार्चे (पर्यटन)

नतिजाको स्तर	नतिजा सूचक	इकाई	आधार वर्ष ७५/७६	लक्ष्य		सूचनाको श्रोत	कार्यान्वयन निकायन	जोखिमर अनुमान
				आ.व. ०७८/०७९	आ.व. ०८०/०८१			
असर	पर्यटक आगमन	संख्या	७५००	९०००	१२०००	गा.पा.को प्रगति प्रतिवेदन		
प्रतिफल(१)	रोजगारी सृजना	संख्या	९७५	१२००	१८००			
प्रतिफल(२)	होटल, रिसोर्ट र रेस्टुरेण्ट	संख्या	७५	१००	१२५			
प्रतिफल(३)	होमस्टे	संख्या	१५	२०	२५			
प्रतिफल(४)	प्रमुख गन्तव्य स्थल विकास	संख्या	५०	६०	७०			
प्रतिफल(५)	पर्यटन सूचना केन्द्र	संख्या	०	१	३			
प्रतिफल(६)	संग्रहालय	संख्या	२	३	४			
प्रतिफल(७)	कोशेली घर	संख्या	१	३	४			
प्रतिफल(८)	पर्यटन तालिम	जना	२५	१००	२००			
प्रतिफल(९)	प्राचीन गुम्बा, चैत्य मर्मत	संख्या	५	७	११			

१.५ वित्तीय संस्था तथा सहकारी

नतिजाको स्तर	नतिजा सूचक	इकाई	आधार वर्ष ७५/७६	लक्ष्य		सूचनाको श्रोत	कार्यान्वयन निकायन	जोखिमर अनुमान
				आ.व. ०७८/०७९	आ.व. ०८०/०८१			
स्तर	वैक तथा वित्तीय संस्था कम्तीमा एक जनाको खाता भएको परिवार	प्रतिशत	२२	५०	७५	गा.पा.को प्रगति प्रतिवेदन		
	सहकारी संस्था	संख्या	७	८	८			
असर	वैक तथा वित्तीय संस्था	संख्या	२	४	५			
प्रतिफल(१)	रोजगारी	संख्या	४०	५०	६०			
प्रतिफल(२)	सहकारीको उत्पादनशील क्षेत्रमा लगानी	प्रतिशत	२५	५०	७५			
प्रतिफल(५)	सहकारी तालिम	जना	१०	१५	२०			

२. सामाजिक क्षेत्र

२.१ शिक्षा

नतिजाको स्तर	नतिजा सूचक	नतिजा सूचक	आधार वर्ष ०७५/०७६	लक्ष्य		सूचनाको श्रोत	कार्यान्वयन निकायन	जोखिमर अनुमान
				आ.व. ०७८/०७९	आ.व. ०८०/०८१			
असर	साक्षर जनसंख्या	साक्षर जनसंख्या	७१	८१	९५	गा.पा.को प्रगति प्रतिवेदन	गाउँपालिका	

प्रथम आवधिक योजना (आ.व. २०७६/७७-२०८०/८१)

प्रतिफल(१)	विद्यालय	विद्यालय	२७	२८	२९			
प्रतिफल (२)	सबै तहमा विद्यार्थी	सबै तहमा विद्यार्थी	४०७४	४७००	५५००			
प्रतिफल(३)	भर्ना दर (आधारभूत तह)	भर्ना दर (आधारभूत तह)	९८	९९	९९.५			
प्रतिफल(४)	छाइने दर (आधारभूत तह)	छाइने दर (आधार भूत तह)	३	२	१			
प्रतिफल(५)	भर्ना दर (माध्यमिक तह)	भर्ना दर (माध्यमिक तह)	७३	८०	८५			
प्रतिफल(६)	छाइने दर (माध्यमिक तह)	छाइने दर (माध्यमिक तह)	२	१.५	१			
प्रतिफल(७)	वहु प्राविधिक विद्यालय	वहुप्राविधिक विद्यालय	०	१	१			
प्रतिफल(८)	अनौपचारिक कक्षा	अनौपचारिक कक्षा	७	२०	२८			

२.२ लैंगिक समानता तथा सामाजिक समावेशीकरण (लैससास)

नतिजाको स्तर	नतिजा सूचक	इकाई	आधार वर्ष ०७५/०७६	लक्ष्य		सूचनाको श्रोत	कार्यान्वयन निकायन	जोखिम रअनुमान
				आ.व. ०७८/०७९	आ.व. ०८०/०८१			
असर	नेतृत्वदायी पदमा महिला तथा लक्षित वर्गको प्रतिनिधित्व	प्रतिशत	१६	२०	३३	गा.पा.को वापिक प्रतिवेदन	गाउँपालिका	नागरिक समाज र सामुदायिक संघ सम्बाले सहयोग गरेको हुने
प्रतिफल(१)	महिलाको नाममा जग्गा जमिन भएको	प्रतिशत	२३	३०	५०			
प्रतिफल(२)	घर व्यवहार तथा कारोबारमा महिलाको सहभागिता	प्रतिशत	४२	५०	६५			
प्रतिफल(३)	बैंक खाता भएका महिला	प्रतिशत	१८	३०	५०			
प्रतिफल(४)	महिला साक्षरता	प्रतिशत	६३	७५	९५			
प्रतिफल(५)	लक्षित तथा पिछाडिएका वर्गलाई क्षमता विकास तालिम	जना	५०	१००	१५०			
प्रतिफल(६)	महिला तथा जेठ नागरिक लक्षित स्वास्थ्य घुस्ती शिविर वापिक	पटक	१	२	३			
प्रतिफल(७)	अपाङ्ग बालबालिकालाई विशेष शिक्षा प्रदान	प्रतिशत	१०	४०	६०			
प्रतिफल(८)	तालिम प्राप्त अपाङ्गता भएका व्यक्ति	संख्या	२०	२५	३०			
प्रतिफल(९)	बाल क्लब	संख्या	१	४	७			

२.३ स्वास्थ्य तथा पोषण

नतिजाको स्तर	नतिजा सूचक	इकाई	आधार वर्ष ०७५/०७६	लक्ष्य		सूचनाको श्रोत	कार्यान्वयन निकायन	जोखिम रअनुमान
				आ.व. ०७८/०७९	आ.व. ०८०/०८१			
असर	१ घण्टा भित्र स्वास्थ्य संस्थामा पहुँच भएको जनसंख्या	प्रतिशत	५०	७५	९०	गापाको वापिक प्रतिवेदन		
प्रतिफल(१)	अस्पताल	संख्या	०	१	१			

प्रतिफल (२)	विरामी पर्दा स्वास्थ्य संस्था जाने व्यक्ति	प्रतिशत	८०	८५	९५			
प्रतिफल (३)	प्रशूति सेवा र वर्थड सेन्टर	संख्या	४	५	७			
प्रतिफल (४)	आधारभूत सुविधा उपलब्ध स्वास्थ्य संस्था	संख्या	२	५	७			
प्रतिफल (५)	खोप केन्द्र	संख्या	१९	२२	२५			
प्रतिफल (६)	स्वास्थ्य संस्थामा प्रसुति	प्रतिशत	५२	७०	९०			
प्रतिफल (७)	पूर्ण खोप लिने वालवालिका	प्रतिशत	९५	९८	१००			
प्रतिफल (८)	स्वास्थ्य वीमा गर्ने परिवार	प्रतिशत	०	१५	२५			
प्रतिफल (९)	घुम्टी स्वास्थ्य शिविर वार्षिक	पटक	१	२	३			
प्रतिफल (१०)	श्वासप्रश्वास संक्रमण	जना	३६३	२००	१००			
प्रतिफल (११)	भिटामिन ए प्राप्त गर्ने वालवालिका	प्रतिशत	७५	८५	९९			
प्रतिफल (१२)	परिवार नियोजनका साधन प्रयोग दर	प्रतिशत	४१	५०	७५			
प्रतिफल (१३)	भाडापखालाको संक्रमण दर प्रति हजार	जना	५४	३०	२०			
प्रतिफल (१४)	बाल कुपोषण दर	प्रतिशत	३०	२०	१५			
प्रतिफल (१५)	स्वास्थ्यकर्मीको पदपूर्ति	प्रतिशत	८०	९०	१००			

२.४ युवा तथा खेलकुद

नितिजाको स्तर	नितिजा सूचक	इकाई	आधार वर्ष ७५/७६	लक्ष्य		सूचनाको श्रोत	कार्यान्वयन निकायन	जोखिम र अनुमान
				आ.व. ०७८/७९	आ.व. ०८०/८१			
असर	बेरोजगारी	प्रतिशत	२.२४	२.०	१.७५	गा.पा.को वार्षिक प्रतिवेदन		
प्रतिफल (१)	वैदेशिक रोजगारीमा गएका युवा	प्रतिशत	७.६	७	६.५			
प्रतिफल (२)	युवा सञ्जाल	संख्या	७	८	१०			
प्रतिफल (३)	खेलकुद मैदान	संख्या	२	५	७			
प्रतिफल (४)	खेलकुद प्रतियोगिता आयोजन	पटक	१	२	३			

२.५ खानेपानी

नितिजाको स्तर	नितिजा सूचक	इकाई	आधार वर्ष ७५/७६	लक्ष्य		सूचनाको श्रोत	कार्यान्वयन निकायन	जोखिम / अनुमान
				आ.व. ०७८/७९	आ.व. ०८०/८१			
असर	आधारभूत खानेपानी तथा सरसफाई सुविधा पुरोको घर परिवार	प्रतिशत	९३	९६	१००	गा.पा.को वार्षिक प्रतिवेदन		
प्रतिफल (१)	पाइप मार्फत खानेपानी पुरोको परिवार	प्रतिशत	९७.८	९८.५	१००			
प्रतिफल (२)	निजी धारा भएको परिवार	प्रतिशत	१३	६०	१००			
प्रतिफल (४)	चर्ची भएको परिवार	प्रतिशत	९३	९७	१००			
प्रतिफल (५)	सेफटी ट्यांकी सहितको चर्ची	प्रतिशत	७५	८५	१००			
प्रतिफल (६)	जन शक्ति तालिम	संख्या	१०	१५	२०			
प्रतिफल (७)	खानेपानीका श्रोत संरक्षण र सरसफाई	प्रतिशत	२०	५०	१००			

३. पूर्वाधार क्षेत्र

३.१ पूर्वाधार विकास

नितिजाको स्तर	नितिजा सूचक	इकाई	आधार वर्ष ७५/७६	लक्ष्य		सूचनाको श्रोत	कार्यान्वयन निकायन	जोखिम / अनुमान
				आ.व. ०७८/७९	आ.व. ०८०/८१			
असर	न्युनतम पूर्वाधार (सडक, विद्युत, मोबाइल र टेलिमिजन) सुविधा पहुँच भएको घर धुरी	प्रतिशत	२०	४०	५०	गा.पा.को प्रगति प्रतिवेदन		

प्रथम आवधिक योजना (आ.व. २०७६/७७-२०८०/८१)

प्रतिफल (१)	कच्ची सडक	किमी	५०	१००	१५०		
प्रतिफल (२)	झोलुङ्गे पुल	गोटा	२४	३०	३५		
प्रतिफल (३)	काठे पुल	संख्या	२	१०	२०		
प्रतिफल (४)	ट्रस ब्रिज	संख्या	१०	१५	२०		
प्रतिफल (५)	क्याण्टी लिवर	संख्या	१	१	२		
प्रतिफल (६)	बैकल्पिक पदमार्ग निर्माण	कि.मी.	१५	३०	६०		
प्रतिफल (७)	घोरेटोबाटो स्तरोन्नति	कि.मी.	३०	१००	१५०		
प्रतिफल (८)	बत्तीको लागि विद्युत प्रयोग	प्रतिशत	९९	९९.५	१००		
प्रतिफल (९)	विद्युत जडान भएका घर	संख्या	३४८०	३५८०	३७००		
प्रतिफल (१०)	माइक्रो हाइड्रो	संख्या	६	१२	१८		
प्रतिफल (११)	सोलार जडान भएका घर	संख्या	४९४	४२१	४३०		
प्रतिफल (१२)	सिञ्चित क्षेत्र	हेक्टर	७८	१००	१५०		
प्रतिफल (१३)	मोबाइल प्रयोगकर्ता	प्रतिशत	६५.८	७०	७५		
प्रतिफल (१४)	इन्टरनेट प्रयोगकर्ता	प्रतिशत	०.२	३	५		
प्रतिफल (१५)	रेडियो प्रयोगकर्ता	प्रतिशत	११.४	२०	४०		
प्रतिफल (१६)	टेलिभिजन प्रयोग गर्ने परिवार	प्रतिशत	२५.४	४०	६०		
प्रतिफल (१७)	भूकम्प प्रतिरोधी मापदण्ड अनुसार निर्मित घर	संख्या	१८६६	२५००	३०००		
प्रतिफल (१८)	भवन निर्माण तालिम	जना	५०	७५	१००		
प्रतिफल (१९)	स्थानान्तरण भएका जोखिम युक्त वस्ती व्यवस्थापन ३ वटा वस्ती	संख्या	१	२	३		
प्रतिफल (२०)	गाउँपालिका र वडा कार्यालय भवन निर्माण	संख्या	१	४	८		

गा.पा.को प्रगति प्रतिवेदन

गाउँपालिका

प्रदेश र संघ
सरकार,
निजी क्षेत्र को
सहयोग र
साफेदारी हुने।

४. वन, वातावरण तथा विपद् व्यवस्थापन क्षेत्र

४.१ वन, वातावरण तथा विपद् व्यवस्थापन

नतिजाको स्तर	नतिजा सूचक	इकाई	आधार वर्ष ७५/७६	लक्ष्य		कार्यन्वयन निकाय	जोखिम / अनुमान
				आ.व. ०७८/७९	आ.व. ०८०/८१		
असर	वनले ढाकेको क्षेत्रफल	प्रतिशत	३७	४०	लक्ष्य	गाउँ पालिकाको प्रतिवेदन	गाउँपालिका

प्रतिफल-१	सामुदायिक वन	संख्या	२४	२५	लक्ष्य		
प्रतिफल-२	कवुलियती वन	संख्या	०	१	२		
प्रतिफल-३	निजी वन	हेक्टर	०	१०	२०		
प्रतिफल-४	उप-जलाधार संरक्षण	गोटा	२	३	४		
प्रतिफल-५	वाँझो, घाँसे मैदान संरक्षण	प्रतिशत	२५	५०	१००		
प्रतिफल-६	बजार केन्द्रमा फोहोरमैला व्यवस्थापन	संख्या	०	४	७		
प्रतिफल-७	ध्रुवां रहित चुल्हो	संख्या	५००	१०००	२०००		
प्रतिफल-८	ऐल.पी. र्यास प्रयोग	प्रतिशत	२.५२	३.५	४		
प्रतिफल-९	इन्धनको रूपमा दाउरा प्रयोग	प्रतिशत	९७	९०	८५		
प्रतिफल-१०	जोखिम नक्साइन भएको क्षेत्र	प्रतिशत	०	५०	७५		
प्रतिफल-११	पहिरो जोखिम क्षेत्र संरक्षण	प्रतिशत	१०	५०	७५		
प्रतिफल-१२	भूकम्पबाट क्षति ग्रस्त सम्पर्क नापुनर्निर्माण तथा पूनर्स्थापन	प्रतिशत	९०	९५	१००		
प्रतिफल-१३	भूकम्प प्रतिरोधी भवन निर्माण तालिम	जना	२५	७०	७०		

५. सुशासन क्षेत्र

५.१ धार्चे (सुशासन)

नतिजाको स्तर	नतिजा सूचक	नतिजा सूचक	आधार वर्ष ७५/७६	लक्ष्य		सुचनाको स्रोत	कार्यान्वयन निकाया	जोखिम अनुमान
				आ.व. ०७८/७९	आ.व. ०८०/८१			
असर	सेवा सन्तुष्टि		३५	५५	७०	सेवा सन्तुष्टी सर्वेक्षण	गाउँपालिका	
प्रतिफल-१	गाउँपालिका र वडा कार्यालयमा नागरिक वडापत्र स्थापना	प्रतिशत	१	६	८	गा.पा.को प्रगति प्रतिवेदन	गाउँपालिका	नागरिक समाज तथा उपभोक्ता समितिहरूको सहयोग हुने।
प्रतिफल-२	पदपूर्ति	संख्या	२०	७५	१००			
प्रतिफल-३	प्राविधिक जनशक्ति	प्रतिशत	१	७	१०			
प्रतिफल-४	कानून तथा कार्यान्वय	संख्या	१५	३५	५५			
प्रतिफल-५	क्रियाशील नीतिगत समिति तथा संयन्त्र	प्रतिशत	२५	३०	४१			
प्रतिफल-६	योजनाहरूको अनुगमन	संख्या	२०	६०	९०			
प्रतिफल-७	सामाजिक परीक्षण वार्षिक	प्रतिशत	०	१	२			
प्रतिफल-८	ठुला आयोजनाको सार्वजनिक सुनुवाई वार्षिक	पटक	०	१	२			
प्रतिफल-९	प्रगति समीक्षा	पटक	२	३	३			
प्रतिफल-१०	अनलाइन सेवा	पटक	०	१५	२५			
प्रतिफल-११								

अनुसूचीहरू

अनुसूची- १ वार्षिक योजनाको बजेट तथा कार्यक्रम फाराम

विषय क्षेत्र	आवधिक योजना ०७६/७७-०८०/८१		वार्षिक बजेट तथा कार्यक्रम (आ.व. ०७६/७७)							
	उद्देश्य र रणनीति, कार्यनीतिर कार्यक्रम नं	नतिजा र कार्यक्रम	आयोजना/कार्यक्रम (स्थान समेत)	लक्ष्य		विनियोजन	कार्यान्वयन विधि	लाभान्वित जनसंख्या	प्राथमिकता क्रम	लगानी तथा कार्यान्वयन गर्ने निकाय
				इकाई	परिमाण					
आर्थिक विकास										
सामाजिक विकास										
पूर्वाधार विकास										
वातावरण तथा विपद्‌ व्यवस्थापन										
संस्थागत विकास तथा सुशासन										

अनुसूची- २

आवधिक योजना तर्जुमाको चरणगत कार्यतालिका

आज मिति २०७६/७१२६ शहरे का देन वार्ता आँउ पालीका को अद्यतन शी एन्ट वहादुर तुङ्गेत्रे अद्यतनलाई जानेहर शोभितिर व्यापार व्यवस्था शी हरीराज अधिकारी त्रैको प्रबल आवधिक योजना वार्ता जा.पा.को अव्योजनार त्रुटीहर एवं उत्तरांत्रिका आवधिक योजना को त्रुटी (२६-२७) वार्ता जा.पा.को प्रबल व्यवस्था आवधिक योजना को त्रुटीहर लेख उत्तरांत्रिका व्यापार व्यवस्था रिकार्ड कार्यालय जोषी लेखिलमा राम्र-राम्र मध्ये।

त्राविलका उपस्थिती

- १) अद्यतन शी एन्ट वहादुर तुङ्गेत्रे, वार्ता जा.पा.
- २) प्रश्नहर ओतेहि प्रानोम्ब-शी हरीराज अधिकारी प्र.निष्ठा लिख्या
- ३) विदेष ओतेहि शी राज्यसभा-शी दस वे तुङ्गेत्रे
- ४) अदेहि उपाधिक शी कुलमारा तुङ्गेत्रे, वार्ता जा.पा.
- ५) " शी जाति-नाम व्यापाल ने क्या क्या के बाबत
- ६) " शी लेख प्र.व्यवस्था, " "
- ७) " शी कृष्ण के नेपाली " त्रिकुपुर व्यवस्था
- ८) " शी लेखन तुङ्गेत्रे, शी दाव त्रिकुपुर व्यवस्था
- ९) " शी त्रिकुपुर के तुङ्गेत्रे, त्रिकुपुर व्यवस्था
- १०) " शी उकान त्रिकुपुर त्रिकुपुर व्यवस्था
- ११) " शी अक्षर लिम्नलेट, "
- १२) " शी रोकेत्रे, तुङ्गेत्रे, "
- १३) " शी सुर्ख तुङ्गेत्रे, "
- १४) " शी विश्व कुमार तुङ्गेत्रे विश्व कुमार वार्ता
- १५) " शी धन कुमार तुङ्गेत्रे, ने कुपा त्रिकुपुर व्यवस्था
- १६) " शी गंगाधर अवस्थी इवं लाचेर लेखल लेखा
- १७) एक अन्य शी तुङ्गेत्रे, वड. नि. ४
- १८) Mott Macdonald/१८ शी ग्रीन लिम्न
- १९) " शी जाति-नाम अदिकारी
- २०) " शी अन्य लिम्न वार्ता
- २१) " शी वाल शोकित्र विश्व परामर्शदाता
- २२) " शी उत्तरांत्रिका व्यापार (प्रानोम्ब)

२५)	०३/अस्सीक - अ. २३ प. ३६६, ७३-८. २	
२६)	०३/रातमार ३३६, ७३-८. २	
२७)	०३/तल वे. ३३६, ७३-८. २	
२८)	०३/अस्सीक - अ. ३३६, ७३-८. २	
२९)	०३/अस्सीक - अ. ३३६, ७३-८. २	
३०)	०३/बतकाजी घले ७३-८. २	
३१)	०३/रोर वे. ३३६, अस्सीक ७३-८. २	
३२)	०३/लाल्पा सद घेजू ३३६ यज झुँझु	
३३)	०३/हवीलाल ३३६, ७३-८. २	
३४)	०३/राट वे. घटे ७३-८. २	
३५)	०३/रान्ती घले ७३-८. २ (NHRP)	
३६)	०३/मितका चिंखडा (लामिङात) (NHRP)	
३७)	०३/रात मापा ३३६ NHRP	
३८)	०३/संगार ३३६	
३९)	०३/राट वे. ३३६, ७३-८. २ की गिला	
४०)	०३/कोपिला वि. के ७३-८. २	
४१)	०३/पार्वती ३३६, "	
४२)	०३/आनन्द घले "	
४३)	०३/साड वे. ३३६ अस्सीक खालिकाहार झापेखार	
४४)	०३/कुल्ला कानी लोड चुनी ३३६, ७३-८. २	
४५)	०३/राम चाहार ३३६, ७३-८. २	
४६)	०३/मारा ३३६, ७३-८. २	
४७)	०३/पुरुष वल ३३६, ७३-८. २	
४८)	०३/प्रेषा ३३६, ७३-८. २	
४९)	०३/पुराम गराड, ०३-८. २	
५०)	०३/धारा ०३-८. २	
५१)	०३/किपेका ३३६, वेद-५	
५२)	०३/सरीता ३३६, को-२	
५३)	०३/विमार ३३६, "	
५४)	०३/ठिल वे. ३३६, ७३-८. २	
५५)	०३/संघर्ष ३३६, ७३-८. २	
५६)	०३/पाल वाराम, ०३-८. २	

५८.	उत्तर वे. उत्तरा दुर्गा	२५५५	१०
५९.	संवत् वे. उत्तरा	२५५५	१०
६०.	प्रतिपदा उत्तरा	२५५५	१०
६१.	पुष्पिका उत्तरा	२५५५	१०
६२.	आषाढ़ाल उत्तरा	२५५५	१०
६३.	अग्नि उत्तरा	२५५५	१०
६४.	काश उत्तरा	२५५५	१०
६५.	जामु उत्तरा	२५५५	१०
६६.	ज्येष्ठ उत्तरा	२५५५	१०
६७.	वृश्चिक उत्तरा	२५५५	१०
६८.	कार्त्तिक उत्तरा	२५५५	१०
६९.	दिपाल उत्तरा	२५५५	१०
७०.	मीन उत्तरा	२५५५	१०
७१.	फिर वे. उत्तरा	२५५५	१०
७२.	द्वंपता कुमार विष्णु अधिकारी	२५५५	१०
७३.	द्वंपता कुमार विष्णु लाल अधिकारी	२५५५	१०
७४.	अमृत विष्णु लाल पात्र अधिकारी	२५५५	१०
७५.	लाला - लाला अधिकारी	२५५५	१०
७६.	डिल - दिल एडा - एडा - लाला अधिकारी	२५५५	१०
७७.	डिल - दिल एडा - एडा - लाला अधिकारी	२५५५	१०
७८.	सिंह वे. उत्तरा	२५५५	१०
७९.	अंगूष्ठ वे. उत्तरा	२५५५	१०
८०.	मुन्नीर वे. उत्तरा	२५५५	१०
८१.	विजय उत्तरा	२५५५	१०
८२.	विजय उत्तरा	२५५५	१०
८३.	सोना उत्तरा	२५५५	१०
८४.	सोना उत्तरा	२५५५	१०
८५.	सोना उत्तरा	२५५५	१०
८६.	सोना उत्तरा	२५५५	१०
८७.	सुखेन्दुराम	२५५५	१०
८८.	सुर्योदय उत्तरा	२५५५	१०
८९.	सुर्योदय उत्तरा	२५५५	१०
९०.	सुर्योदय उत्तरा	२५५५	१०
९१.	सुर्योदय उत्तरा	२५५५	१०
९२.	सुर्योदय उत्तरा	२५५५	१०
९३.	सुर्योदय उत्तरा	२५५५	१०
९४.	सुर्योदय उत्तरा	२५५५	१०
९५.	सुर्योदय उत्तरा	२५५५	१०
९६.	सुर्योदय उत्तरा	२५५५	१०
९७.	सुर्योदय उत्तरा	२५५५	१०
९८.	सुर्योदय उत्तरा	२५५५	१०
९९.	सुर्योदय उत्तरा	२५५५	१०
१००.	सुर्योदय उत्तरा	२५५५	१०

१०२.	रासन्कुल गुहाः वि गोदावरी ला. वि. १.४.	
१०३.	किंचन्त गुहा वि सार्वजनिक मंत्री वा गवर्नर	
१०४.	कुलाकार्य शिल्प वि शिल्प मंत्री वा अधिकारी	
१०५.	किंचन्त गुहाः वि. १.२	
१०६.	लेल गुहाः .. ३	
१०७.	किंचन्त गुहाः .. ३	
१०८.	लेल गुहाः .. १४	
१०९.	रिविल्युल गुहाः १५.८०८० - ४	
११०.	सुन्दर गुहाः अद्यमुखी गोदावरी गवर्नर अधिकारी	
१११.	सार्वजनिक गुहाः अद्यमुखी गवर्नर अधिकारी	
११२.	१६६२। के. शी WFP. अधिकारी	
११३.	सुन्दर गुहाः WFP. अधिकारी	
११४.	कुलाकार्य गुहाः विविध - ६	
११५.	कुलाकार्य गुहाः .. ८	
११६.	कुलाकार्य गुहाः .. ८	
११७.	कुलाकार्य गुहाः .. ८	
११८.	कुलाकार्य गुहाः .. ८ विळा	
११९.	किंचन्त गुहाः .. ८	
१२०.	किंचन्त गुहाः .. ८	
१२१.	सार्वजनिक गुहाः १५.८०८० - ४	
१२२.	३१८८ वे. १५५५ - ४५६८	
१२३.	२१५०२६०। राजनीति गोदावरी गवर्नर अधिकारी	
१२४.	गोदावरी गुहा वि गोदावरी गवर्नर अधिकारी	
१२५.	द्विपाल गुहाः	
१२६.	द्विपाल ..	
१२७.	द्विपाल गुहा विवाह विवाह विवाह	
१२८.	द्विपाल गुहा विवाह विवाह विवाह	
१२९.	द्विपाल गुहा विवाह विवाह विवाह	
१३०.	द्विपाल गुहा	
१३१.	द्विपाल गुहा विवाह विवाह विवाह	
१३२.	द्विपाल गुहा विवाह विवाह विवाह	
१३३.	द्विपाल गुहा विवाह विवाह विवाह	

१४४	पुरेश गुम्फ लाप्स हाथी	
१४५	त्रिवेंद्र गुम्फ अस्ति.	
१४६	लाहौर गुम्फ लाहौर गुम्फ	
१४७	छाँगा लाप्स अप्टिया	"
१४८	मार लाजे लोटी	"
१४९	गोलाख लोचिया	"
१५०	रामा गुम्फ धार्मि	"
१५१	मान न गुम्फ धार्मि	"
१५२	तरेश कुमार विक्ट लापु स्टार्ट चाडी	"
१५३	काल विक्ट लापुक "	"
१५४	विं प्राइम लोटी वाचे गोला लोटी	"
१५५	लम्ह जम्हेल	"
१५६	रोग लापुका - ६०२/NHRP	"
१५७	व-डा। परामुखी SSIC DC	"
१५८	लाहौर लिंग रामा	"
१५९	सरा व. गुरु खाचे रवीला वडालाला	"
१६०	रोग लापुका विंगे गोला-लोटी	"
१६१	पुरा धार्मि कांचे १-	"
१६२	नेवन लाहौर विवत Phase NRP	"
१६३	विमले विवक्ता विक्ट लिंग	"
१६४	लिंग रवीला शिल्पा लिंग	"
१६५	लाहौर कुमार लुम्हा	"
१६६	राजेन्द्र रवीला	"
१६७	युप लाले	"
१६८	आमिज लोटी	"

१६०	अस्त वहानु पर्ने लेना (लो-पर्नी)	<i>लेना</i>
१६१	घन कुमार घले वडा अद्यता - १८/८/६	<i>घन</i>
१६०.	वास झुलार दोषो	<i>घुलार</i>
१६१	कमल कुरको	<i>कमल</i>
१६२	जित वे चुक्को	<i>जित</i>
१६३	खेमान चुक्को	
१६४	दूस वे-होली लालिता शास्त्री	<i>दूस</i>
१६५	जित वे चुक्को, १८/८/६ ए जेन	<i>जित</i>
१६६	सुकु वे-चुक्को .. ए	<i>सुकु</i>
१६७	रग्न चुक्को द्वारा वार्षिक ग्रन्थ	<i>रग्न</i>
१६८	रवार्गु चुक्को, १८/८/६	<i>रवार्गु</i>
१६९	पाडोली रामजी, १८/८/६	
१७०	भव जाया चुक्को, १८/८/६	<i>भव</i>
१७१	उ. उ. अ. जी वाहुराज खाले वार्षि-८८-९१	
१७२	ले.व. शिवाजी वे राम वार्षि-८८-९१	<i>ले.व.</i>
१७३.	वे.इ. कीरता नालिक वीरा	" <i>वीरा</i> .
१७४	प.वा.ज. भीमरामी लेना "	<i>प.वा.ज.</i>
१७५	पे.स. भी दुर्घ परम वार्षि-८८-९१	<i>पे.स.</i>
१७६	वडा अस्त औ राजा चुक्को, १८/८/६	<i>वडा</i>
१७७	उ.अ. सुभद्रा चुक्को तात्त्वज्ञानी आ.वि.	<i>उ.अ.</i>
१७८	वडा, व्यक्ति शोनिया छले वडा.८/८/६	<i>वडा</i>
१७९	झारली लिंग. (PIN) दिग्गी मालाले	<i>झारली</i>
१८०	युषण घले (PIN) दिग्गी मालाल	<i>युषण</i>
१८१	दिलिला चुम्ह	<i>दिलिला</i>
१८२	पुनानी उन्नन्	<i>पुनानी</i>
१८३	सिरमायाँ "	<i>सिरमायाँ</i>
१८४	कराणी चुक्को	<i>कराणी</i> (काणी)
१८५	ठोक्को वा दिलेप चुक्को वडा.८/८/६	
१८६	ठोक्को चुक्को वडा.८/८/६	
१८७	राजा चुक्को वडा.८/८/६ लिंग संविति.८/८/६	<i>राजा</i>
१८८	ठोक्को चुक्को ज्ञाने लालाल	

क्र.सं	क्रियाकलाप	मिति
१	आवधिक योजना तर्जुमा तयारी बैठक	०७५।१२।१३
२	तथ्याङ्क संकलन सम्बन्धी अभिमुखीकरण र आवधिक योजना तर्जुमा समितिको गठन तथा विषयगत उपसमितिहरूको निर्माण	०७६।१।०९-१०
३	तथ्याङ्क सङ्कलन सम्बन्धी कार्य	०७६।१।११-३०
४	तथ्याङ्क प्राप्ति, विश्लेषण, सूचना र वस्तुगत विवरण मस्यौदा तयारी	२०७६।२।१०
५	आवधिक योजना तर्जुमा कार्यशाला (आवधिक योजना सोच तथा दृष्टिकोण निर्माण)	०७६।२।२७-२९
६	वस्तु गतविवरण (पार्श्वचित्र) निर्माण	०७६।२।३०
७	क्षेत्रगत योजनातर्जुमा (विषय क्षेत्रगत समितिबाट एकिकृत प्रारम्भिक खाका निर्माण)	०७६।२।३०
८	आवधिक योजनाको अन्तिम मस्यौदा निर्माण तथा कार्यपालिकामा प्रस्तुती	०७६।३।७
९	कार्यपालिका बैठकबाट निर्णय	०७६।३।९
१०	सभामा प्रस्तुत र कार्यपालिकामा अधिकार प्रत्यायेजन	०७६।३।१०
११	योजना र वस्तुगत विवरणमा पुष्टिकरण कार्यशालाबाट सरोकारवालको पृष्ठपोषण	०७६।३।१९
१२	योजना र वस्तुगत विवरणमा सरोकार वालको पृष्ठपोषण	०७६।४।१२
१३	दस्तावेजको अन्तिम मस्यौदा पेश	०७६।४।२५
१४	कार्यपालिकाबाट स्विकृत	०७६।५।

अनुसूची- ३
सोच कार्यशालाको उपस्थिति विवरण
अनुसूची- ४
विभिन्न कार्यशालहरूमा उपस्थिति विवरण

१ सेमिड नेपाल, काठमाण्डौ

सि.नं	मिति	सहभागी गाउँपालिकाहरू	सम्पन्न गरिएका कार्यक्रमहरू	कार्यक्रममा सहभागिता	कैफियत
१	२०७५ चैत २५ र २६ गते	चुम्नुबी धार्चे अजिरकोट	गाउँपालिका भित्र सर्वेक्षण सम्बन्धमा APPs प्रयोग गर्नेबारे दुई दिने तालिम ।	२५ गते २१ जना २६ गते १५ जना	संघीयमामिला तथा सामान्यप्रशासन मन्त्रालयको प्राविधिक सहयोग मा मोबाइल एपको स्थानीयकरण

अनुसूची- ५
धार्चे गाउँपालिका

सि.नं	मिति	सम्पन्न गरिएका कार्यक्रमहरू	कार्यक्रममा सहभागिता	कैफियत
१	२०७५ चैत १३	आवधिक योजना तर्जुमा सम्बन्धि प्रारम्भिक छलफल .	११	
२	२०७६ वैशाख ० ९ र १० गते	योजना तर्जुमा समबन्धी अवधारणात्मक जानकारी एवं सर्वेक्षकहरूलाई मोबाइल एप द्वारा सर्वेक्षण विधी बारे तालिम	३३	गापा पदाधिकारी र सर्वेक्षक समेत
३	२०७६ जेष्ठ २७, २८ र २९	सोच निर्माण सम्बन्धि ३ दिने कार्यशाला गोष्ठी	२७ गते-१८५ जना २८ गते - १४९ जना र २९ गते - ९९ जना जना	सबै सरोकारवाला
४	२०७६ साउन १२	आवधिक योजना र वस्तुगत योजना पुस्टिकरण कार्यशाला	५६ जना	